

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

1
ДИНАР

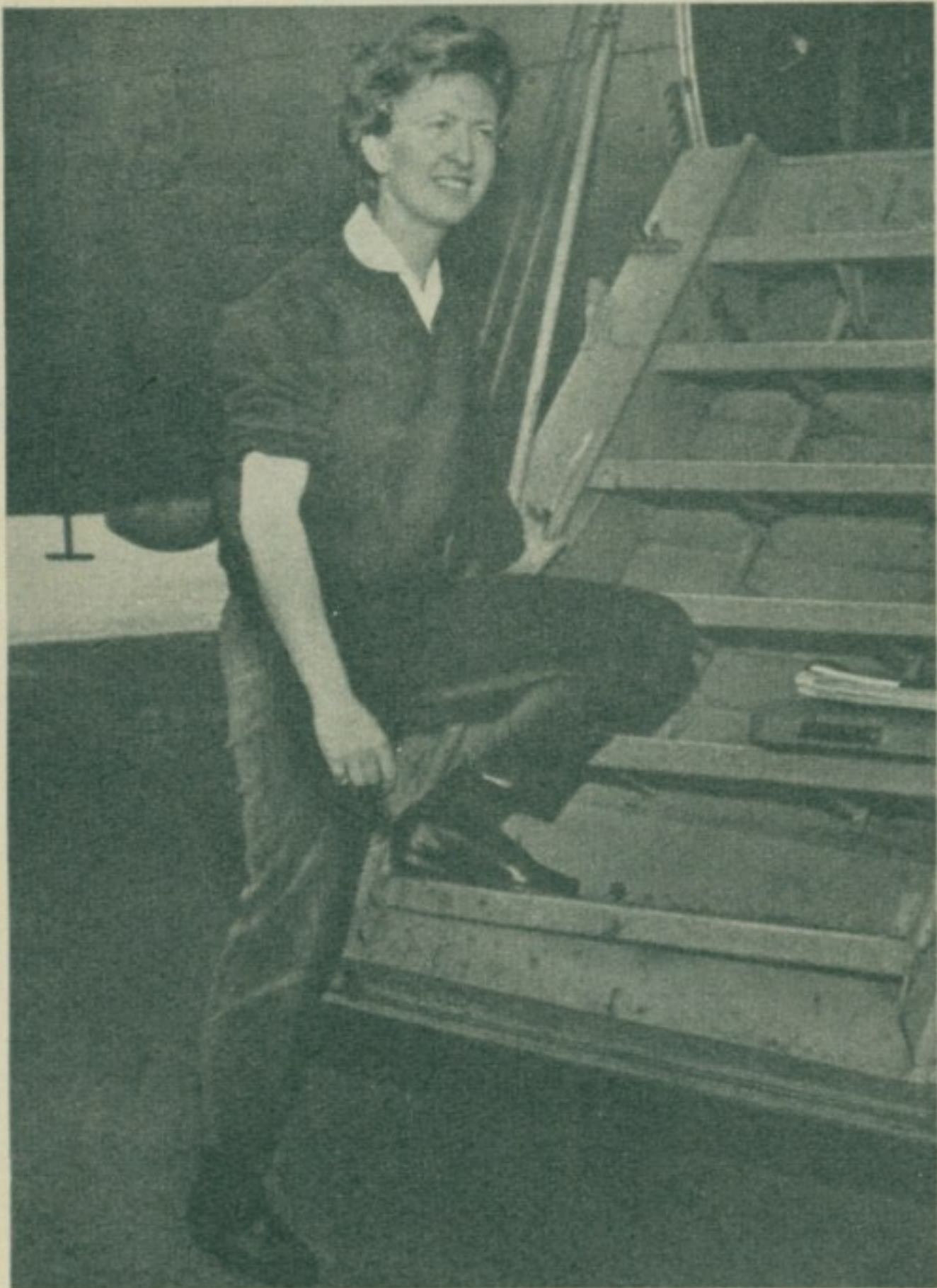

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
908
23. V 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

СТЈУАРДЕСЕ

ПРВА НА АНТАРКТИКУ. — Францускиња Кристијан Жиле, инжењер, прва је жена која као члан научне експедиције борави на Антарктику где контролише инструменте израђене по њеним нацртима. Ово је њен други боравак на Антарктику. При пут је ту била 1963.

ПАС ЗА ВОЛАНОМ. — Рундави Дин је љубимац свих чланова новооснованог Картинг-клуба у Београду. Он је, како они кажу, и њихова маскота и највернија публика. Док тренирају, Дин погледом прати њихова мала и ниска, али зато брза возила. А кад после напорног тренинга возачи напусте своја места за воланом, Дин користи прилику да се провоза и покаже своје возачке способности. И мада возачи љубоморно чувају своја „колица“, Дину дозвољавају да у њих седне.

3 ГЕНЕРАЦИЈЕ С ИСТОМ СУДБИНОМ
ЖОАО КАРБАЛИНО ИЗ ПОРТОА, У ПОРТУГАЛУ, РОДИО СЕ 19. ФЕБРУАРА ИСТО КАО И ЊЕГОВ ОТАЦ И ДЕДА И УМРО ЈЕ 19. ФЕБРУАРА КАО И ЊЕГОВ ОТАЦ И ДЕДА, А СВА ТРОЈИЦА УМРЛА СУ НА СВОЈ 78. РОБЕНДАН.

Вероватли или не!

ЗАМАК КАЖЊЕН ЗБОГ ГРЕХОВА СВОГ СОПСТВЕНИКА
ЗАМАК СИДИНГХАРСТ У ЕНГЛЕСКОЈ БИО ЈЕ ПРЕТВОРЕН У СИРОТИЊСКИ ДОМ ЗБОГ ТОГА ШТО ЈЕ НЕКАД БИО СВОЈИНА „КРВАВОГ“ ЏОНА БЕЗКЕРА КОЈИ ЈЕ КАО СУДИЈА ЗА ВРЕМЕ КРАЉИЦЕ МАРИЈЕ ТИЈУДОР СА УЖИВАЊЕМ СЛАО ЉУДЕ НА ЛОМАЧУ.

ПРАВО НА КУХИЊСКИ ПОД ОД КАЛДРМЕ
ИМАЈУ У ШВАЈЦАРСКОЈ ПОКРАЈИНИ ЕНГАНДИН САМО ДОМАЊИЦЕ ПРИЗНАТЕ КАО ОДЛИЧНЕ КУВАРИЦЕ.

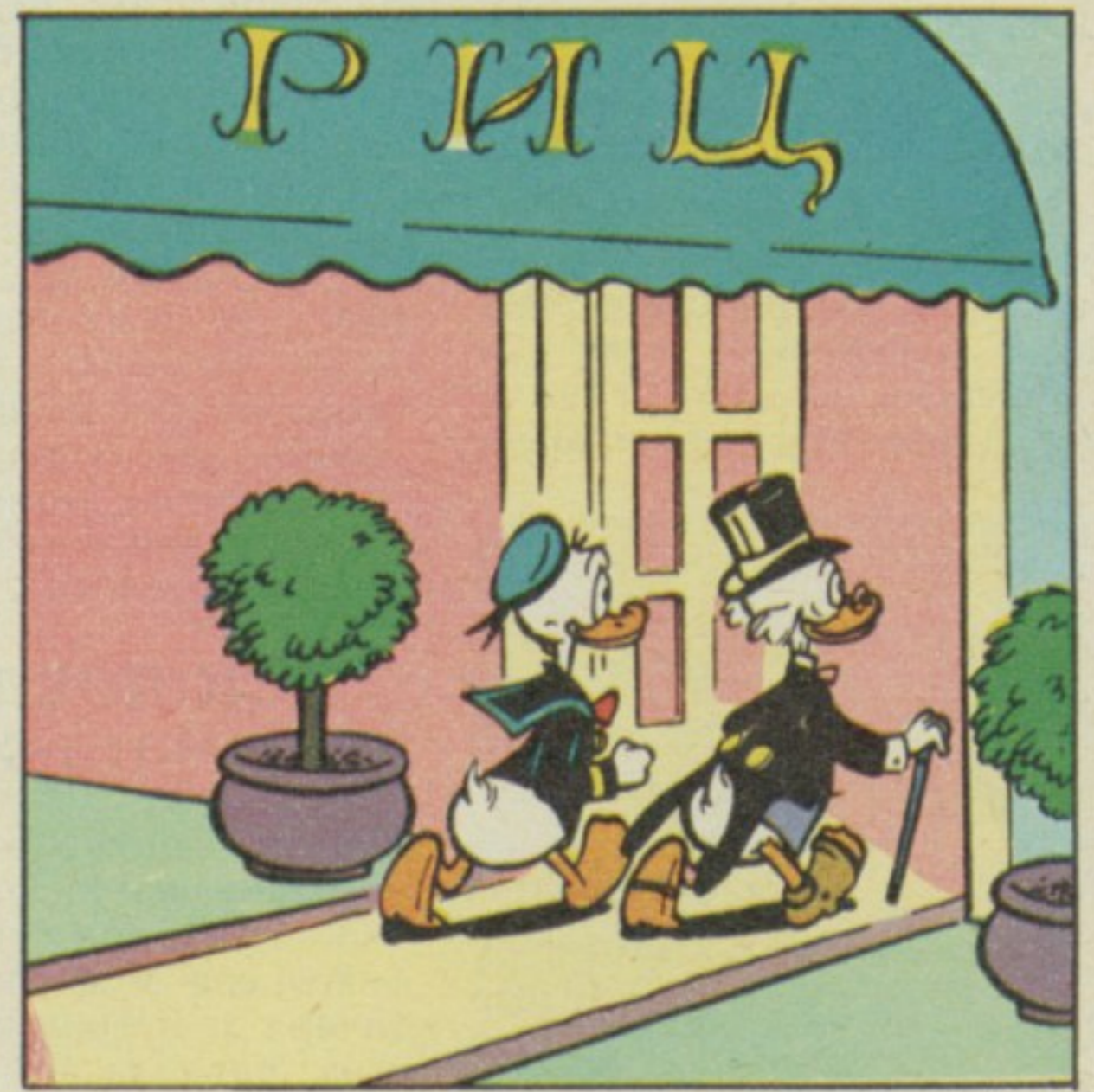
МИНИЈАТУРНА КОПИЈА
ЕДИСТОУНСКЕ КУЛЕ СВЕТИЉЕ КОЈУ ЈЕ 1759. САГРАДИО ЏОН СМИТОН КРАВИ ЊЕГОВ НАДГРОБНИ СПОМЕНИК НА ГРОбЉУ У ВИТКРИКУ. (ЕНГЛ.)

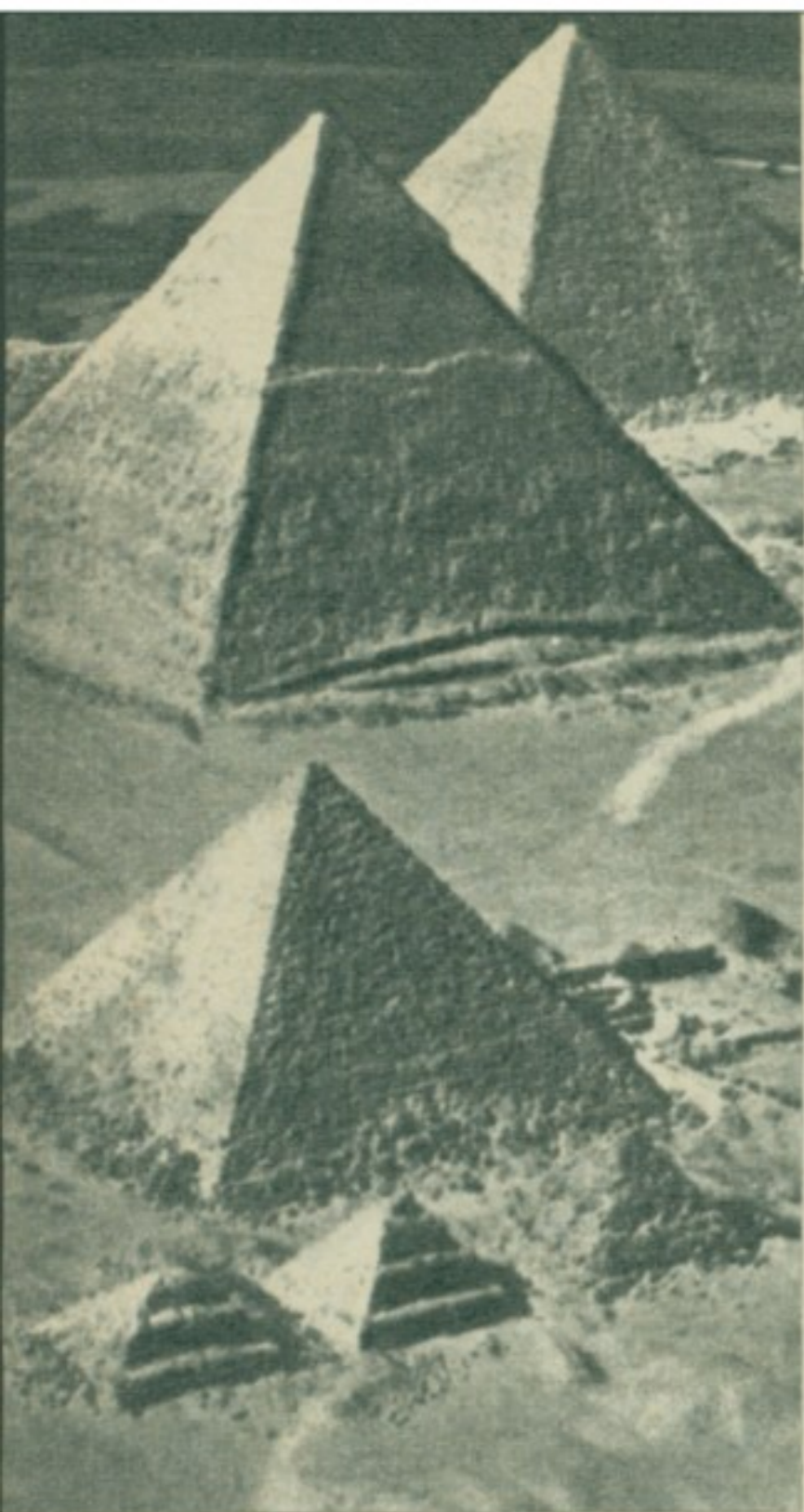
ЧАРЛСА I
(1600-1649) ОТКУПИЛИ СУ ЕНГЛЕЗИ ОД ШКОТЛАНЂАНА ЗА ОКО 12500000 НАШИХ НОВИХ ДИНАРА. КАСНИЈЕ СУ ГА САМИ ЕНГЛЕЗИ ОСУДИЛИ НА СМРТ И ПОГУБИЛИ.

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

ТАДЕ СЕ КРИЈА

Постоје ли у овој пирамиди још неоткривене одаје вешто скривене у каменим блоковима, напуњене златом и драгим камењем који су ту остављени фараону за онај други живот. Или, сем каме на нема ничег другог?

За неколико недеља научници намеравају да реше ту зајонетку. Трагачи за благом 1969. године већ месецима озрачују 136,5 метара високу Кефренову пирамиду и то специјалном лампом помоћу које се добија слика слична рендгенском снимку: као што се на њему оцртавају неки делови који пропуштају више рендгенових зракова него кости, тако и овде празне просторије слабије спречавају пролаз нарочитих зракова. Уколико још уопште има пролаза и двора на у пирамиди, из њихових праваца морало би се примити више и јачег зрачења.

Електронски мозак на Каирском универзитету израчунава све добијене резултате тако да ће научници ускоро знати у ком правцу треба да буше. Тако ће, 4.463. године после Кефренове смрти, можда бити решена тајна последње пирамиде.

Идеју и план за овај подухват дао је амерички физичар, професор Луј Алварез који је прошле године добио Нобелову награду, а новац потребан за овај подухват дају египатска влада, америчка комисија за атомску енергију и Смитсонов институт из САД.

ЛОПОВИ И ЗАГРОБНИ ЖИВОТ

Тако се може догодити да најмлађи крунисани физичар надмудри најстаријег инжењера и физичара-практичара у историји човечанства, проналазача пирамида Египћанина Имхотепа. Он је живео у доба фараона Цосера и био је универзални геније као што су то касније били Архимед и Леонардо да Винчи.

До тог времена владари древног Египта сахрањивани су у такозване „мастабе“ подземне гробнице са правоугаоном грађевину од опеке изнад њих која је имала косе зидове према унутра тако да је таваница била мања од основе. Пошто би владар био сахрањен у мастаби, на отвор је бачена тешка камена плоча. Али, то није била препрека за пљачкаше. Већ почетком „деветог царства“ (1552—1085 пре наше ере) многи фараонски гробови били су опљачкани. Због тога су гробнице све више почеле да личе на утврђења. Ту

КАМЕНО ПОПРСЈЕ ФАРАОНА КЕФРЕНА

упорну и скупу борбу за безбедан гроб објашњава египатска религија.

По веровању старих Египћана животна радост после смрти могла је да траје само дотле док се тело не распадне. Због тога се покушавало да се посмртни остаци богатих људи, а посебно фараона, сачувају за вечита времена. А то се постигало препарирањем, балсамовањем, завијањем и 70-дневним купањем тела у разним солима и деловањем врелог ваздуха. Даље, веровали су да човек може бити срећан само ако је и у гробу окружен стварима из жи

вота. Због тога су слуге и стражари убијани и сахрањивани заједно са фараоницама. А одаје и ходници пуњени су храном, одећом, оружјем, накитом, а понекад је стављан чак и престо.

ИМХОТЕП — СИН БОГА ПЛАТА

Када је фараон Цосер дошао на власт, било је већ јасно да мастабе не штите од пљачкаша. Зато је он, заједно са својим државним грађевинаром Имхотепом,

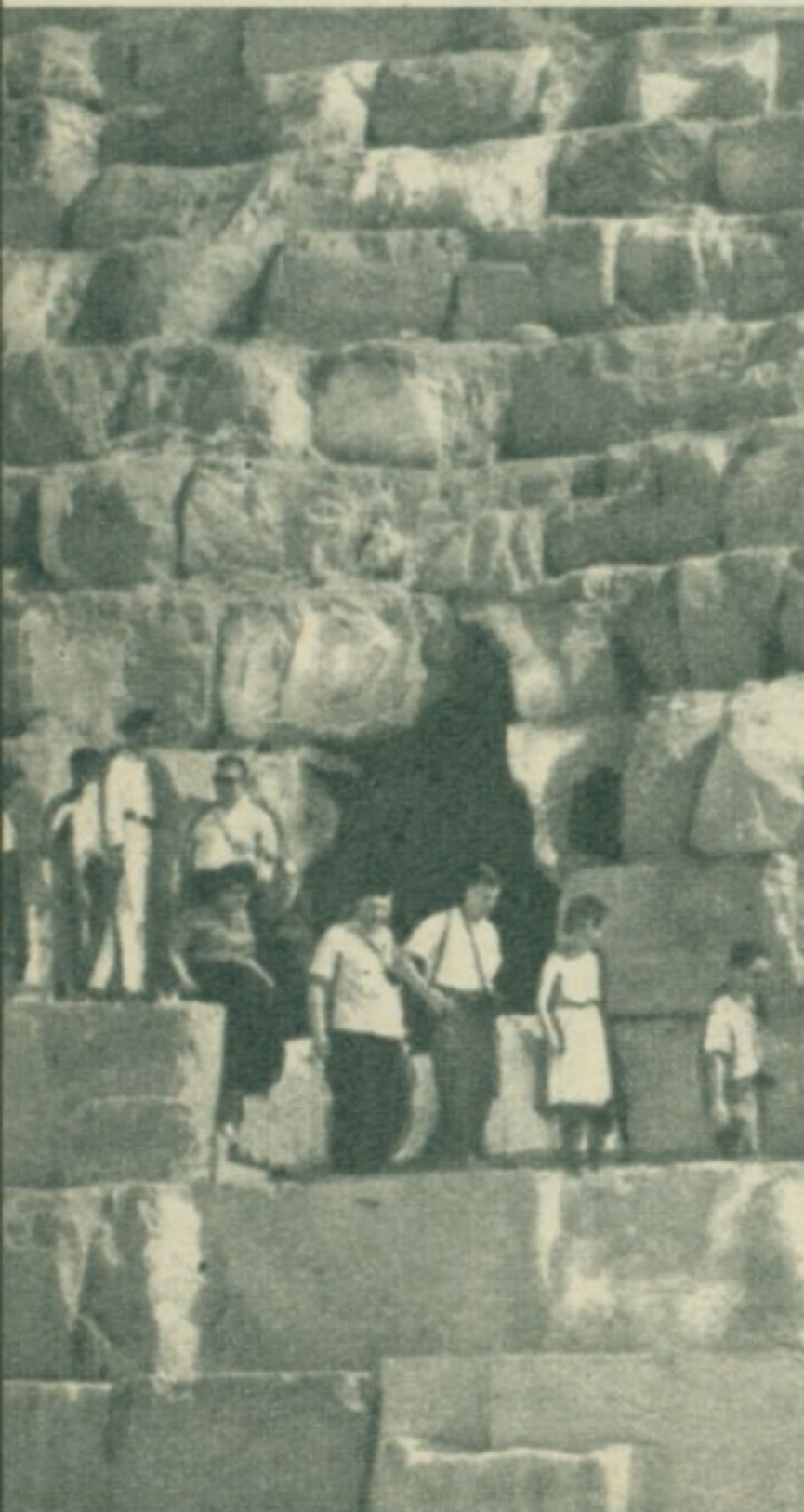
покушао да нађе решење.

Имхотеп је, прво у близини данашњег места Сакара, подигао мастабу али не од опеке већ од камена, велику грађевину квадратне основе, а не као до тада правоугаоне, дугачку 60, а високу 8 метара. И она је имала косе стране према унутра. Три пута је повећана.

А онда је Цосер дошао на нову идеју — хтео је да постави четири мастабе једну изнад друге и то тако да она горња увек буде мања. Тако се добила степенаста пирамида. Још једном је план измењен и на крају је сазидана степенаста пирамида од шест мастаба висока 59,5 метара. Та прва пирамида и данас стоји. Она је инжењерима и архитектама следећих фараона послужила као узор за градњу све већих гробница. Имхотеп, који је изумео градњу каменом, ускоро после смрти проглашен је, у знак захвалности, за сина бога Плата, египатског бога лепих уметности и вештина.

ДО ХАНГАРА ЗА МЕСЕЧЕВЕ РАКЕТЕ

Већ у четвртој династији његови следбеници саградиле су највеће пирамиде — Кеопсову и Кефренову. Исто као и пирамида Микери

НА ОВОЈ ФОТОГРАФИЈИ ЈАСНО СЕ ВИДИ КОЛИКО СУ ВЕЛИКИ КАМЕНИ БЛОКОВИ ОД КОЈИХ СУ САГРАЂЕНЕ ПИРАМИДЕ (УЛАЗ У КЕОПСОВУ ПИРАМИДУ)

ФАРАОНОВА САХРАНА: ИЗ САРКОФАГА СУ ПЛАЋЕНЕ НАРИКАЧЕ

ФАРАОН?

ДА ЛИ ЋЕ НАУЧНИЦИ УСПЕТИ ДА РЕШЕ ЗАГОНЕТКУ ПОСЛЕДЊЕ НЕОПЉАЧКАНЕ ПИРАМИДЕ И ПРОНАЋИ БЛАГО И МУМИЈУ ЕГИПАТСКОГ ВЛАДАРА КЕФРЕНА КОЈИ ЈЕ ЖИВЕО ПРЕ ВИШЕ ОД ЧЕТИРИ ХИЉАДЕ ГОДИНА

носа с чувеном сфингом, удаљене су десетак минута вожње аутомобилом од Каира. Количина камена утрошена за пирамиде ова три владара била би довољана да се цела Француска опаше зидом високим 3 метра, као што је то израчунао Наполеон приликом свог похода на Египат. Само Кеопсова пирамида, највећа и најстарија од ове три, саграђена је од 2,3 милиона каменних блокова, тешких од 2,5 до 200 тона. Поред кинеског зида била је то највећа грађевина све до данашњих дана кад је на Кејп Кенедију засидана гаража за Месечеве ракете, а у Сеатлу хала за диновске млазне авионе.

Грчки хроничар Херодот за кога је доба подизања пирамида било исто тако далека прошлост као што је Херодот за наше време, био је одушевљен овим надгробним споменицима и, између осталог, записао: „Кеопс је своју рођену кћер продавао да би могао да

плати изградњу пирамиде. Сто хиљада радника радило је у тромесечним сменама читавих двадесет година. Урезани натпис хијероглифима представљао листу количине хране коју су радници појели (тек је Француз Шамполион успео да дешифрије хијероглифе 1822. године). Конструкција машина које су употребљене приликом грађења касније је заборављена“.

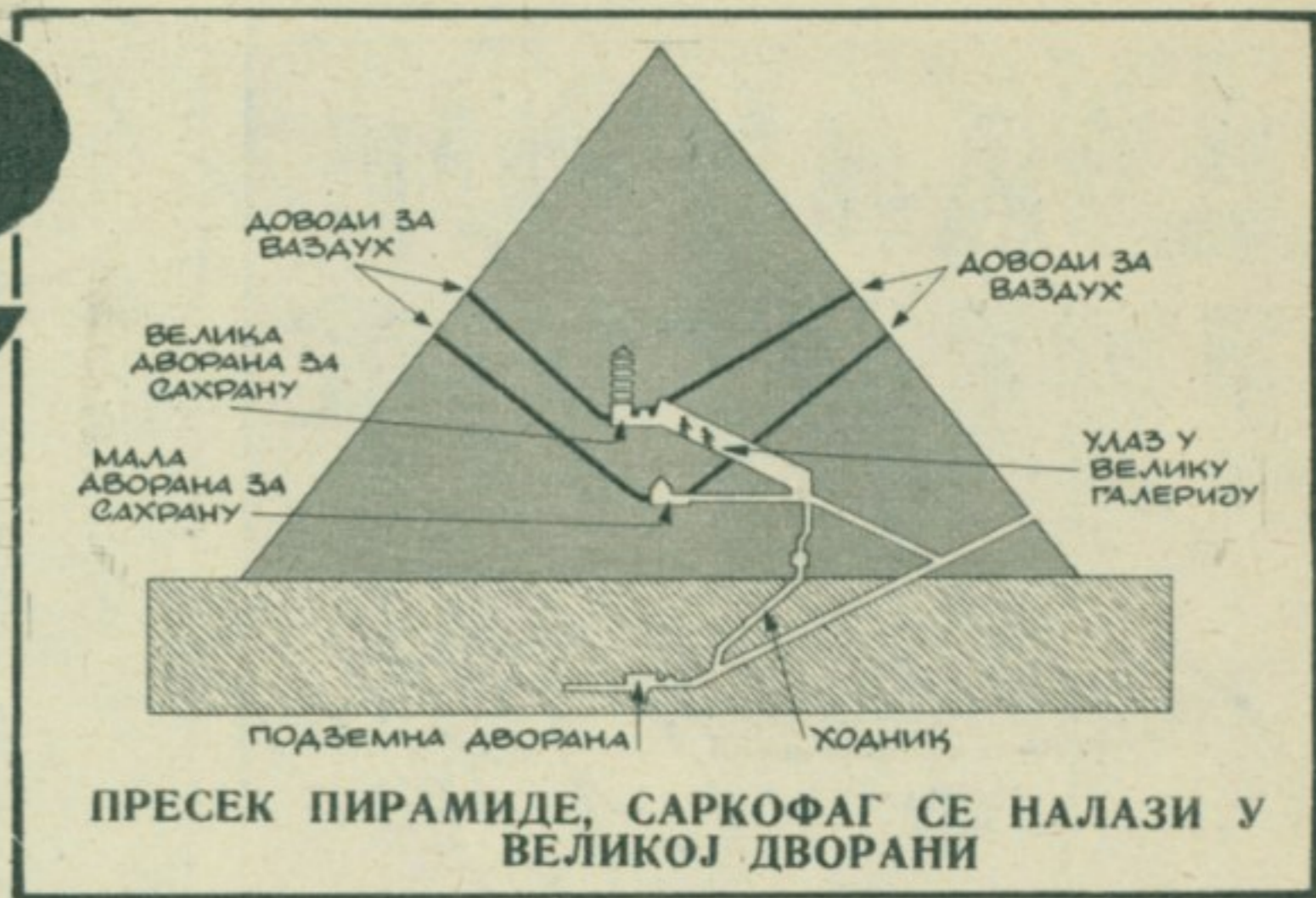
НЕНАДМАШНИ ГРАДИТЕЉИ

Међутим, постоји довољно извора који указују да су пирамиде саграђене захваљујући изванредној вештој примени једноставних помоћних средстава и алатки, добро организова-

ној радној снази — и стрпљењу. Камене блокове разбијали су мноштвом дрвених клинова које су забијали у правој линији, а претходно их квасили водом да би набубрили и тако цепали камен. Затим су камене блокове тесали бакарним длетом.

На једној слици из две хиљаде године пре наше ере види се како 172 човека вуку 60 тона тешку статуу и то без клизања преко водом поливеденог земљишта, како је то касније чињено. Према томе, камени блок од три тоне морало је да гура најмање осам људи по равној површини. Историчар технике Де Камп сматра да би древни египатски градитељи били у стању да подигну и многе наше модерне грађевине уколико за њих не би био потребан челик. Само што би утрошили знатно више времена.

Кад човек стане у подножје пирамиде, осећа се тако сићушним, да је разумљиво што се вековима одржало веровање како су те гра-

ђевине свемоћне. Ваљда под таквим утиском је лондонски издавач Џон Тејлор пре сто година основао секту чији припадници верују да се прошлост и будућност сазнају из мера пирамида, односно највеће — Кеопсове.

Оснивач „пирамидологије“ сматрао је да је један Израелац — можда Ноје — по божјој наредби саградио пирамиду која у својим мерама садржи сву мудрост света. Тејлор је, на пример, израчунао да, ако се подели висина (првобитно 147 метара) двоструком дужином стране, добија се константни број „пи“ = 3,14... однос обима и пречника круга). Из мера пирамиде един буршки астроном Чарлс Пјаззи Смит израчунао је број дана у години — 365; а висина помножена са милијардом даје као резултат растојање Земља — Сунце.

КОЛА У ГРОБНИЦИ

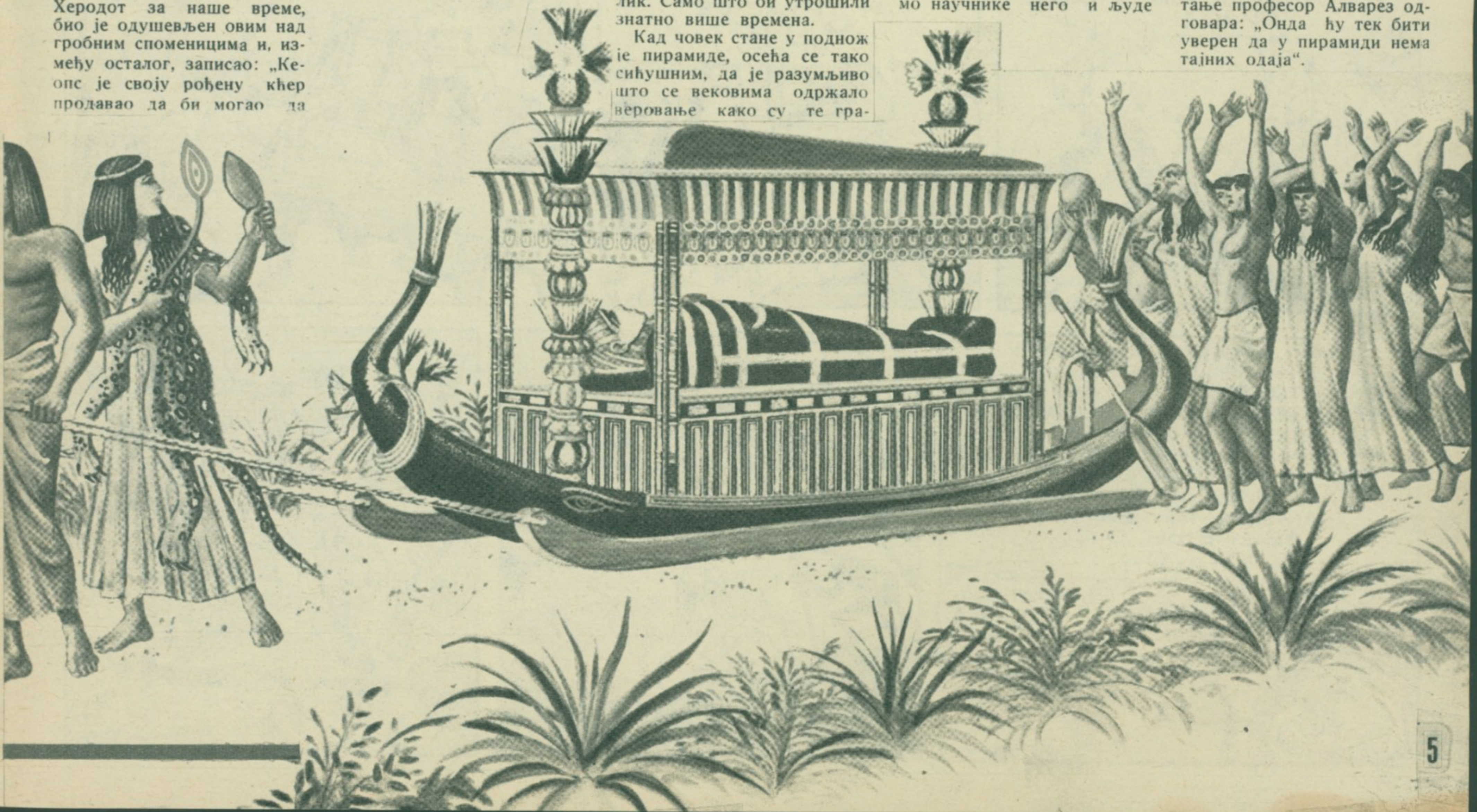
Као што се види, од давнина па до данашњег дана пирамиде су на овај или онај начин привлачиле не само научнике него и људе

најразличитијих професија, а првенствено пљачкаше. Зато није никакво чудо што је египтолозима само једном пошло за руком да открију недирнуту гробницу у пирамиди. То је било 1922. године кад је Хауард Картер нашао гроб Тутанкамона. Одаје су биле набијене као какав музејски магацин уметничким делима и разним предметима за свакодневну употребу. У гробницу су стављена чак и читава кола.

УПОРНИ ПРОФЕСОР АЛВАРЕЗ

Постоји основана нада да ће се слично благо открити и у Кефреновој пирамиди. До сада су у овој, по величини другој, пирамиди откривена два пролаза која, после неких четрдесет метара, доводе до једине празне гробнице. Не зна се да ли је она заиста намењена за гроб фараону или је пак требало да завара пљачкаше.

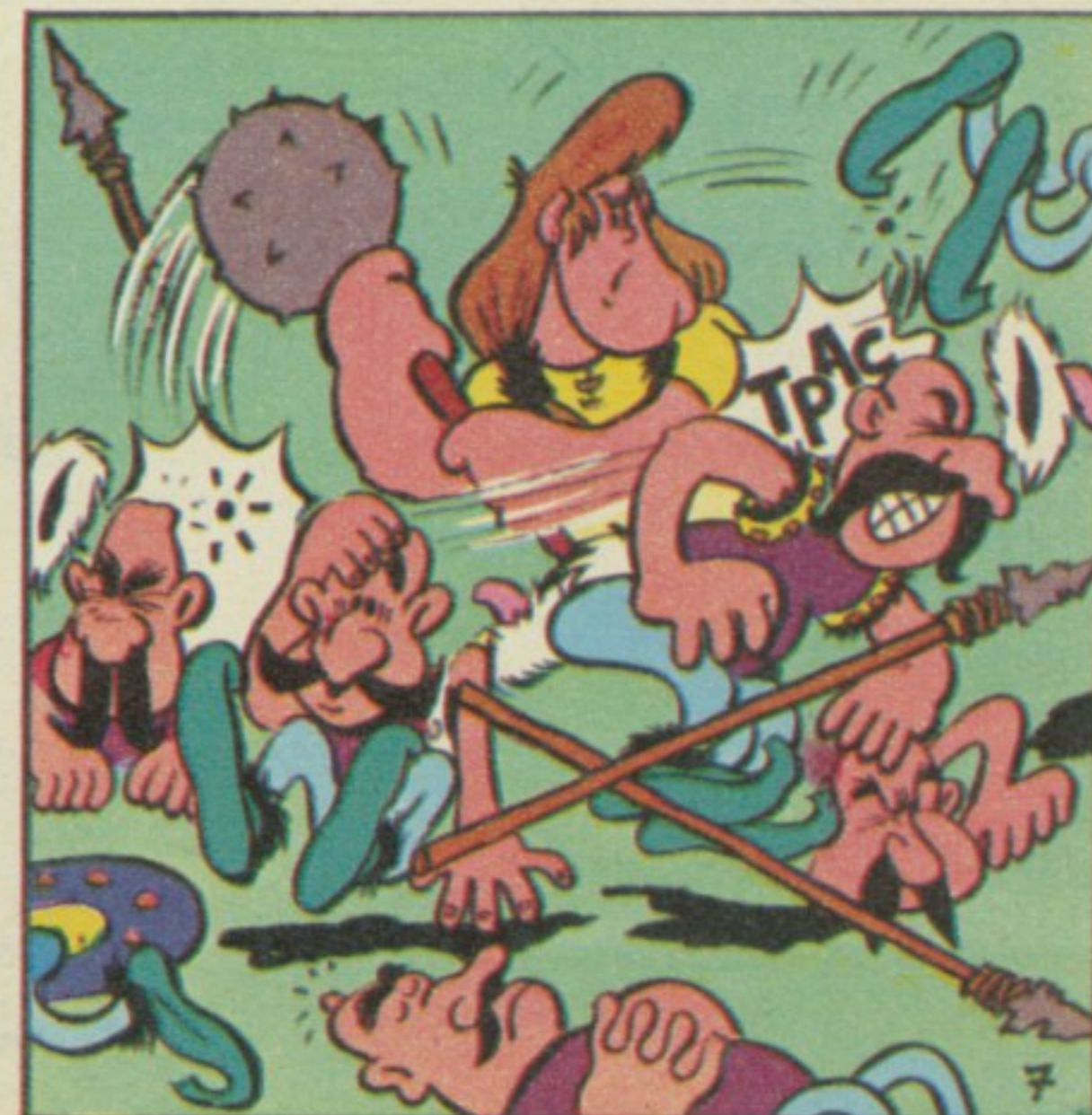
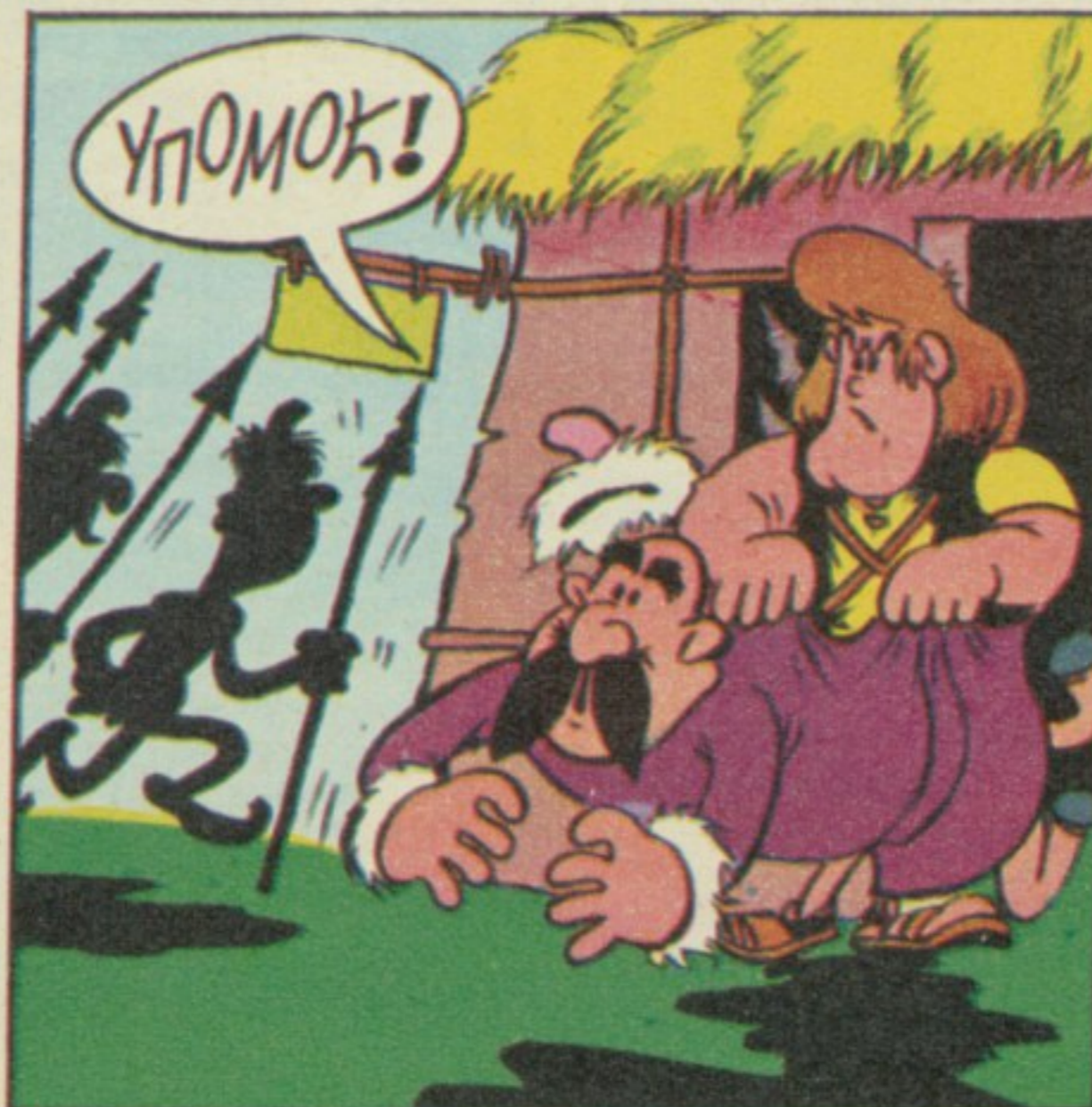
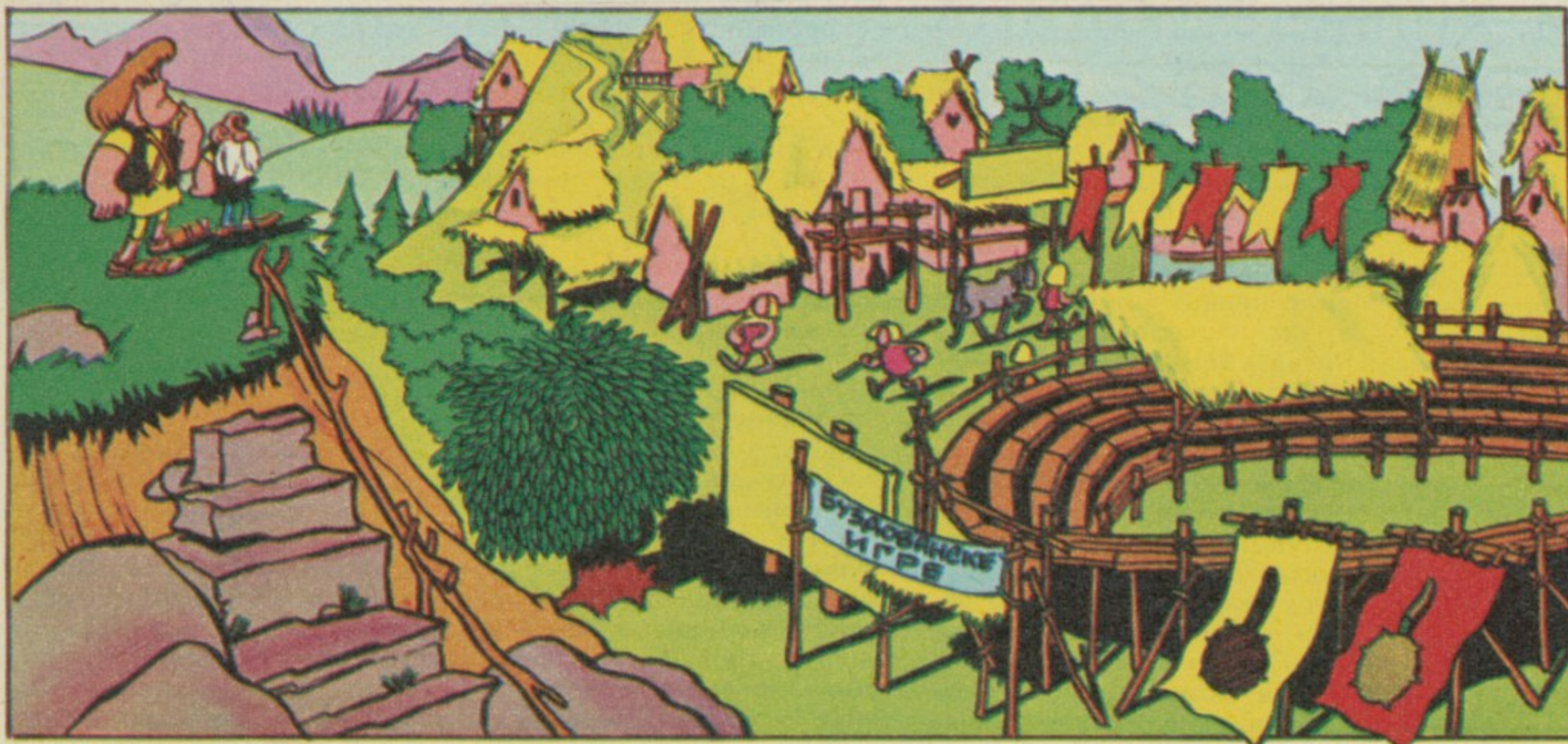
А ако озрачавање Кефреновог гроба не открије скривене просторије? На ово питање професор Алварез одговара: „Онда ћу тек бити уверен да у пирамиди нема тајних одаја“.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

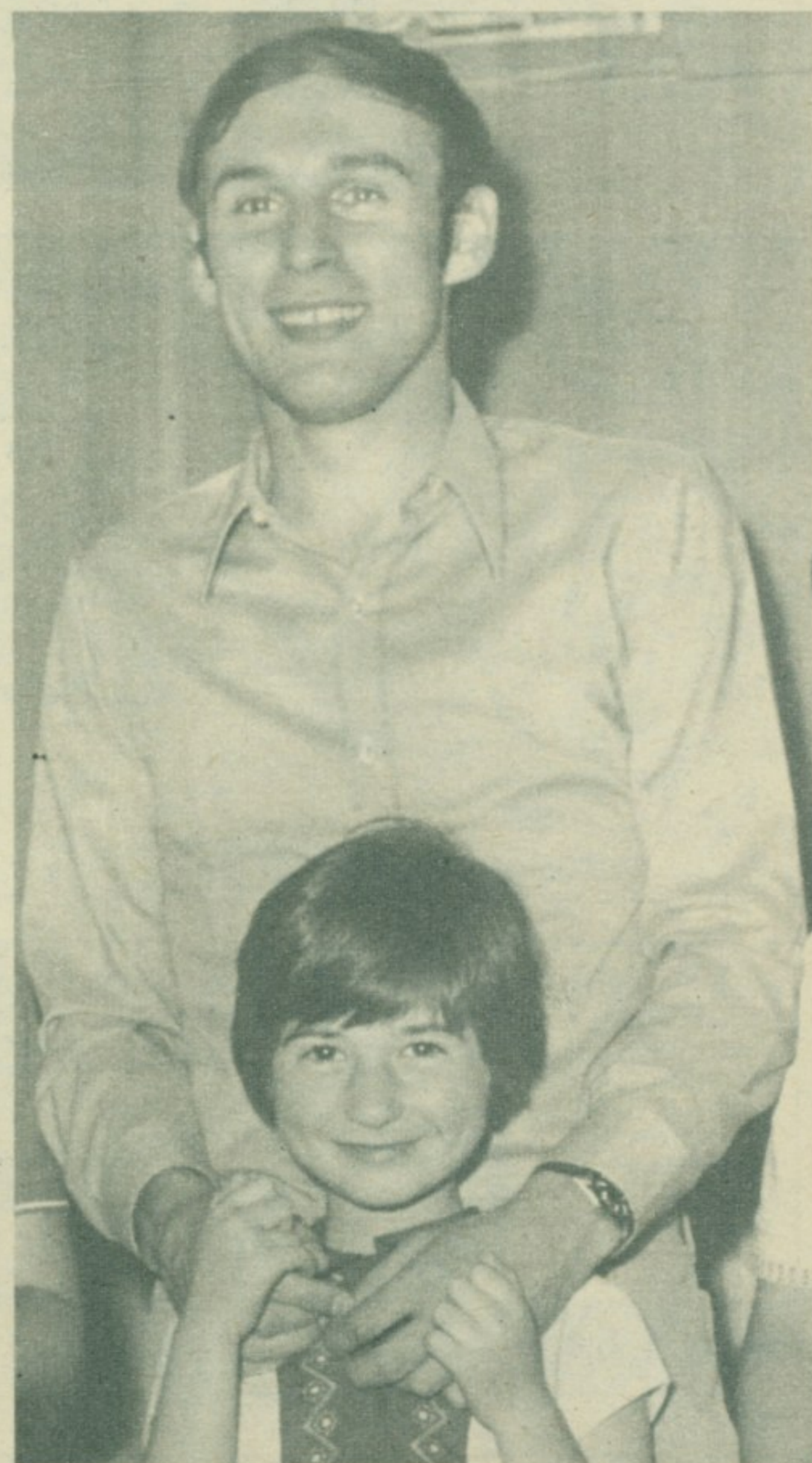

НАГРАЂЕНИМ УЧЕСНИЦИМА КОНКУРСА ОБЈАВЉЕНОГ НА СРЕДЊИМ СТРАНАМА „ЗАБАВНИКА“ БРОЈ 904 И 905 НАГРАДЕ — ДРЕСОВЕ ФУДБАЛСКОГ ТИМА „ЦРВЕНА ЗВЕЗДА“ — ПРЕДАО ЈЕ ЛИЧНО КАПИТЕН ТИМА ДРАГАН ЦАЈИЋ. НА ФОТОГРАФИЈИ СУ НАГРАЂЕНИ УЧЕСНИЦИ ИЗ БЕОГРАДА И ОКОЛИНЕ.

ЦАЈИЋ У ЗАБАВНИКУ ДЕЛИ ДРЕСОВЕ

ЖЕЉА СВАКОГ УЧЕСНИКА БИЛА ЈЕ ДА ДОБИЈЕ И АУТОГРАМ СЛАВНОГ ФУДБАЛЕРА. ЊИХОВОЈ МОЉБИ ЦАЈИЋ СЕ РАДО ОДАЗВАО, А ТРЕНЕР МИЉАНИЋ, КОЈИ ЈЕ ТАКОЂЕ БИО ПРИСУТАН, ПОКЛОНИО ИМ ЈЕ ПО УЛАЗНИЦУ ЗА УТАКМИЦУ „ЦРВЕНА ЗВЕЗДА“ — „ХАЈДУК“.

СЕДМОГОДИШЊА ГОРДАНА БАЈИЋ НИЈЕ ДОБИЛА НАГРАДУ, АЛИ ЈЕ УСПЕЛА ДА СЕ ФОТОГРАФИШЕ С ДРАГАНОМ ЦАЈИЋЕМ.

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

БИЧ БОЈСИ

Бич Бојси или „Дечаци с плаже“ појавили су се 1961. године и донедавно су били најпознатија вокално-инструментална група у САД. Групу сачињавају три брата Вилсон: Брајан, Денис (24) и Карл (22) и тројица њихових пријатеља Мајкл Лав (28), Брјус Џонстон (24) и Алан Џардин (26). Ови младићи унели су у популарну музику ритам сурф, назван тако због своје сличности с јахањем на таласима. Једно време њихова популарност је била у опадању, можда и због тога што се „глава“ ансамбла Брајан Вилсон ретко појављивао на сцени. Док он компоњује, бас гитару уместо њега свира Брјус Џонстон. Песма „Учини то опет“ налази се на светској топ-листи и можда ће она помоћи да ансамбл поврати стару славу.

ЖДРАЛА И ЈА

КАД ГОД СМО МОЈА ЖЕНА И ЈА БИЛИ САМИ, СЕНДИ БИ НЕЧУЈНО УЛАЗИЛА И НЕЖНО СЕДАЛА ПОРЕД МЕНЕ. ТАКО ЈЕ ОНА ПОКАЗИВАЛА СВОЈУ ЉУБАВ И СВОЈУ ЉУБОМОРУ

Није било времена за губљење: живи канадски ждрал борио се последњим снагама с леденим таласима и само га је инстинкт одржавао на рубу гнезда које је вода носила све даље. Тресући се од хладноће брзо сам свукао одело и запливао према птици.

Био сам сасвим сам. Мој брат Тед на чијем сам ранчу у Орегону радио имао је друга посла и није му ни на памет падало да спасава животиње.

Држећи се за ледену санту, до грла у води, успео сам да дохватим великог ждрала и два јајета из гнезда. У том тренутку огроман талас прешао ми је пре ко главе. Када сам изронио, видео сам како ждрал тоне и последњи пут удара крилом по ускомешаној воденој површини.

ИЗЛЕГАО СЕ ЖДРАЛИЋ

Два часа касније јаја су се грејала у топлој соби моје куће.

После неколико недеља у једном јајету почели су да се показују знаци живота: мајушни нежни кљунић направио је на љусци рупу као врх од оловке и настављао неуморно да куцка. И најзад, једног дана, док ми је срце тукло као лудо, љуска се преполовила и из ње је изишло влажно паперјасто птиче.

Моја жена Герди вратила ме је у стварност;

— Прекрасно је, али треба да му дамо да једе.

Одјурio сам у најближу библиотеку, 100 километара од наше куће, и бацио се на читање књига о птицама.

Чим сам се вратио, почео сам по башти да прекопавам не бих ли нашао мало црва. Али, невоље су тек почеле јер је птиче било сувише мало да би умело само да једе. Читав тај дан и целу ноћ пробдео сам поред Сенди, тако смо назвали ову птичју бебу, све док се, пред само јутро, мали кљунић није дрхтајући приближио мом прсту и узео црвића. Од силне среће нисам знао шта да радим и одјурio сам вичући у женину собу тако да сам пробудио чашер малог сина.

КАД БИХ ИМАО КРИЛА

Сутрадан зазвонио је телефон:

— Шта је то с тобом, већ неколико дана не долазиш на посао? — питао ме је брат.

— Тече, морам да храним ждралића. Знаш, он је још веома мали.

Тед је залуцио слушатицу.

Време је пролазило и Сенди је све више расла. Почетком лета постала је права велика птица, висока 1,20 а распона крила 1,80 метра. Гоњена инстинктом све чешће је ширила своја дивна крила и нарочито се одушевљива кад сам јој се у тој забави придружио и ја. Али, пошто на жалост нисам имао крила, морао сам раширених руку да јурим по дворшту, а касније и по оближњим пољима. Кад год бих се зауставио да предахнем, видео сам на прозору ма оближњих кућа згранута лица суседа. Вероватно су мислили да сам полудео.

Најзад је дошао дан када је Сенди први пут полетела.

Наравно била је веома тужна што и ја нисам могао с њом под облаке али ту није било помоћи. Ипак, нисам је изневерио и с времена на време и даље сам раширених руку трчао по пољима док је Сенди летела изнад мене. То нам је пуних 16 година представљало највеће задовољство.

СЕНДИ ВОЛИ САМО МЕНЕ

Следећег пролећа преселили смо се на ранч Јамси, педесетак километара северозападно од места где смо до тада становали. Био је то прави рај за Сенди, то огромно пространство 1.000 грла стоке и дивљина. Главна њена играчка и жртва био је Спрај, наш енглески сетер, кога је без по муке проналазила и у најскровитијем склоништу. Чим би га угледала, скакала му је на леђа, кључала реп и грак тала од радости док је јадни Спрај очајавао.

Друго велико задовољство била су јој дугмета, пертле на ципелама и веш који се суши. Све што би моја жена оставила на конопцу, редовно је часно траг Сендиног кљуна.

Колико је Сенди обојавала мене и пратила ме у стопу, толико је била незаинтересована за моју жену. Не може се рећи да је није трпела; једноставно није је примећивала. Ипак, кад год смо Герди и ја били сами Сенди би нечујно улазила и нежно седала поред мене. Тако је она показивала своју љубав и своју љубомору.

Једнога дана одлучили смо да је удамо и набавили смо ливног ждрала по име-

ну Црвени Краљ. Сенди је према њему била љубазна, али ништа више. Као што рекох, она је волела само мене. Када је снела јаја одбила је да се о њима брине и ја сам морао да их грејем и пазим. Сенди која је у све забављала нос била је потпуно незаинтересована за своје потомство.

Излегла су се 4 ждралића, један лепши од другог, и те године имали смо весело друштво. Чим су мало ојачали, почели смо све заједно да се играмо; ја бих их скупио у круг и онда смо се вртели и махали крилима, ја наравно рукама, све док не бих изгубио дах. Али, био сам богато награђен: где год бих ишао пратио ме је батаљон ждралова са Сенди на челу.

ПОШТО, НА ЖАЛОСТ, НИСАМ ИМАО КРИЛА, ПРАВИО САМ СЕНДИ ДРУШТВО МАШУЋИ РУКАМА.

Проблеми су се појавили када нам је дошао нови чувар Волк. Стари прекаљени ранчер презриво је гледао на наше узајамне нежности а први бесухватио га је када му је Сенди скинула с ужета чарапе и одвела их далеко у поље. Мислио сам да ово непријатељство не слуги на добро. Али једног јутра, из прикрајка, присуствовао сам чудном призору: стари Волк, с шеширом у руци, играо је у колу са ждраловима машући рукама из све снаге.

ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ

У позну јесен Сендина деца почела су да се спремају за пут у топлије крајеве и једног суморног јутра виину ли су се у небо. Нисмо хтели да их у томе спречимо и остала нам је само нада да ће се, вођени непогрешивим инстинктом, у пролеће вратити. И заиста, вратили су се сви сем једног који је вероватно уз пут настрадао. Наша Сенди, међутим, никада није одлазила на југ, за њу нису важиле исти закони као за остале канадске ждралове. Често сам мислио како је Сенди убеђена да је људско биће као и ми.

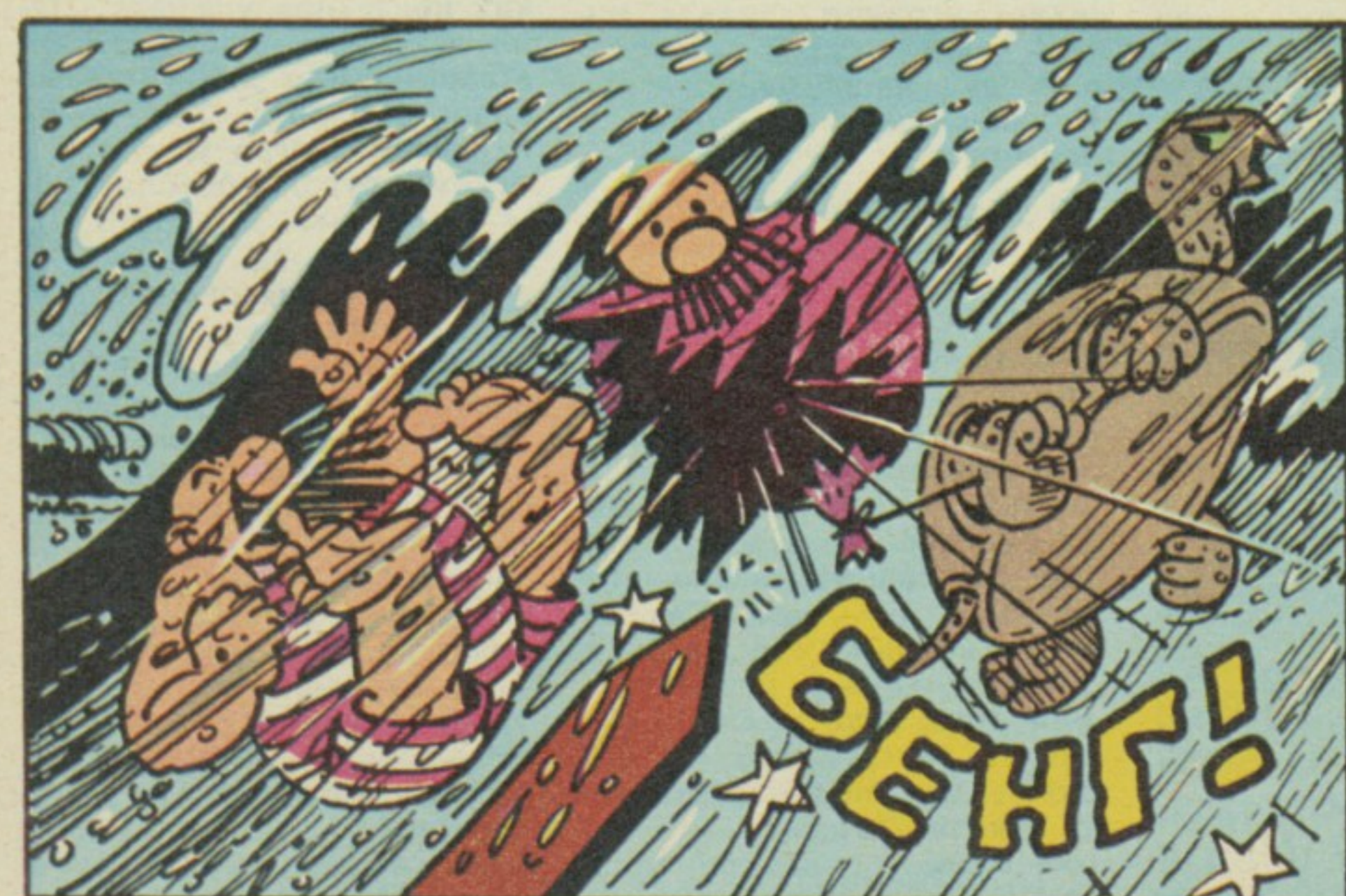
Наше пријатељство трајало је пуних 16 година. Једнога дана моја љубимица полетела је последњи пут. Не сањајући шта ће се десити трчао сам испод ње машући рукама. Одједном сам приметио да се Сенди уморила. Покушала је да слети али се занела према остави у којој смо држали алат и снажно ударила у зид. ОDMAH сам притрчао и нежно је положио на траву. Она ме је тужно гледала док сам ја плакао као дете. Када сам пошао по Герди и остале, Сенди ме је испратила погледом пуних љубави.

Сада је на нашем ранчу тихо и пусто. Киша полако брише Сендино име исписано на кући али њу ништа не може да избрише из наших срца.

Дајтон О. Хајд

Бум и Бум

JOE MUSIAL

ЧОВЕК КОЈИ ЗНА ДА ИГРА СРЕЋНИЈИ ЈЕ ОД ОНОГА КОЈИ НЕ ЗНА — ТВРДИ ШКОЛСКИ ПСИХОЛОГ Др БОСИЉКА ЂОРЂЕВИЋ

БУРО ЈАСИЋ, ПЕКАРСКИ РАДНИК У ПЕНЗИЈИ

МНОГО САМ ПАТИО ШТО НЕ ЗНАМ ДА ИГРАМ!

Питали смо домове културе, народне универзитете и све сличне институције које би евентуално могле да имају школу играња. Наш труд је био узалудан. Такве школе у Београду нема. Једино су у народном универзитету „Стари град“ рекли да су имали такву школу и да ће је поново отворити, можда, тек у септембру ове године.

ПО РОЂЕНДАНИМА И ЖУРЕВИМА

Пред камерама телевизијског квиза „Знаш, знам“ ученици — основци из Лознице и гимназијалци из Параћина — заиграли су и показали — да играју сасвим слабо. Лозничани су играли боса нову мислећи да играју танго, а њихови супарници из Параћина су играли боса нову, али је диригент оркестра рекао да је њихово играње сасвим лоше.

На игранкама, у домовима омладине и салама за игру, могу ипак да се виде добри играчи како изводе праве вратоломије. Где они науче тако добро да играју?

Пошто нико не може да нам пружи неке закључке, морали смо да се распитујемо директно код младића и девојака.

Миодраг Косијер има 17

година и ученик је II разреда машинске школе „Баја Секулић“ на Карабурми у Београду. На питање зна ли да игра, мало се збунио:

— Па, у ствари, знам. Али играм доста лоше.

— Где сте и како научили да играте?

— Ми сви обично научимо да играмо на рођенданима и журевима.

Биљана Обрадовић и Драгана Петричић заједно иду у VIII-3 основне школе „Радоје Домановић“ у Београду, имају по 15 година и нераздрожне су другарице:

— Сви учимо да играмо на рођенданима и журевима.

НА ИГРАЊЦИ САМ УПОЗНАО СВОЈУ БУДУЋУ ЖЕНУ!

РАДОМИР МИЛИЋЕВИЋ, БЕОГРАДСКИ ПРОДАВАЦ НОВИНА У КИОСКУ НА УГЛУ УЛИЦА ПАВЛА ПАПА И ГУНДУЛИЋЕВОГ ВЕНЦА

ма. Ту се најлакше и научи, јер се окупе најбољи другови и другарице. Обично дечаци не науче да играју. Девојчице лако и брзо науче, док дечаци, ето тако. Не знамо зашто су такви.

— Када сте заиграле први пут?

— Имале смо 12 година. На једном рођендану.

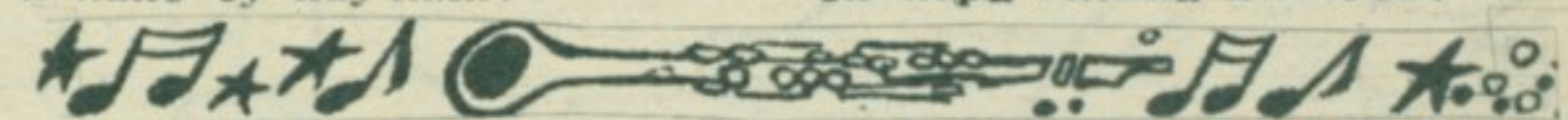
Решили смо да одемо на један такав рођендан.

ПРВИ ТАНГО

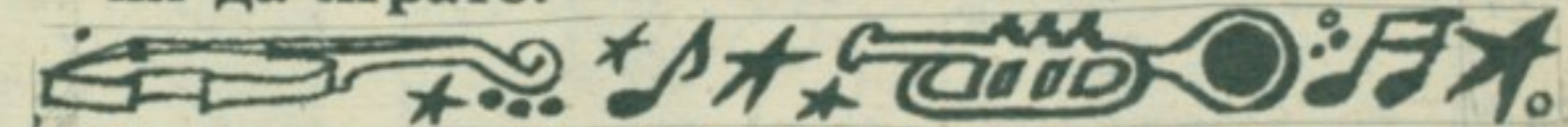
Никола Миленковић, ученик V-3 основне школе „Светозар Марковић“ славио је 12. рођендан. Дошли су му и гости, другови из разреда и суседства. Били су ту Љиљана, Мира, Аца, Бранко, Васа, Милан и Ђорђе. Тата и мама су са старијима седели у једној соби, а слављеник Никола са својим гостима у другој. На десетине плоча и модерна стереофонска грамофон стварала су атмосферу. Чули су се звуци лаганог танга, слављеник Никола је устао, наклонио се Љиљани, и они су заиграли.

— Знам да играм танго, валцер и још неке лагане игре — прича Никола Миленковић. Кад то будем научио добро, онда ћу да играм ове новије игре. Има времена и за то. Иначе, тата и мама су ме учили у почетку да играм, али најбоље учим овако, у друштву.

Шта о овоме кажу старији? Знају ли они да играју и како су научили?

Пишите нам: постоји ли у вашем месту школа играња, како се сналазите да научите да играте, шта сте доживели учени да играте!

Радомир Миличević, има 25 година и продавац је новина на углу улица Павла Папа и Гундулићевог венца:

— Научио сам да играм у 15. години, на игранкама. Тако сам се и оженио. На једној игранци свидела ми се једна девојка и тада смо одиграли нашу прву игру. И данас заиграмо, за неки празник или свечаност.

Буро Јасић, пензионер, стар 65 година, шетао се са својим унуком када смо га запитали зна ли да игра:

— Верујте да не знам. Знате, ја сам био пекарски радник и увек сам увече радио док су други ишли на игранке. Само, рећи ћу вам да сам због тога много патио. Да, баш сам патио што не умем да играм. Кад се сетим колико пута ми је у друштву било непријатно због тога, како сам себи изгледао глуп... Ако ми верујете, кад би постојала нека школа играња, отишао бих сада, у овим годинама, да научим да играм.

ИГРА ЈЕ МОГУЋНОСТ ЗА ПОЗНАНСТВО

Са резултатима ове наше мале анкете дошли смо доктору психолошких наука Босиљки Ђорђевић, психологу основне школе „Дринка Павловић“ у Београду и затражили стручно мишљење.

— Потпуно разумем пензионера Јасића и његове не-

воље због тога што није научио да игра — каже овај познати стручњак. — Не знати играти, то значи изгубити једну радост у животу. Само, то не значи да ће они који нису научили да играју због тога имати тешких последица у животу. Они се обично окрену другим стварима и у њима траже радости живота. Оно што је најважније, игра је додир с неким другом особом, она је могућност за сусрет, за познанство, за друштвену афирмацију, за окончање усамљености.

— Има ли игра неки психолошки значај?

— У тренутку када дечак или девојчица престају да буду дете (код девојчица је то обично 11. година, код дечака 12.) почињу да се интересују за особе другог пола. Траже додир с њима. А он се најбоље остварује управо преко игре. Тако деца почињу да постају људи. Интересантно је да су девојчице тада спретније, оне су грациозније и неупоредиво брже науче да игра-

КАКО СЕ ИГРА

ЗАБАВНИКОВА ШКОЛА ИГРАЊА

КАЗАЧОК

ЛОКИЦА СТЕФАНОВИЋ, НАСТАВНИК У „ЗАБАВНИКОВОЈ“ ШКОЛИ ИГРАЊА

ју. С мушкарцима је то другачије. Они теже уче да играју.

— Зашто?

— Мушкарац у тим годинама осећа изузетну потребу да докаже своју личност и сматра себе изузетним. Због тога му је испод части да он било шта учи (пошто он иначе све зна) па зашто би учио и да игра. И ако до 15 године не научи да игра, после то тешко иде. Онда се стиди, осећа се одбаченим од друштва, итд. До осталих података дошли сте сами вашом анкетом.

— Значи ли то да за оне који нису научили да играју нема никакве помоћи? Можда школа играња?

— Најбоље је да човек научи да игра на школској игранци, са својим другарицама и друговима. Ако му то није пошло за руком, у каснијим годинама не видим друго решење сем школе играња. Негде мора научити да игра. Наравно, ако му је стало до тога. Само, тврдим да је човек који зна да игра увек срећнији од онога који не зна!

ШКОЛА ПОЧИЊЕ У ОВОМ БРОЈУ

Не знамо како је у другим градовима. У Шапцу, Смедереву, Љубљани, Загребу, Титограду, Скопљу...? Претпостављамо да је слично као у Београду. Због тога је „Забавник“ одлучио да отвори своју школу играња за све оне који имају 12 или 13 година а имају намеру да науче да играју, или им је 50, 60, или 70 година а у младости су пропустили да науче.

За почетак, одабрали смо најновију игру која је стигла из Италије, и тек почиње да се игра код нас. То је већ познати КАЗАЧОК, али у модерној верзији. Покушајте да је научите, видећете да није тешко. Ако вам не успе, немојте се обесхрабрити. Већ у једном од наредних бројева показаћемо вам како се игра валцер, танго и друге класичне игре, па верујемо да ћете, кад њих научите, лакше учити и нове игре.

Учитељ у нашој школи играња биће Локица Стефановић, чију сте трупку небројено пута гледали на својим телевизијским екранима. Много среће у учењу!

РУКЕ СУ ПРЕКРШТЕНЕ. ДЕСНОМ НОГОМ СЕ УЗ МАЛИ ПОСКОК УДАРИ О ПОД ПРВО ПРЕТИМА А ЗАТИМ ПЕТОМ, УЗ ОДГОВАРАЈУЋЕ ОКРЕТАЊЕ ТЕЛА, ПРВО НА ЈЕДНУ ПА НА ДРУГУ СТРАНУ.

ПОСКОК НА МЕСТУ, УДАРАЊЕ ПЕТОМ (3 ПУТА) ДЕСНОМ, ЛЕВОМ И ОПЕТ ДЕСНОМ НОГОМ. КОМБИНАЦИЈЕ I И II СЕ ПОНОВЕ ДРУГОМ НОГОМ. I И II ОДИГРАЈТЕ ЧЕТИРИ ПУТА А ОНДА ПРЕБИТЕ НА III КОМБИНАЦИЈУ.

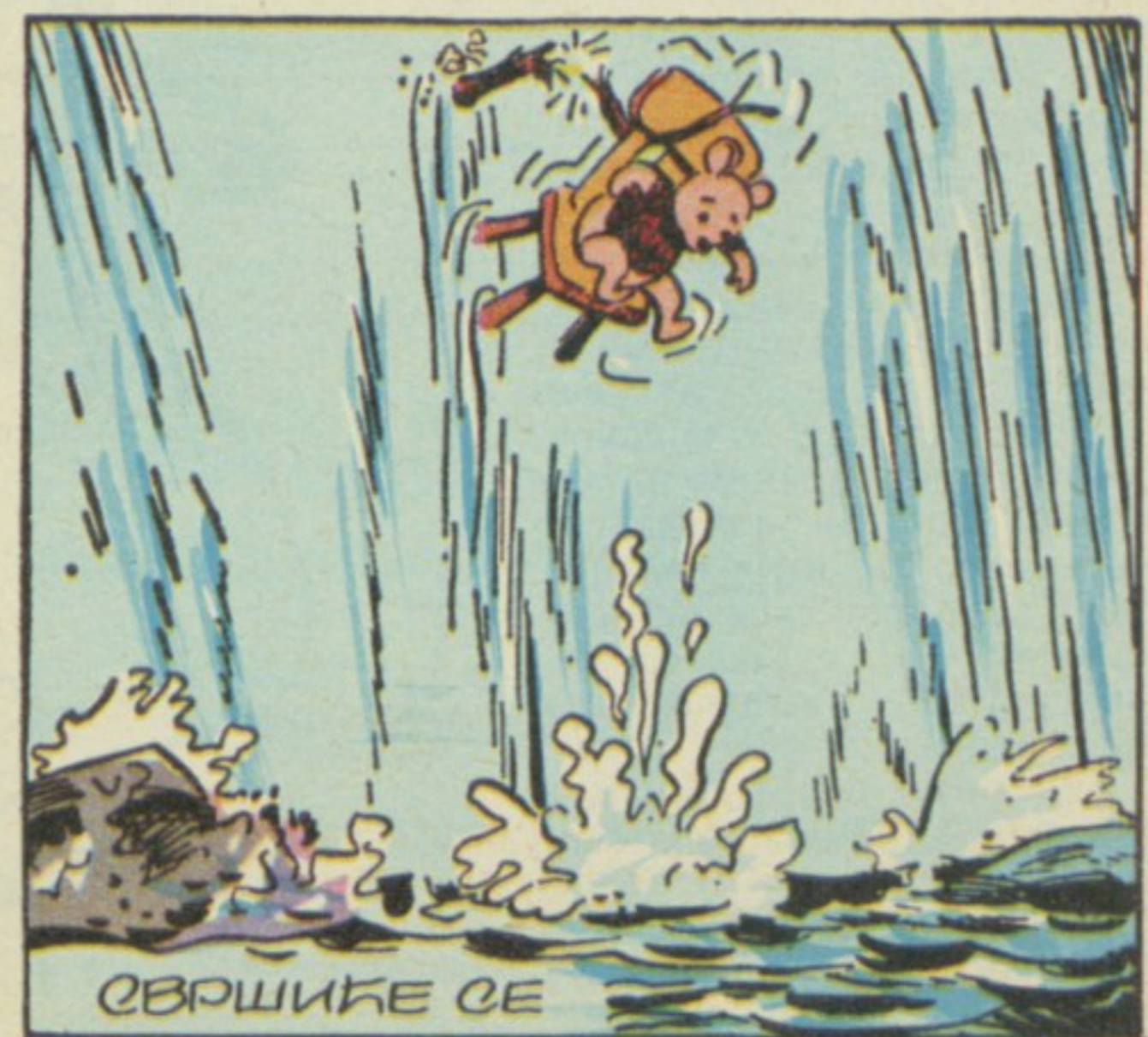
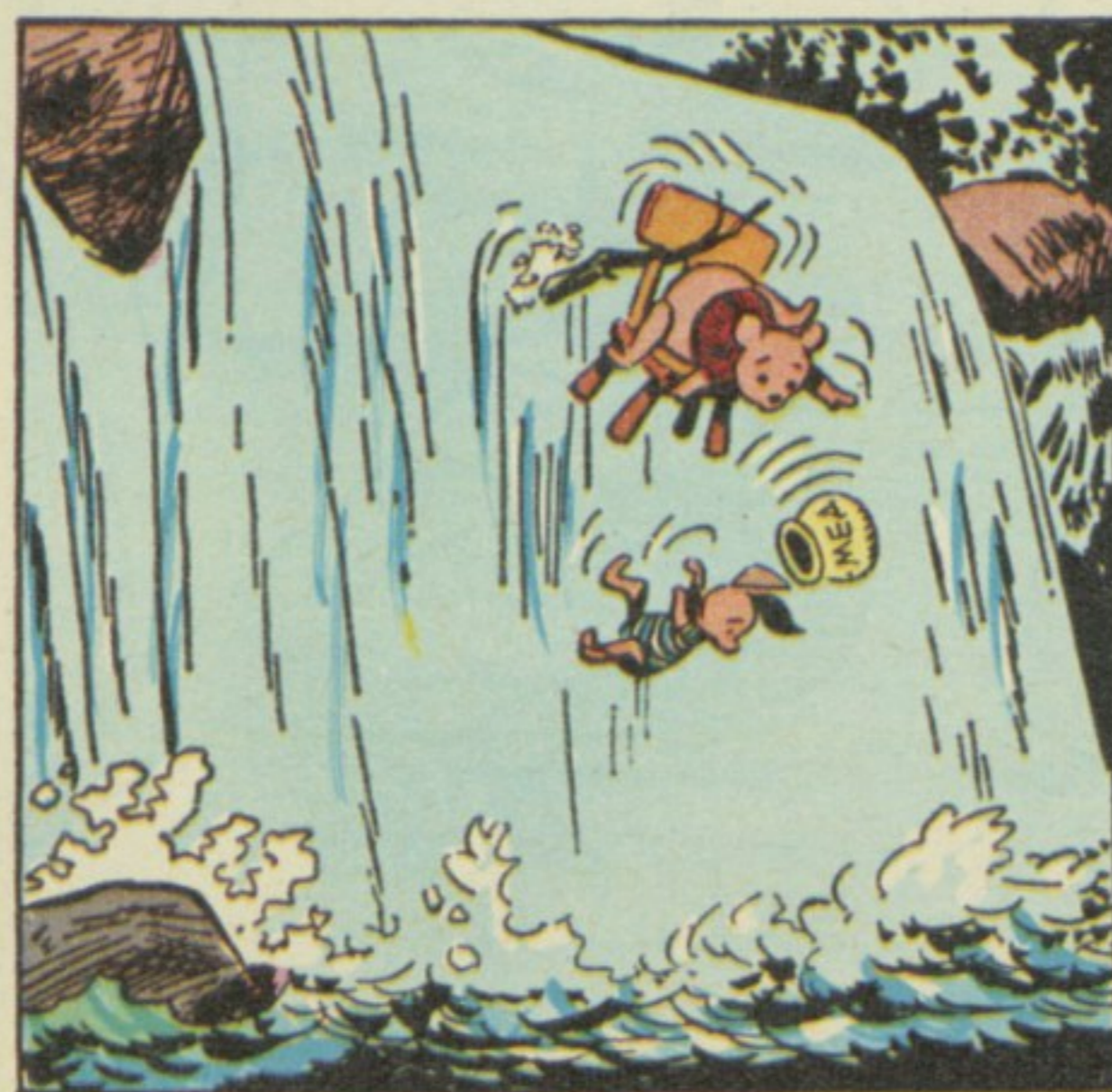
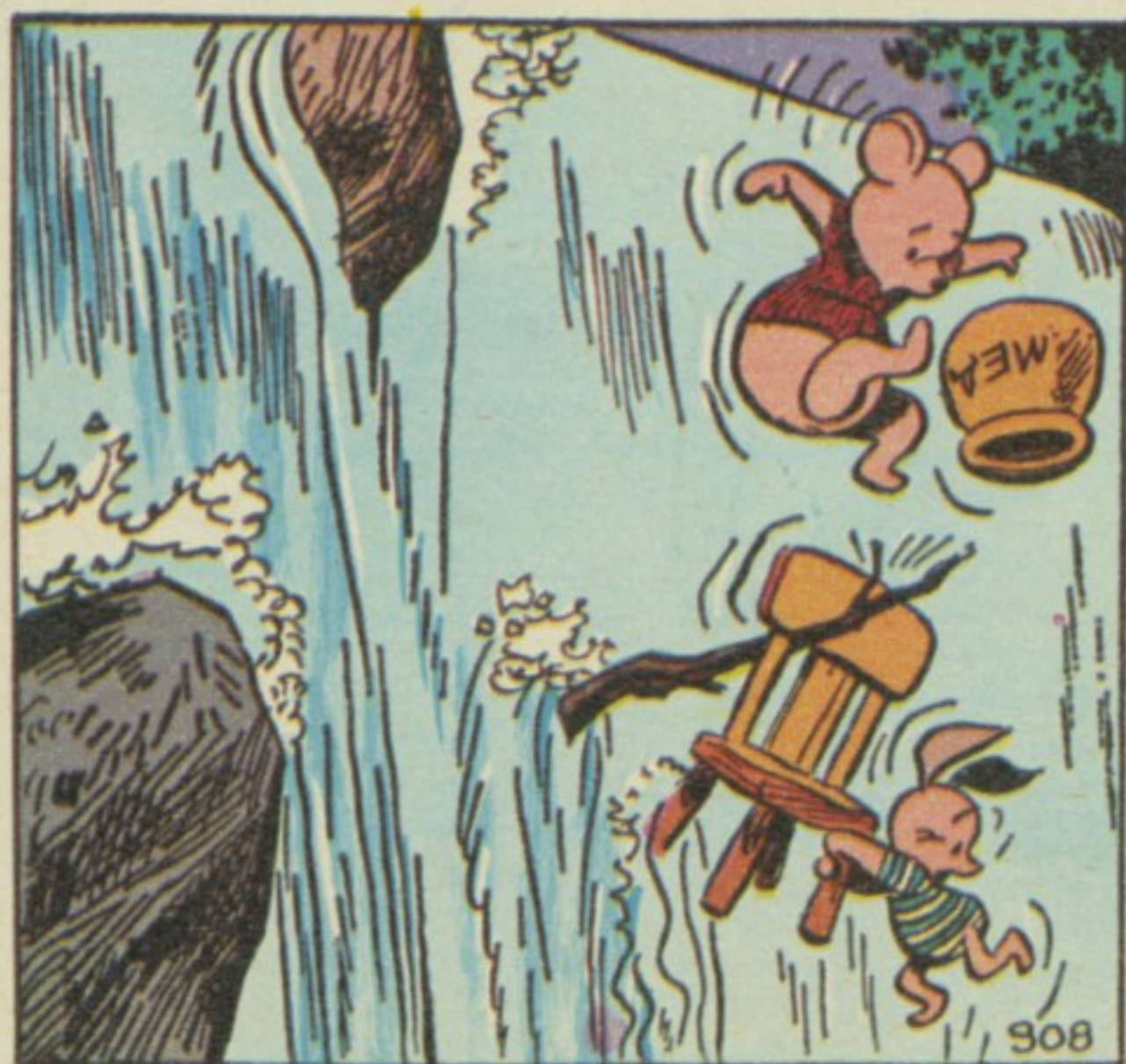
КАЗАЧОК ЈЕ РУСКА НАРОДНА ИГРА. САДА ЈЕ НАЈПОПУЛАРНИЈА МОДЕРНА ИГРА У ЕВРОПИ. НЕДАВНО ЈЕ БЕТИ ЏУРКОВИЋ СНИМИЛА ТУ ПЛОЧУ И УЗ ЊУ УЧИТЕ ДА ИГРАТЕ КАЗАЧОК. КАЗАЧОК ЈЕ ГРУПНА ИГРА АЛИ МОЖЕ ДА СЕ ИГРА И У ПАРОВИМА. ПРВО ЗАПАМТИТЕ ОВО: СВАКИ КОРАК КОДИ ЈЕ КОД НАС НАЦРТАН НА ЈЕДНУ СТРАНУ, ИМА СВОЈ СИМЕТРИЧАН, НА ДРУГУ.

СКОК И ЧУЧАЊ. ОНДА, ИСПРУЖИТЕ ЈЕДНУ НОГУ ИЗ ЧУЧАЊА, КАО НА ЦРТЕЖУ. МЛАДИЦИ НАСТАВЉАЈУ ДА ИЗБАЦУЈУ НАИЗМЕНИЧНО ЈЕДНУ ПА ДРУГУ НОГУ ИЗ НИСКОГ ЧУЧАЊА, А ДЕВОЈКЕ ТО РАДЕ СКОРО УСПРАВЉЕНЕ. КОМБИНАЦИЈА III ИЗВОДИ СЕ ВРЛО КРАТКО И ПРЕЛАЗИ СЕ НА IV.

ВРЛО ЈЕ СЛИЧНА ПРЕТХОДНОЈ, САМО ШТО СЕ У ДРУГОМ ПОКРЕТУ ЈЕДНА РУКА СТАВЉА ИЗА ГЛАВЕ И СКОК ЈЕ НА МЕСТУ (1) И У СТРАНУ С ИСПРУЖЕНОМ НОГОМ (2). ОВО ИГРАЈТЕ ЧЕТИРИ ПУТА, А ОНДА ПОНОВИТЕ СВЕ ИЗ ПОЧЕТКА, ИЛИ ПО ВАШОЈ ЖЕЉИ И МАШТОВИТОСТИ.

WALT DISNEY **ВИНИ ПУ** И ВЕТРОВИТИ ДАН

Distributed by King Features Syndicate.

© 1968 Walt Disney Productions World Rights Reserved

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ

ЦЕНА ОТКРИЋА

Читавих четрдесет година памтим ону страшну варјачу која није скакутала по лонцу да јело не прегори, већ по мојој задњици, остављајући тамо модрице.

~~~~~

Летњи распуст проводио сам на селу, у Нашицама код мајчаних родитеља. Идилчна Славонија, чинило ми се, као да је само мене чекала. Волео сам је јер ми је она нудила толико безбрижности, узбудљивости и лепоте, као да је одједном хтела да ми надокнади све часове таворења и монотоније школовања у граду.

Сваки ручак — свечани обред

Природно да су моја знања далеко надмашивала скромна знања мојих другова овде, али сам и ја имао од њих којешта да научим. Ипак, брзо сам се уклапао у ову средину, јер сам је волео а у њој сам се и осећао некако свој. Лако и вешто сам се пентрао по дрвећу, љуљао се на гранама високо, високо у врховима и поуздано знао за свако гнездо којој птици припада.

Овде у славонским шумама, сакривен у гуштару посматрао сам борбу јелена, миловао срну и хранио је из руке, учио коса, коме је језик подрезан, да говори, правио збирку од лептирова и шумских буба, хватао рукама рибе у реци боје окера, јахао неоседлане коње и знао све славонске попевке.

Али постојала је и друга страна медаље, она теже сварљива, мени готово мрска.

Деда, бака, ујаци у вечитом послу, имали су врло мало времена за мене — а да би ипак некако старање о мени било на висини њихове гостопримљиве обавезе, прибегли су оштрој дисциплини: „да се варошко дете не распусте сасвим, не подивља, не разузда“.

Тачно у одређено време морао сам бити на ручку или вечери, где сам опраних руку и зачешљане косе, стојећи, сачекивао свечано сечење огромног хлеба и уз крштење и благослов стицао право да седнем. Ова церемонија се још огледала и у томе што нисам смео пипнути кашику ни нож, хлеб или било шта, док деда не би почео да једе. Ово је био знак да и остали могу да се прихвате.

Изостајање са ове церемоније, било је у овим условима готово слично момен-

У МЕНИ КАО ДА СЕ НЕШТО СЛОМИЛО, КАО ДА САМ ОДЈЕДНОМ САЗНАО ДА САМ ПРЕВАРЕН

талној пропасти света, а да се то не би десило, друштво за столом је увек било комплетно. Нико није ни помишљао да било чиме на руши ову хармонију, свечаност обреда, озбиљност момента — ја најмање, јер нисам желео да ме шаке ујака, сличне допатама, васпитно помилују или да ме закачи бакина варјача.

Али ето, баш то се десило случајно.

Један такав ручак је прошао, резак звиждук и ја сам са фудбалском лоптом излетео из дворишта слободан као птица. Цео један тим и по упутно се славонским ливадама до једног пропланка, као измишљеног за овакве походе.

Игра на пољанчету

Утакмица је потрајала, и без полувремена, двапута онолико колико траје време на озбиљним утакмицама и кад је сунце почело да приклања врховима бескрајних

шума на хоризонту, да их боји наранџасто и да ствара дуге сенке, требало је завршити игру и припремити се и физички и психички за церемонију вечере.

Али, авај! Намера је постојала, али непредвиђена случајност се умешала. На-

име, недалеко од нашег игралшта налазила се и испаша за рогату стоку, коју је гонич већ почео да прикупља. Ми смо морали да прођемо поред. А тамо се једна крава телила. Неколико људи стајало је око ње, помажући.

Веровао сам у причу о роди

Никад до тада нисам видео овакав приказ, који је уз све оне детаље које сам ја разрогачених очију пратио, оставио такав утисак на мене да сам на све заборавио.

У мени као да се нешто сломило, као да сам одједном сазнао да сам преварен, да су ме тешко лагали јер, значи, то је оно право, баш то што сам управо видео!

Одједном сам повезао рађање телета и рађање деце, мој долазак на овај свет. Еј, како сам био глуп, па веровао у причу о роди која децу спушта кроз ојак, у лепом белом пакетићу, са црвеном машином унакрст.

Крава је мирно лизала теле испружено на трави, гуркајући га њушком да се подигне. Изгледало је као

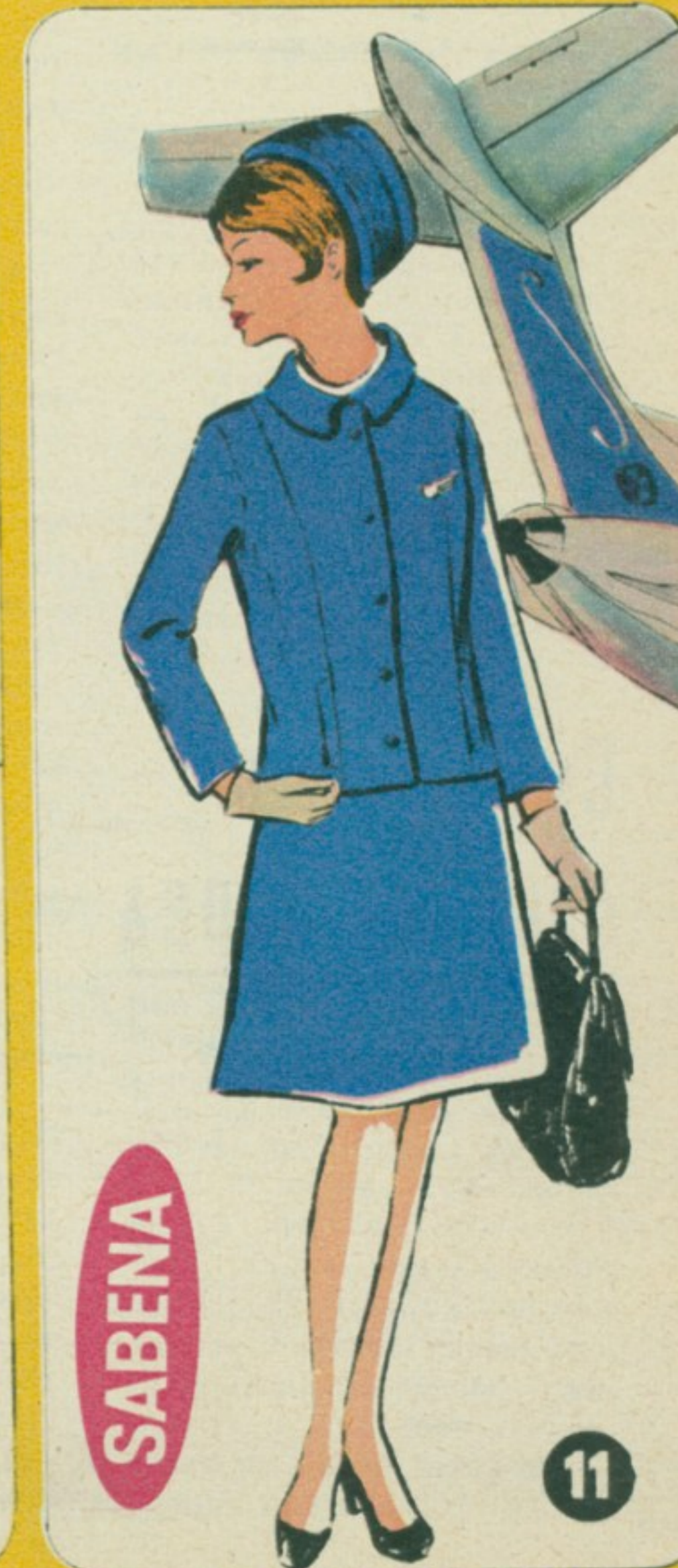
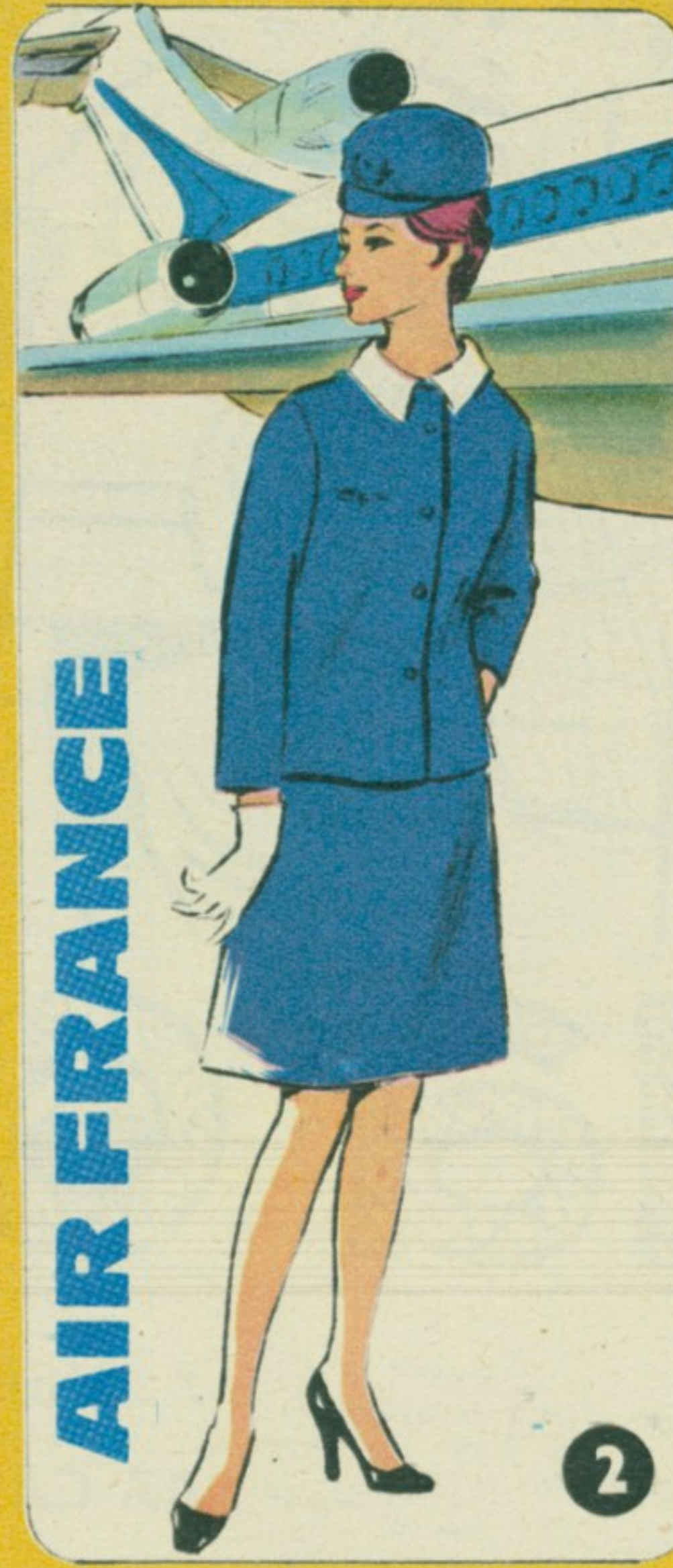
мртво, а онда је почело да се покреће и клечећи на предњим ногама, полако, све дрхтећи, коначно успело да се постави на све четири.

Када је теле пошло за кравом кући, кренуо сам и ја, али сунце више није било на хоризонту, сенке су нестале.

Они код куће су већ увелико вечерали а ја сам био далеко, далеко. Ни трчање ме није спасло. У ствари, трчао сам да бих што пре стигао до помахнитале варјаче, која заједно са својим извршиоцем није имала разумевања за моје трежњење, за мој изванредни доживљај. Каква неправда!

Бошко Кошћал, службеник Хемијске индустрије Панчево, Краљевића Марка 32а 15

СТЈУАРДЕСЕ АВИОНСКИХ

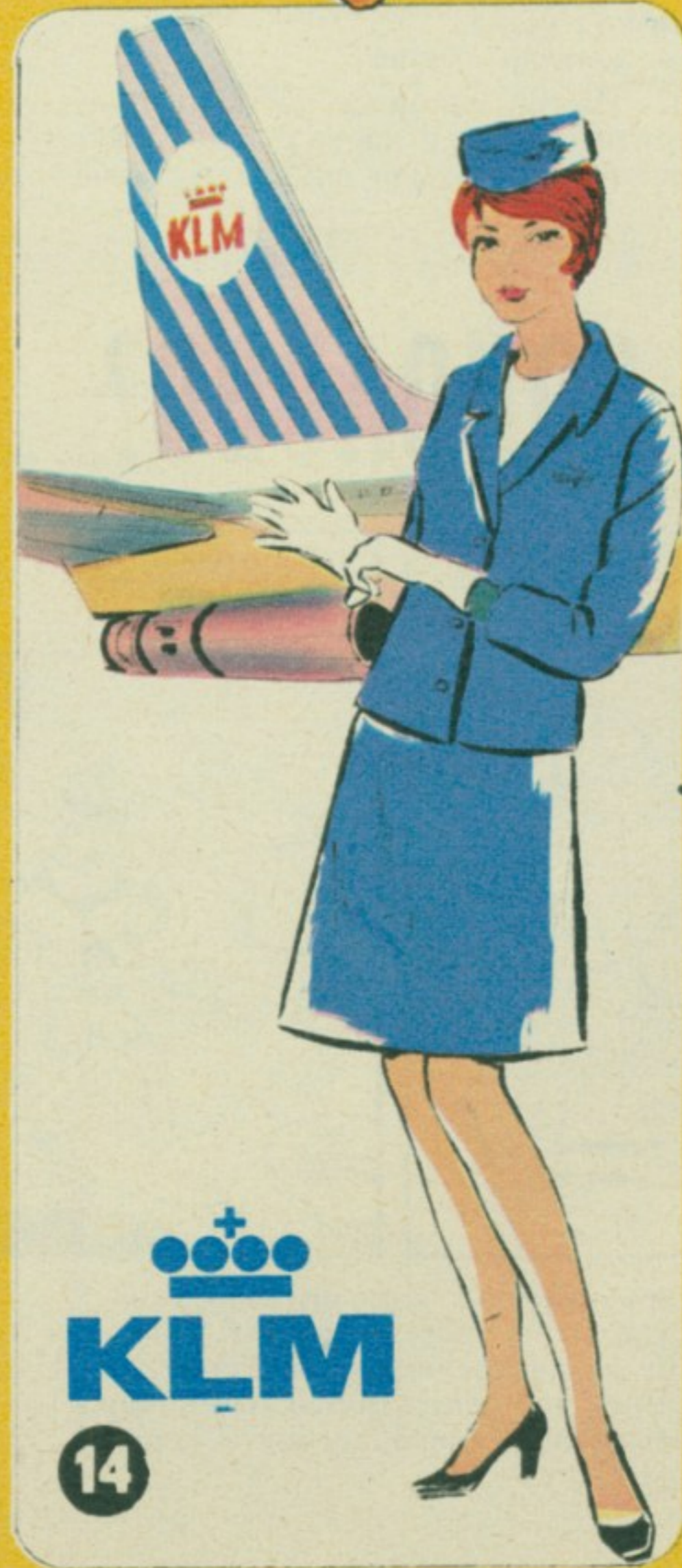
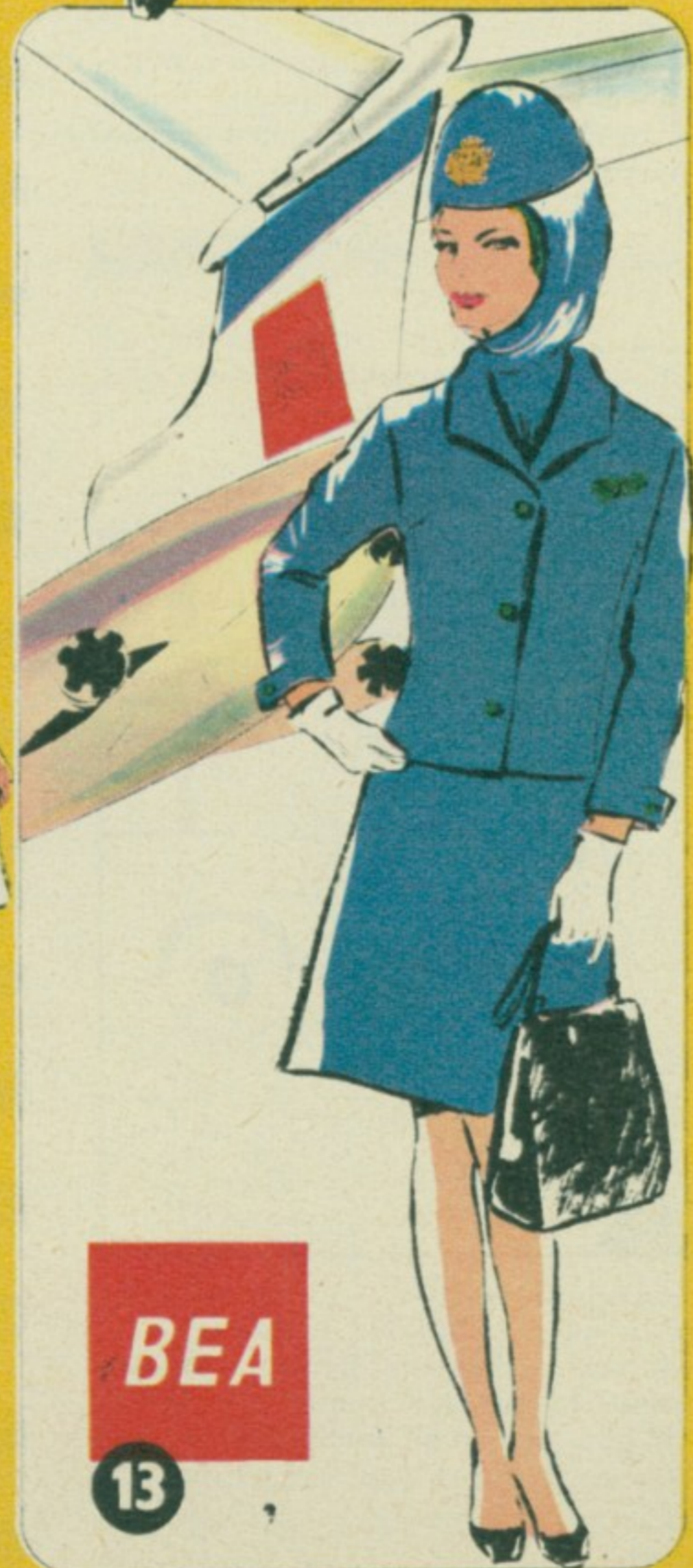
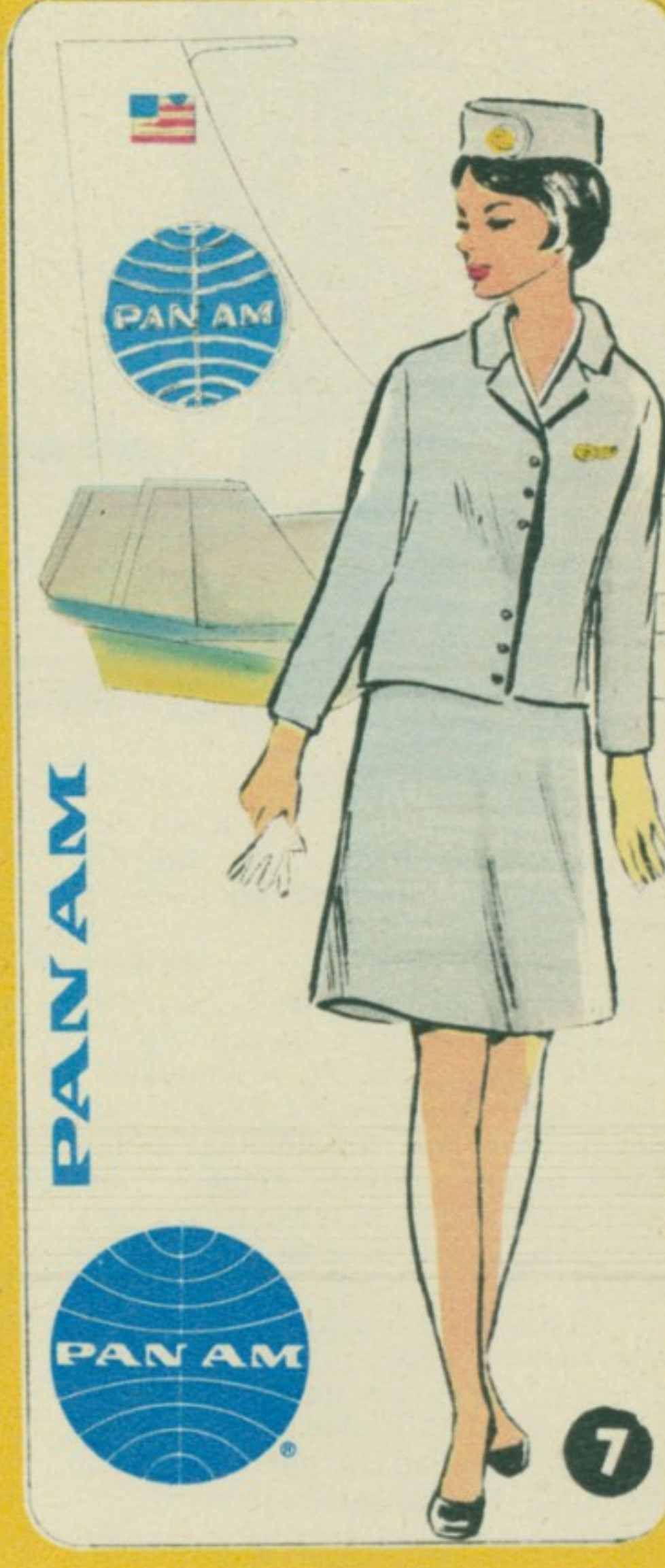
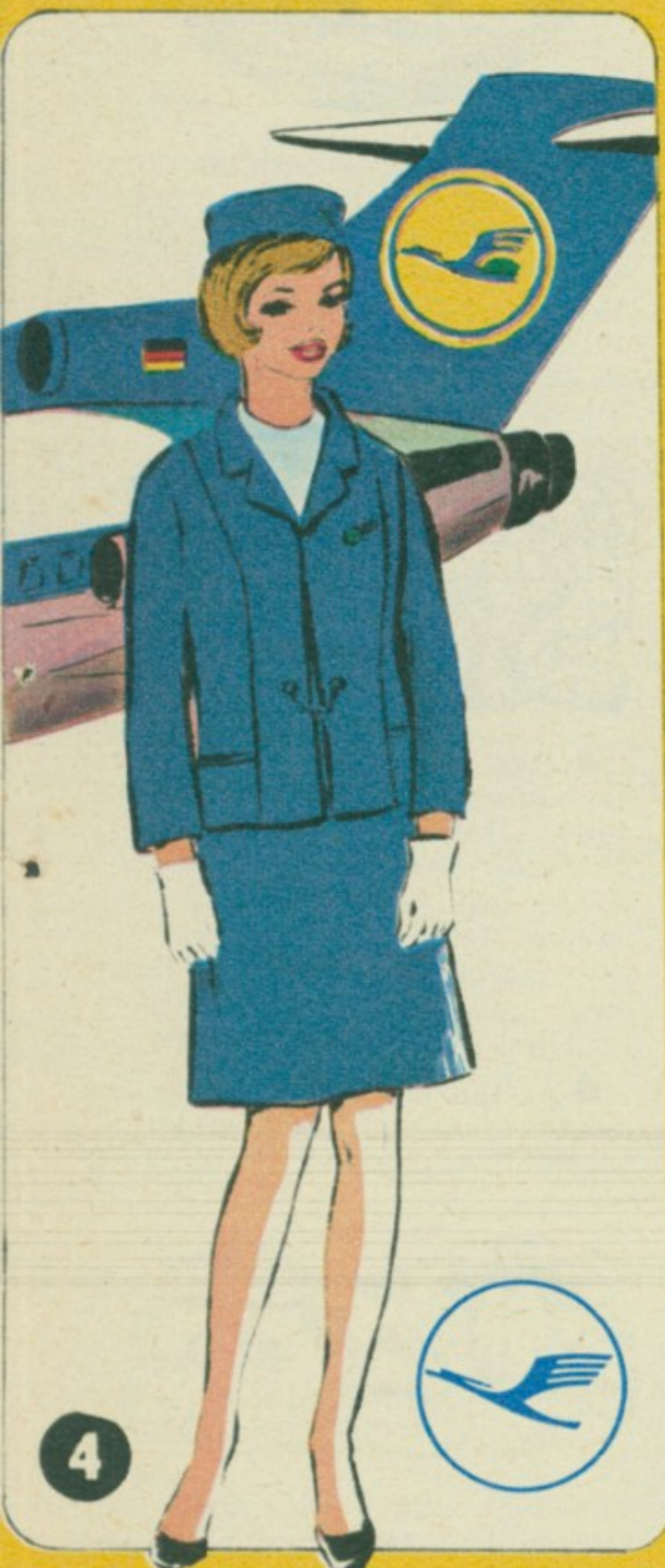
КОЈА ЈЕ СТЈУАРДЕСА НАЈЛЕПШЕ ОДЕВЕНА?

Изрежите купон (горе, десно) залепите га на дописницу и испод њега напишите број стјуардесе за коју сте се определили. Не заборавите да ставите своју тачну адресу. Пошаљите дописницу до 30. маја ове године Политикином Забавнику, Београд, Македонска бр. 29.

НАГРАДЕ — ПОКЛОН ЈАТ-а

I. Једна авионска карта на домаћој линији (одлазак и повратак), II. 10 спортских торби ЈАТ-а и III. 20 ЈАТ-ових дечјих торбица.

КОМПАНИЈА

СЛУЧАЈ СТАРОГ АНТИКВАРА

— Како сте дошли до тога да кривац може бити само рођак или собар?

— Једноставно: обојици је било у интересу да антиквар умре јер су

**БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ**

— Хало? Рик Хоше?
— Дobar дан, комесару. Како сте?
— Хвала, не тако лоше. Био бих још боље да није ове проклете афере Летелије...

— Ах! да, читао сам о томе... Значи ви водите истрагу?

— На моју жалост, да...
— Не знате, још, ко је кривац?
— У извесном смислу знам, пошто постоје два могућа кривца: рођак Жорж Бонше и собар Анри... Кривац је очигледно један од њих двојице, али, знате и сами да не могу да ухапсим обојицу!

— Испричајте ми детаљно о чему се ради, комесару, можда ће ми нека идеја пасти на памет...

— У реду. Као што знате, Амедеј Летелије је познати антиквар, стар 70 година, веома богат...

Пронашли су га јуче у малом салону, тешко рањеног хицем из револвера... Дошао је свести, али је од шока изгубио памћење... Не сећа се ничег што се догодило... Про нашао га је собар Анри 16,35... часова.

они, сваки на свој начин, према тестаменту били наследници. Сем тога, стари Летелије није имао непријатеља. Постоји још један доказ који потврђује ову претпоставку. Нападач се нагло појавио испред Летелије. Међутим, улазна врата су била закључана, а кључ од ових врата имају само њих двојица, рођак и собар.

— Нападач је пуцао само једном?

— Не, два пута. Први је промашио Летелијеа и метак се зарио у један стари часовник из 19. века. Часовник се тада зауставио и „забележио“ време кад се злочин догодио: 13,35 часова.

— Можда је неко после пуцња померио казаљке?

— Немогуће, услед удара оне су биле блокиране.

— Шта кажу осумњичени?

— Рођак каже да јуче није наврћао код ујака.

— Има ли алиби?

— Његов алиби се не може проверити: он каже да је ручао у експрес-ресторану али нико од особља

се не сећа да га је видео...

— А Анри?
— На пола часа пре поменутог догађаја он је отишао једном клијенту, на тражење Летелијеа, да би му однео једну ретку вазу. Вратио се у 16,35 и затекао господара без свести.

— Да ли сте проверили његов алиби?

— Да, све је тако било...

— Да ли су суседи чули пуцањ?

— Да. И то је доста чудно. Између два пуцња прошао је скоро цео минут. По мом мишљењу кривац је пуцао на Летелијеа и промашио. Антиквар је покушао да побегне. Можда се и борио. Злочинац

је поново пуцао, овог пута успешно...

— По мом мишљењу, комесаре, ствари се нису тако одвијале. Кривац је најпре ранио Летелијеа, а затим пуцао у часовник.

— У том случају ко је кривац, Рик?

Драги читаоци бацамо вам рукавицу: знате ли ко је кривац? Рођак или собар? И на основу чега сте дошли до свог закључка?

• у Женеви је недавно отворен необичан хотел у који је старијим од 10 година забрањен улаз. Беби-хотел, како се зове, намењен је деци чији родитељи путују и за то време немају где да их оставе.

• Цек Били, директор зоолошког врта у близини Преторије, у Јужноафричкој Унији, провео је двадесетак дана у кавезу величине 3x2 метра у друштву с египатским кобрама и још шест других отровних змија. Циљ ошита није познат.

• у Кернесу у Мађарској гради се огледна штала која ће моћи да прими 500 крава.

Свака ће имати свој бокс, а уместо на слами лежаће на гуменом душеку.

■ мало село Хаселт у Холандији недавно је доживело ретко весеље: његов житељ М. Штенберген с успехом је положио шоферски испит. Претходно га је полагао равнo — 35 пута! Окуп-

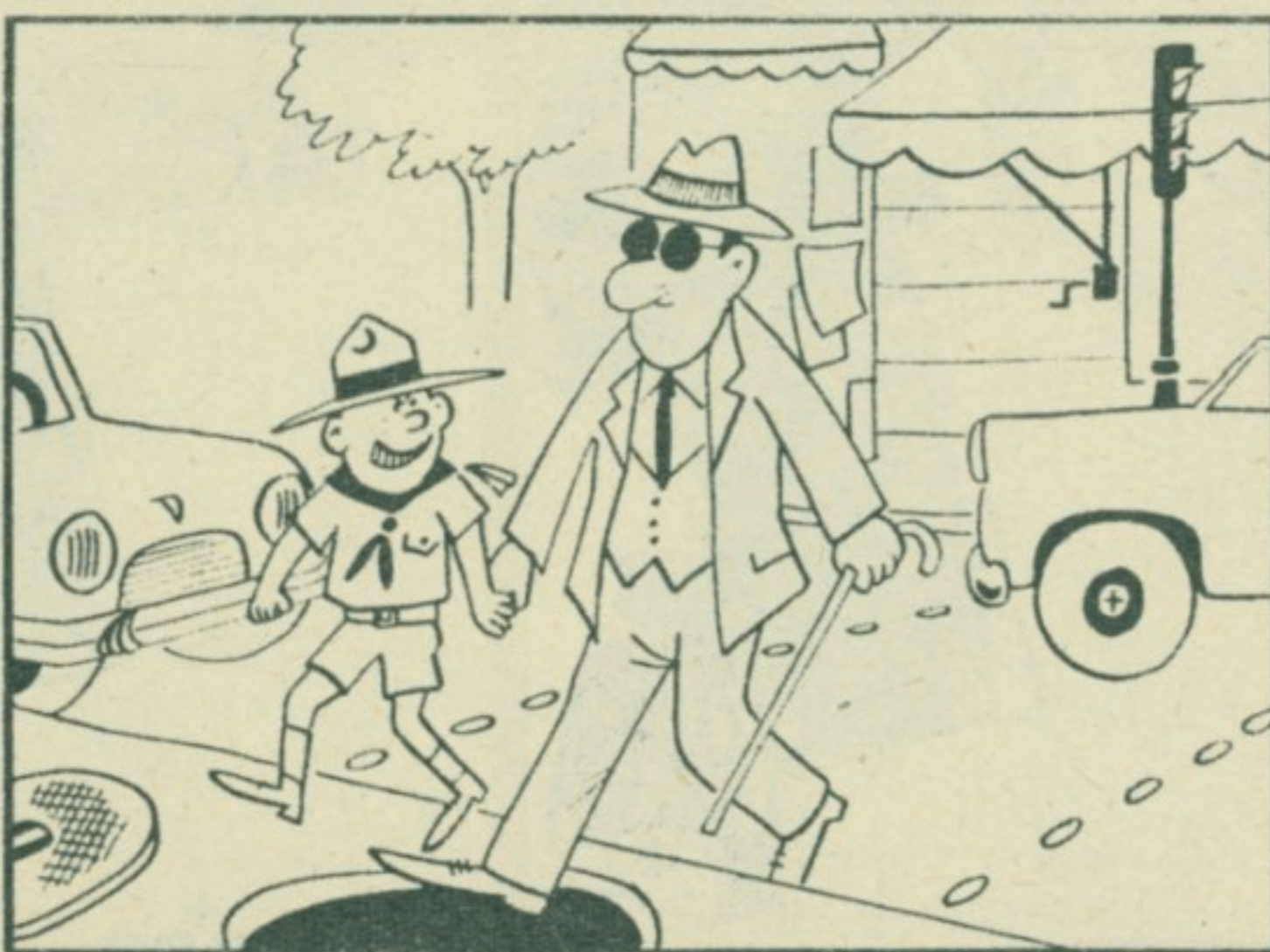
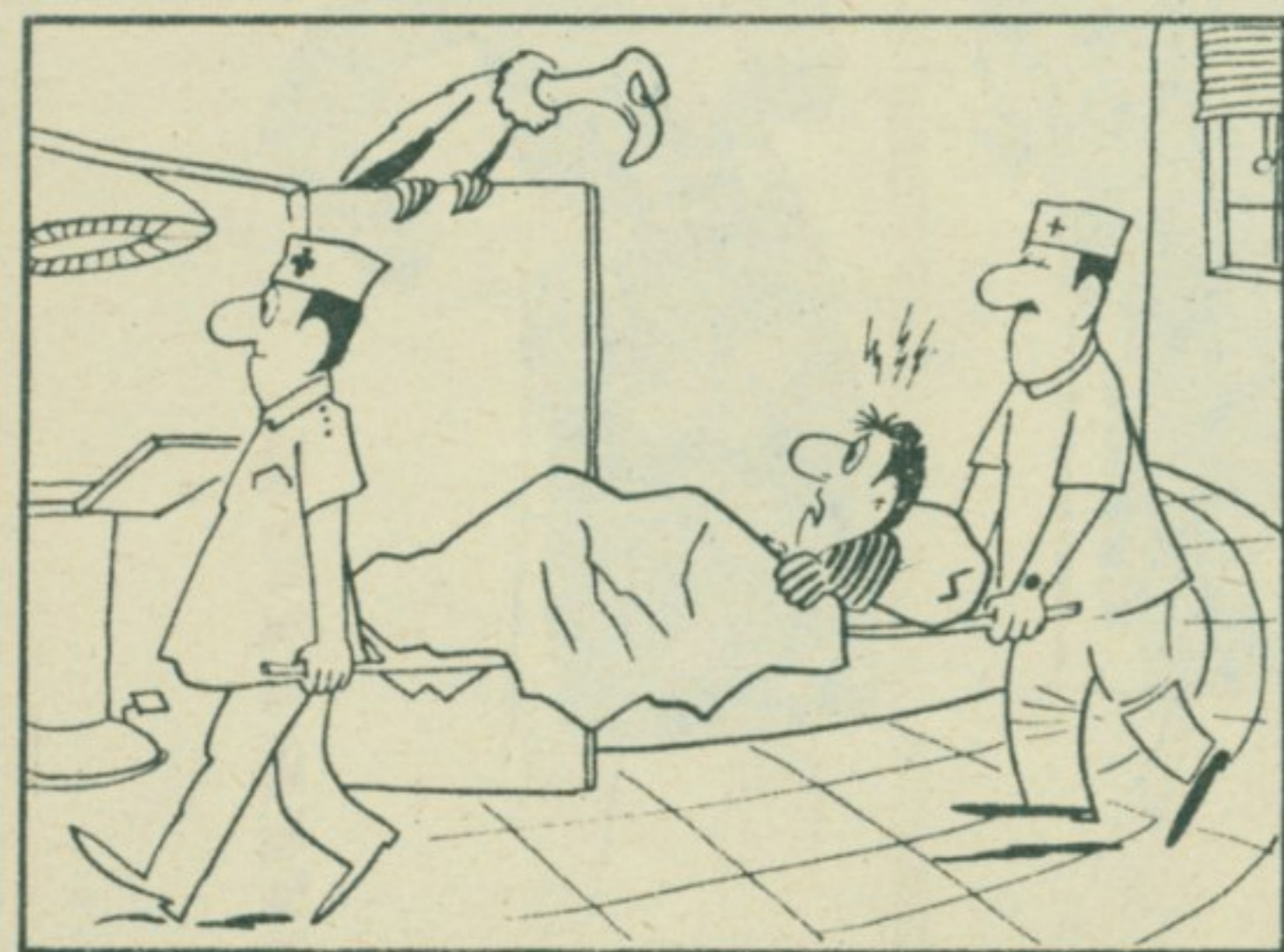
љеним гостима, са сузама радосницама показао је дозволу за вођњу као и потврду о купљеном аутомобилу свог инструктора од којег, како каже, није могао да се одвоји.

• једног америчког геолога интересовало је да ли је могуће из стена на Месецу добити воду? Загревајући 35 килограма стена на темпера-

тури од 480 степени он је успео да добије 475 кубних сантиметара воде. Сада се предлаже да се овим методом служе и први људи који буду стигли на Месец.

ИМАТЕ ЛИ ОКО СОКОЛОВО?

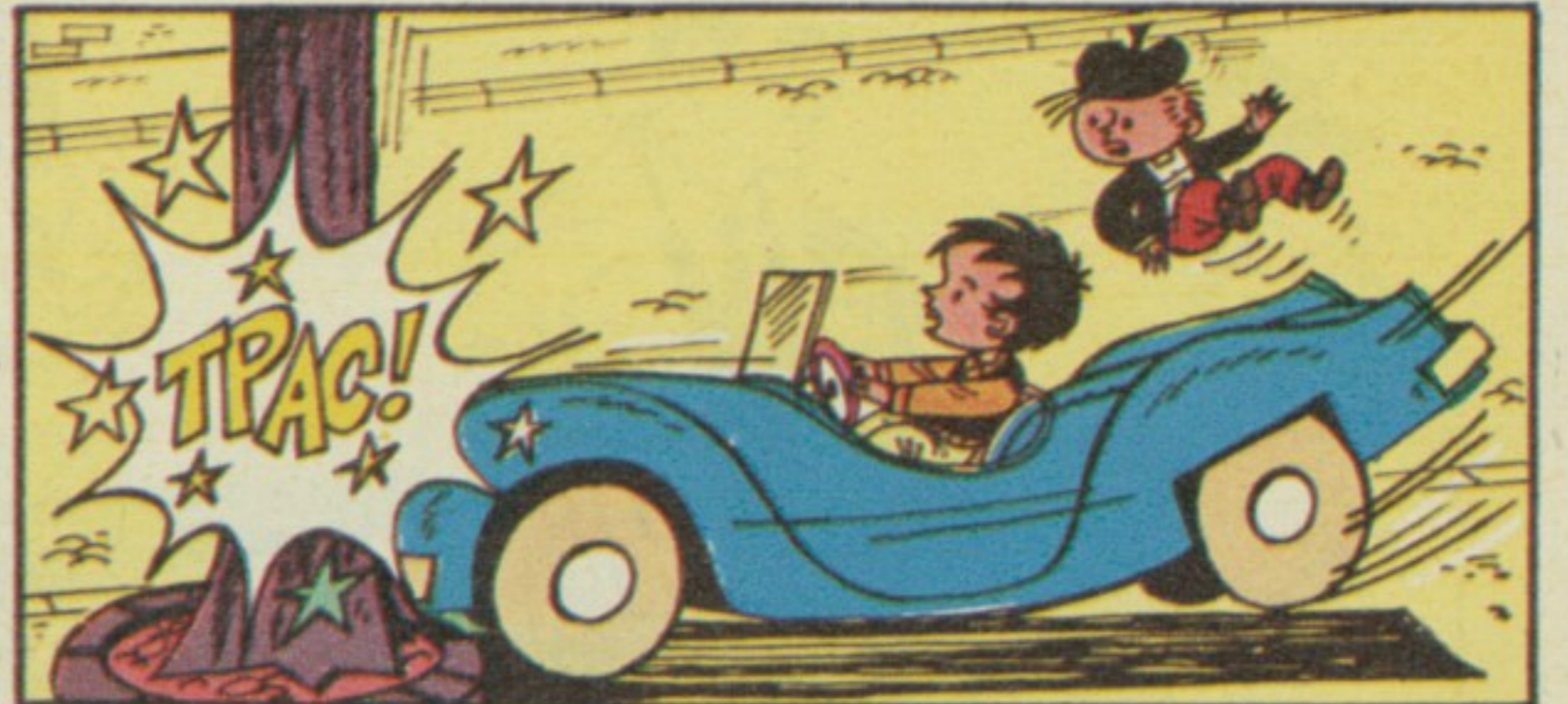
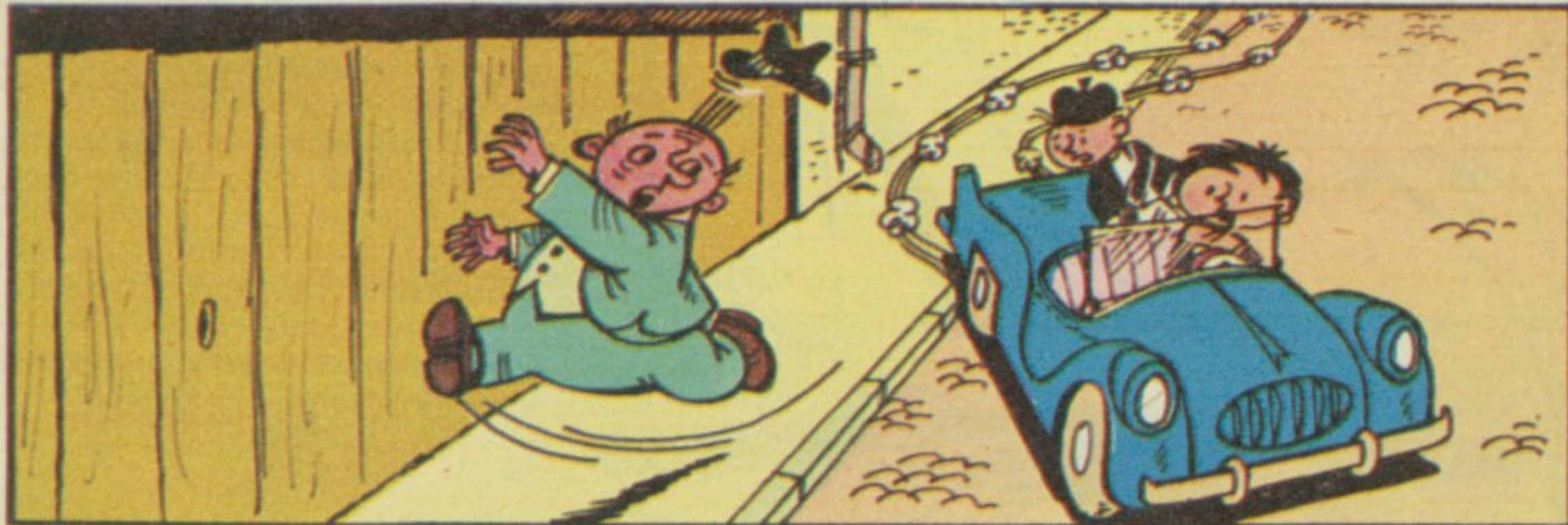

РЕШЕЊЕ:

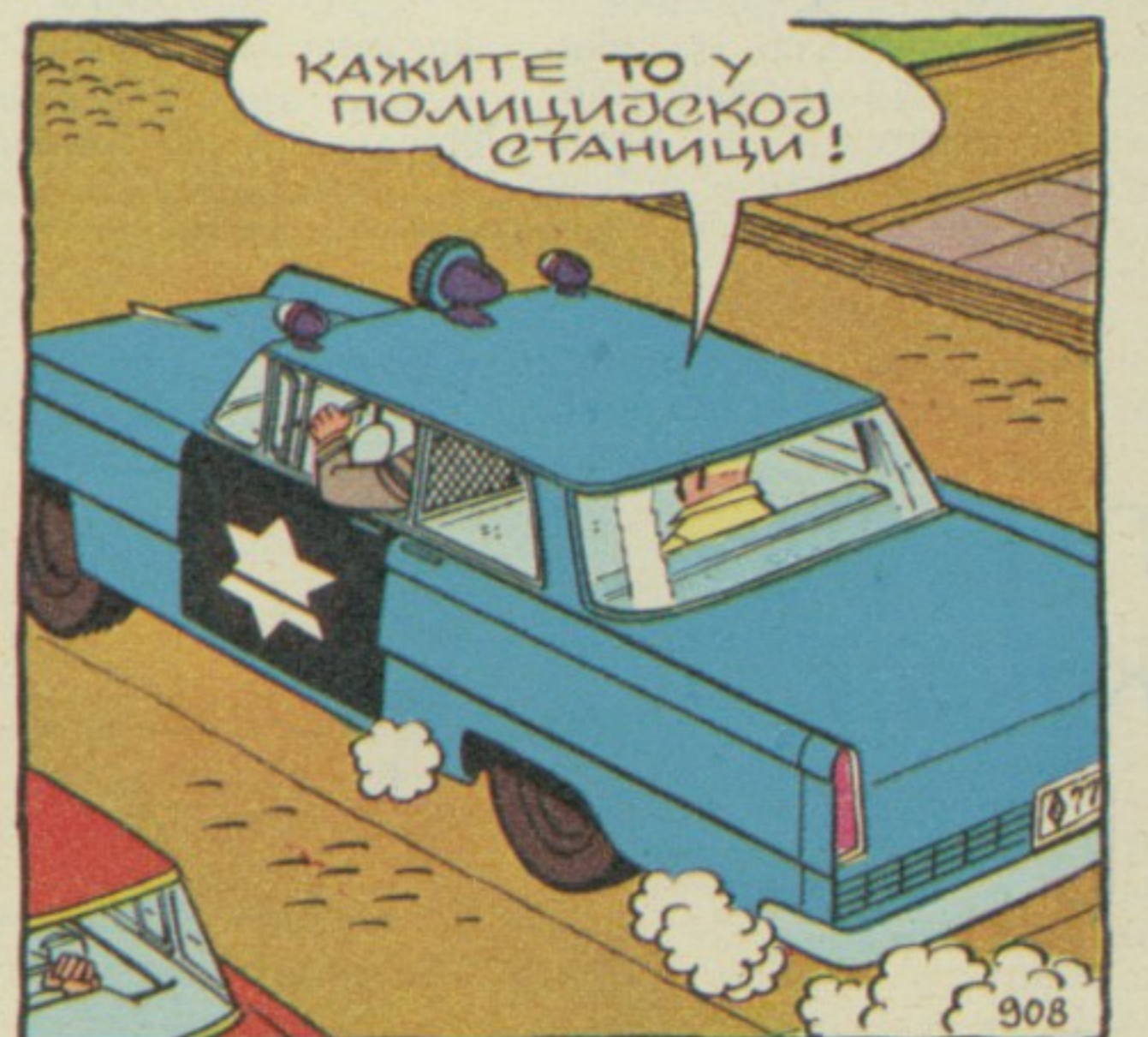
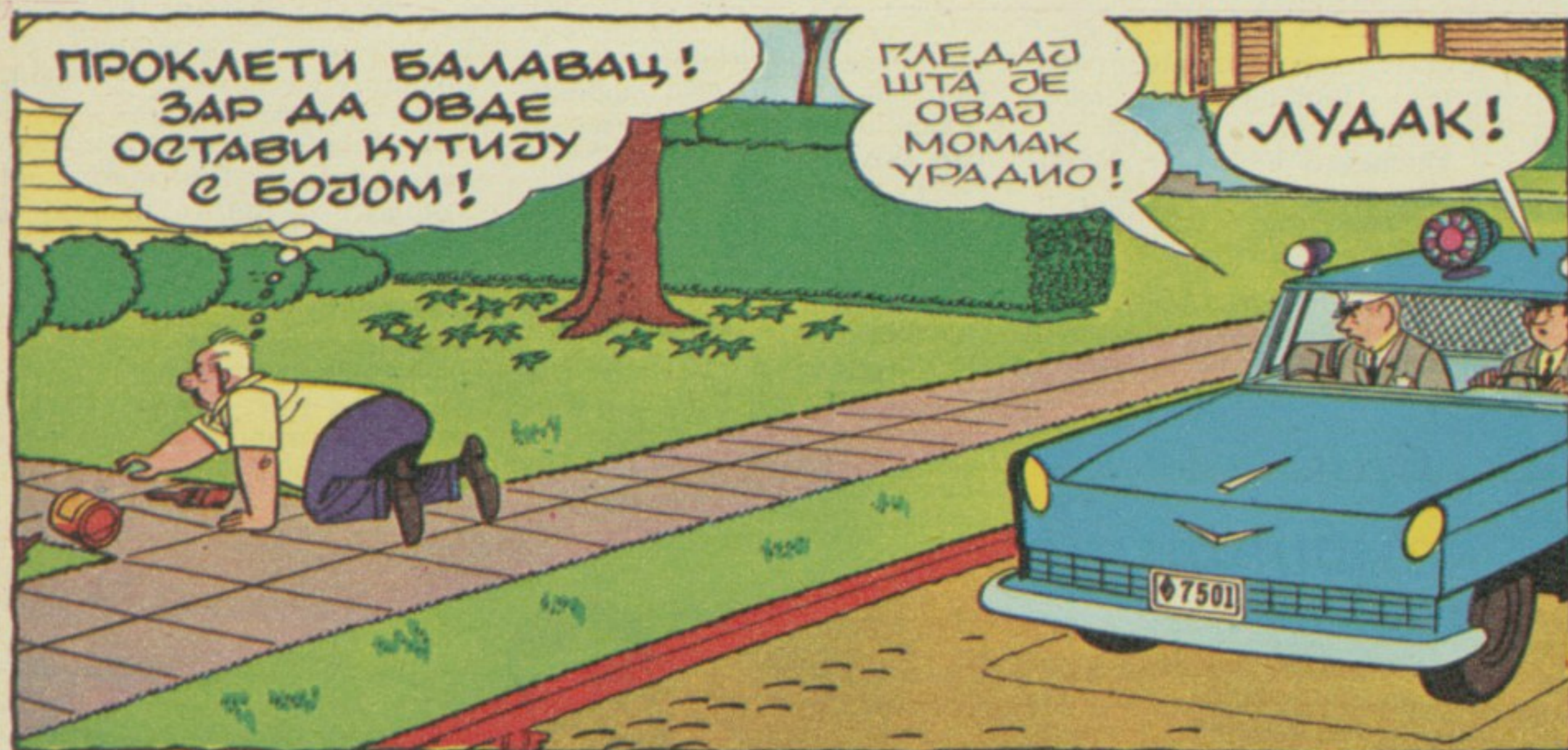
1. Десна канџа орла и обвојница на одбојнику десног аутомобила.
2. Лева нога другог болничара и

3. кравага чике који прелази улицу.
4. Крст на капи другог болничара и осовина точка десног аутомобила.

5. Часовник на руци истог болничара и чвор дечакове мараме.
6. Ивица покривача на носилима и десна ивица човековог сакоа.
7. Задњи део леве ноге другог болничара и једна хартија на зиду.

ДЕНИС ШАМПИОН

ЖАНА КОЛЕТА СУ НА АЕРОДРОМУ У ТОРОНТУ ДОЧЕКАЛИ ПРЕДСТАВНИЦИ КАНАДСКЕ КОЊИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ БОБ ШАРП И НАРЕДНИК ХАРИС.

Инспектор Интерпола Жан Колет био је познат полицији и криминалцима широм света под надимком Соко. И заиста, он је инстинктом праве птице грабљивице проналазио жртву, обилазио је у широком кругу, а онима који су се све више стезали и најзад хватао.

Соко се налазио на заслуженом годишњем одмору у Шпанији када му је стигао хитан каблограм који га је позивао натраг у Париз.

— Ради се о опасним фалсификаторима новца — обавести га је његов сарадник Лавал. — Канадска полиција је немоћна и тражила је помоћ Интерпола. На удару су велики градови Торонто, Викторија и Винипег где се одједном појавило око 60.000 фалсификованих долара.

— Немогуће! — отело се инспектору Колету. — Па то је управо фантастично!

Пуш у Канаду

Канадска полиција прочешљала је читаво подземље и све најпознатије фалсификаторе, али није успела ништа да открије. Изгледа да је у питању крупна дивљач и да операција

превазилази канадске границе.

— Крећем одмах за Канаду. Срећа што још нисам распаковао кофере.

Пре него што је авион додирнуо канадско тло, инспектор Колет знао је напамет све податке које је о познатим фалсификаторима добио од Лавала.

На аеродрому су га дочекали представници канадске коњичке полиције инспектор Боб Шарп и наредник Харис.

— Да ли желите да се одморите или да одмах пројидете за Винипег инспекторе Колет? Авион полази кроз пола часа.

— Идем одмах, немамо времена за губљење.

Шеф винипешке полиције Харви Боуман изненадио је Колета својим високим растом, снажним плећима и изгледом човека који је пола живота провео у леденим просторима канадске дивљине. Боуман је дуго година био припадник коњичке страже која је патролирала у северним областима Канаде и само његова изузетна интелигенција и проницљивост довели су га до највиших чинова пивичне полиције.

Колет и Боуман допали су се један другоме на први поглед што је обећавало већ ома плодну сарадњу.

— Напредовали смо у истрази — рекао је Боуман

Соколу чим су се поздравили. — Пронашли смо извор фалсификованог новца.

Инспектор Колет се загрнуо од чуда:

— Па онда читаво ова афера и није тако компликована. Претпостављам да ће се кривци ускоро наћи иза решетака!

Тајне комбинације

— На жалост, није све тако једноставно. Фалсификоване новчанице пустила је у оптицај једна од наших најугледнијих банака! То и није било тако тешко уста новити јер су тим новцем плаћени радници и службеници фабрике Зенит инжењеринг. У петак ујутро 3.000 радника добило је коверте с платама и када су њихове жене у петак после подне и у суботу пре подне пошле у куповину, откривено је да су у питању веома вешти фалсификати.

— На који начин су у фабрику Зенит доспеле те новчанице? — питао је инспектор Колет док су му можда не вијуге грозничаво радиле.

— Нове новцате банкноте допремљене су у фабрику директно из баничних трезора. Наравно, у блиндираном аутомобилу и с оружаним пратњом. При свем том

јасно је да није могуће да из банке изиђу фалсификоване новчанице! — одговори Боуман.

— То по вама, ако се не вaram значи да је банка послала исправан новац и да је он замењен касније, у касама самог Зенита?

— Најбоље би било да одмах одемо до Зенита и на лицу места испитамо ствар — предложи Боуман. Десетак минута касније били су на периферији Ви-

нипега, у огромним постројењима Зенит инжењеринга. Ту се Колет уверио да је апсолутно немогуће заменити новац из фабричких каса, веома сложених механизмама које су се отварале помоћу тајних замршених комбинација и два специјална кључа. Један се налазио код саветника акционарског удружења фабрике Чарлса Лоа док је други био поверен шефу одељења Џону Вилсону. Касе су могле да се отворе само с оба кључа.

Новац је замењен у фабрици

— Ако сам вам и најмање сумњив — рекао је Чарлс Лоу инспектору Колету гледајући га у очи — молим вас да одмах у том смислу отворите истрагу. Није згорег да напоменем да моја лична имовина износи око 3 милиона долара и да не бих никада ризиковао да одем на робију због тричаве суме од педесетак хиљада.

— Ми смо одмах проверили све и о Лоу и о Вилсону — испричао је Боуман Колету док су се враћали у полицију — и они су ван сваке сумње.

— Желео бих да хитно телефонирам у Викторију и Торонто — гласно је Соколов одговор. — Тек тада ће мо знати нешто више.

Колет се није дуго задржао на телефону:

— Постоје извесне сличности у сва три случаја. И овде и у Викторији и у Торонту фалсификован новац је из коверата с радничким платама, а претходно се

ЖЕЛЕО БИХ ДА ХИТНО ТЕЛЕФОНИРАМ У ВИКТОРИЈУ И ТОРОНТО — РЕКАО ЈЕ КОЛЕТ ШЕФУ ПОЛИЦИЈЕ. — ТЕК ТАДА ЂЕМО ЗНАТИ НЕШТО ВИШЕ.

ВЕ ИНТЕРПОЛ

Инспектор Соко ипак није био задовољан. Мучила га је мисао да нешто није у реду а што му је говорио и црвени алармни сигнал који му се у сличним приликама падао у главу

31. у месецу. То нам је велики пропуст, јер уколико се исплате врше месечно, банда ће ноћас заменити новчанице. Немамо времена за губљење, данас је 31.

Пет минута касније целокупна монреалска полиција журила је пуном брзином према фабрици Бакер. Заиста није било времена за губљење јер су се исплате у том предузећу вршиле сутра дан!

Тихо, да им птичице не би пре времена одлетеле, полицајци на челу с Колетом упали су у дугачке фабричке ходнике. Око соколово инспектора Колета угледа-

налазио у касама које функционишу помоћу комбинације и два кључа. И то још није све: касе свих тих фабрика испоручила је иста фирма. Према томе могу скоро да тврдим да је из банака стизао исправан новац а да га је у фабрикама замењивао неко коме су одлично познати механизми ових каса.

— Потпуно се слажем с вама, драги колега, али ми није јасно шта сада треба да предузмемо, — изјави Боуман.

— Хитно одлазим у Енглеску да поразговорам с власником фабрике каса. Пре тога послаћу каблограм Скотланд јарду — одговори Колет.

Валтер Форџет је несишао

Марвуд Цонс, сопственик фирме Анкорит која је правила касе, деловао је веома збуњено. Нервозно је шетао по свом кабинету, ломео прсте, непотребно премештао ствари на свом столу.

— Од оснивања фабрике па до данас — изјавио је он инспектору Колету — само 3 човека била су упозната начином отварања свих наших каса: Чарлс Никс, који је умро пре десет година, мој ортак Артур Љус, и... хм... Валтер Фроџет који нас је... овај, оставио пре 2 године, тако рећи изненада и без отказа. Од тада га нико од нас више није видео нити чуо било шта о њему.

— И ви то нисте својеремено пријавили полицији само из страха да не изгубите муштерије!? На нашем месту ја бих се стидео. Немојте још да ми кажете како немате списак свих његових службених путовања и имена особа које су му биле блиске. То би био врхунац!

— Али, шта ће ти та путовања? — питао је у чуду инспектор Скотланд Јарда Даунс који је пратио Колета.

— Фроџет се сигурно удружио с неким вештим

фалсификатором а операцију су вероватно припремали више година. По његовим кретањима сазнаћемо можда ко му је саучесник — одговори Колет.

Фалсификатор и обијач

Када се поново вратио у Канаду, инспектор Колет се задржао у Отави. Афера око фалсификованог новца већ је толико била узела маха да ју је преузео Одељак за криминалне истраге на челу с шефом Ли Кантвелом.

— Према подацима које сам добио у Паризу и Лондону Форџет, човек који познаје све комбинације и шифре за отварање Анкорит каса, у вези је с неким Владимиром Козаским, познатим фалсификатором пољског порекла. Њих двојица су често боравили заједно у Паризу а познају се још из рата. Вероватно су још тада направили план о фалсификовању новца. Банда је већ оперисала у Сан Франциску и Чикагу. Затим су очигледно тајно прешли канадску границу која је једна од највећих и најмање чуваних на свету. Ако на мали пратимо њихово кретање, видимо да су ишли кроз САД и Канаду по готово правилном слову З. Није искључено да ће при повратку поновити слово З, али окренуто на супротну страну. Ако заиста буду радили по том систему, следећи и последњи удар извешће у Монреалу — завршио је своје излагање инспектор Колет док га је Кантвел помно слушао.

У великој сали полицијске централе у Монреалу Колет је окупљеним полицајцима показао на екрану ликове криминалаца Фроџета и Козаског. При том им је одржао кратак говор.

— У Монреалу постоје две фабрике које користе касе марке Анкорит. То су Бакер Индустрија и Тратори Келси. Морамо добро да проучимо планове њихових просторија, које ћете сада

видети на екрану, јер ће, мислимо, баш ту фалсификатори извршити следе

говорио и црвени алармни сигнал који му се у таквим приликама падао у главу.

ИНСПЕКТОР СОКО ЈЕ НАГЛО ПРИТИСНУО КВАКУ И УГЛЕДАО ЧЕТИРИ ЧОВЕКА КАКО ТРПАЈУ НОВАЦ ИЗ КАСЕ У ВЕЛИКИ КОВЧЕГ.

ћу замену. Све полицијске снаге морају да буду спремне јер обруч стежемо у четвртак увече, зато што фабрике исплаћују раднике у петак ујутро а новац из банаке долази у току четвртка. Наши криминалци, према томе, имају пред собом ноћ између четвртка и петка.

Црвени алармни сигнал

Али инспектор Колет ипак није био задовољан. Мучила га је мисао да нешто није у реду, а то му је

нешто није ваљало а он није знао шта.

Презнојавајући се Колет је устао из постеље у малој хотелској соби и пришао прозору. Сигнал у глави му није давао мира. Тако се загледао у огромни флуоресцентни часовник-календар који је као реклама стајао на једном крову. На часовнику је бројчаник радио непрекидно: „20 часова и 48 минута“, уторак 30. јул 1960. 20 часова и 49 минута...”

Одједном, Колет се стресао и појурео према телефону.

— Инспекторе Кантвел, — викнуо је чим је добио везу — хитно проверите да ли фабрике исплаћују особе сваке недеље или сваког

ло је испод једних врата слаб трачак светлости. Нагло је притиснуо кваку и имао је шта да види: четири човека међу којима је препознао Фроџета и Козаског управо су трпали у велики ковчег новац из каса.

— Добро вече, поштована господе, — обратио им се љубазно. — Какво изненађење!

Први се повратио Фроџет.

— Ви сте Соко, зар не? Каква штета, ово је требало да буде наш последњи претпад у Канаду. Како сте нас открили?

— Само захваљујући сарадњи!

И Колет се насмеши инспектору Кантвелу.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

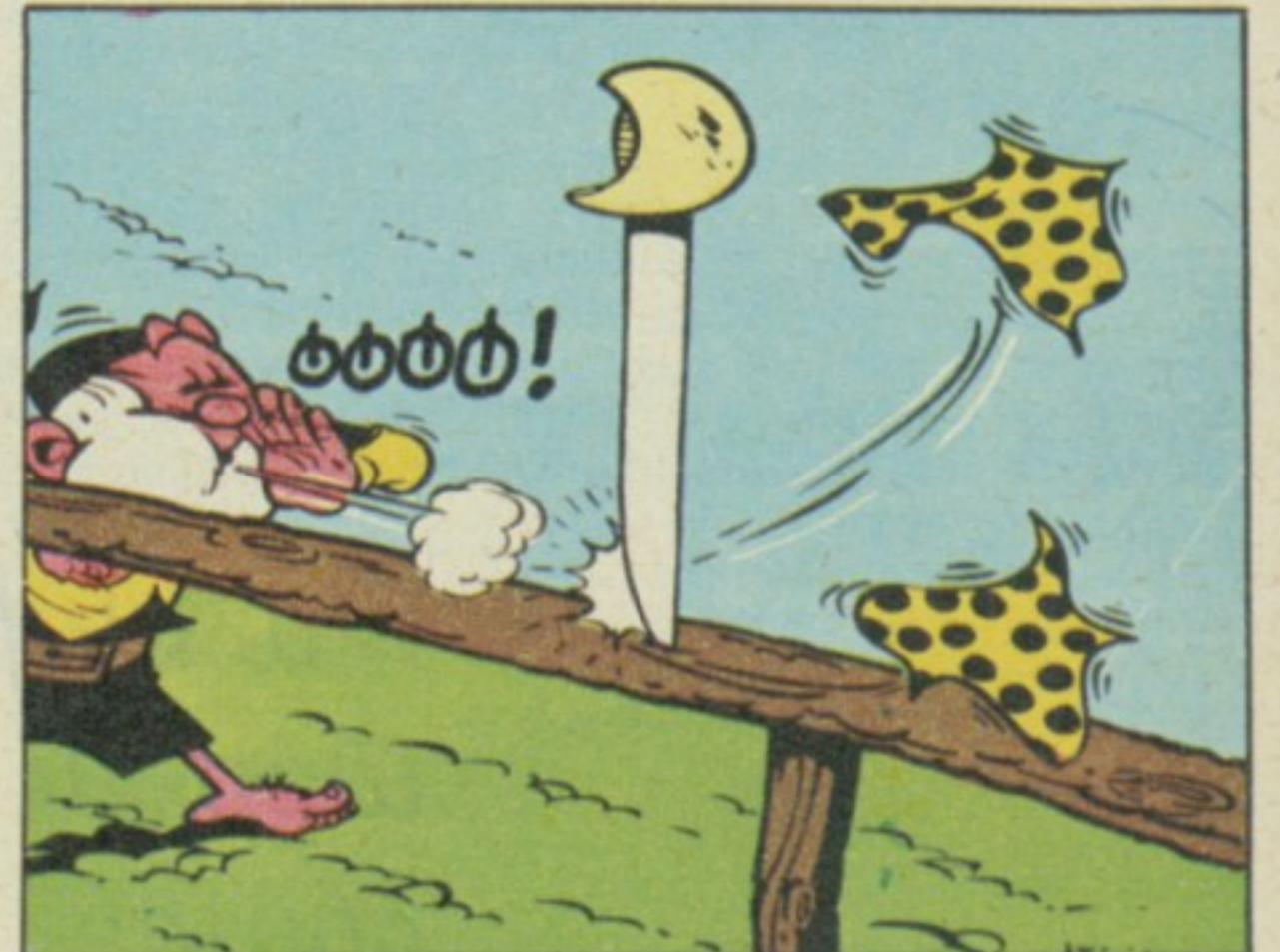
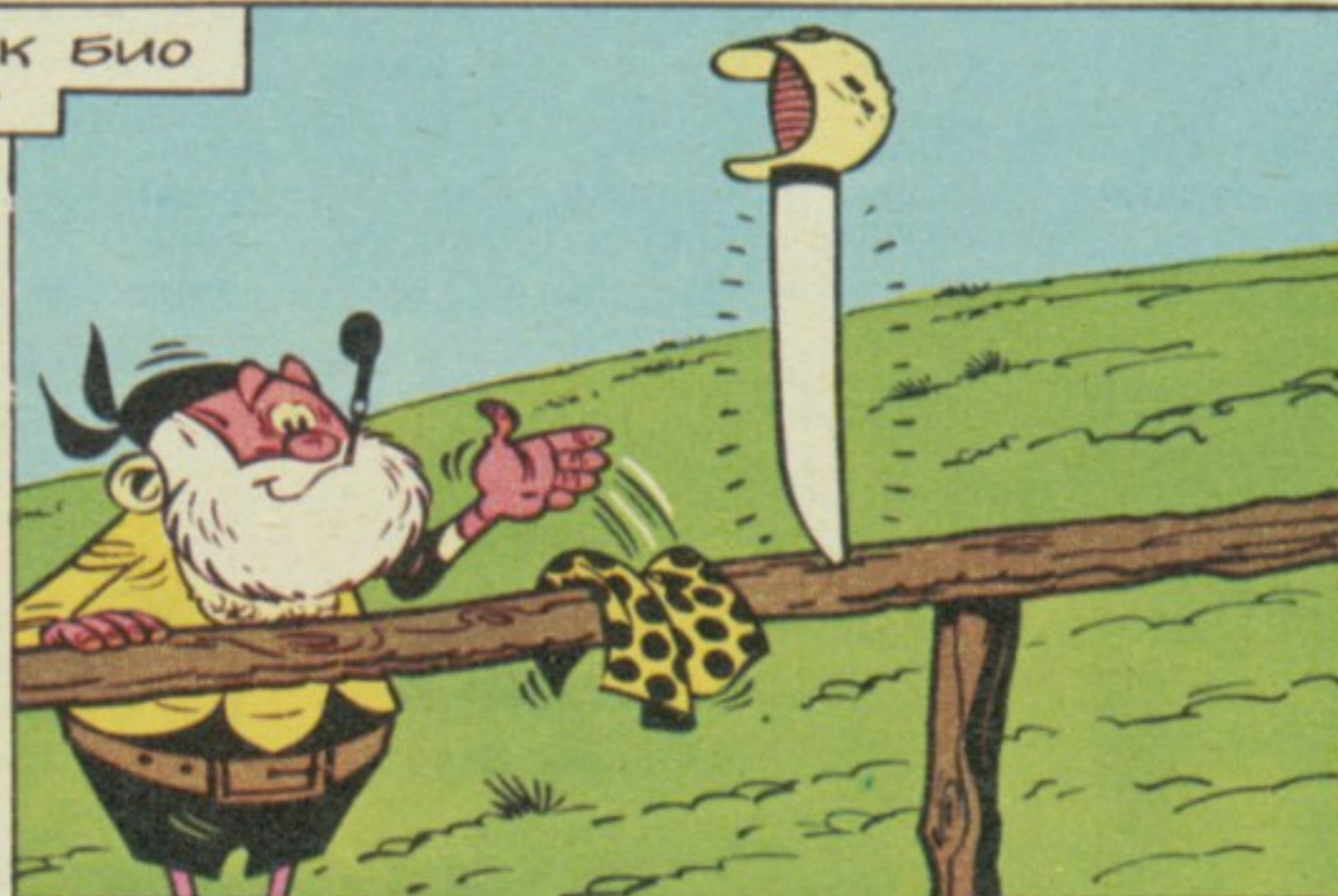
ПРОТЕКЛО ЈЕ НЕКОЛИКО СЕДМИЦА... КОЛЕКТИВНО БОРБЕНО ОДУШЕВЉЕЊЕ...

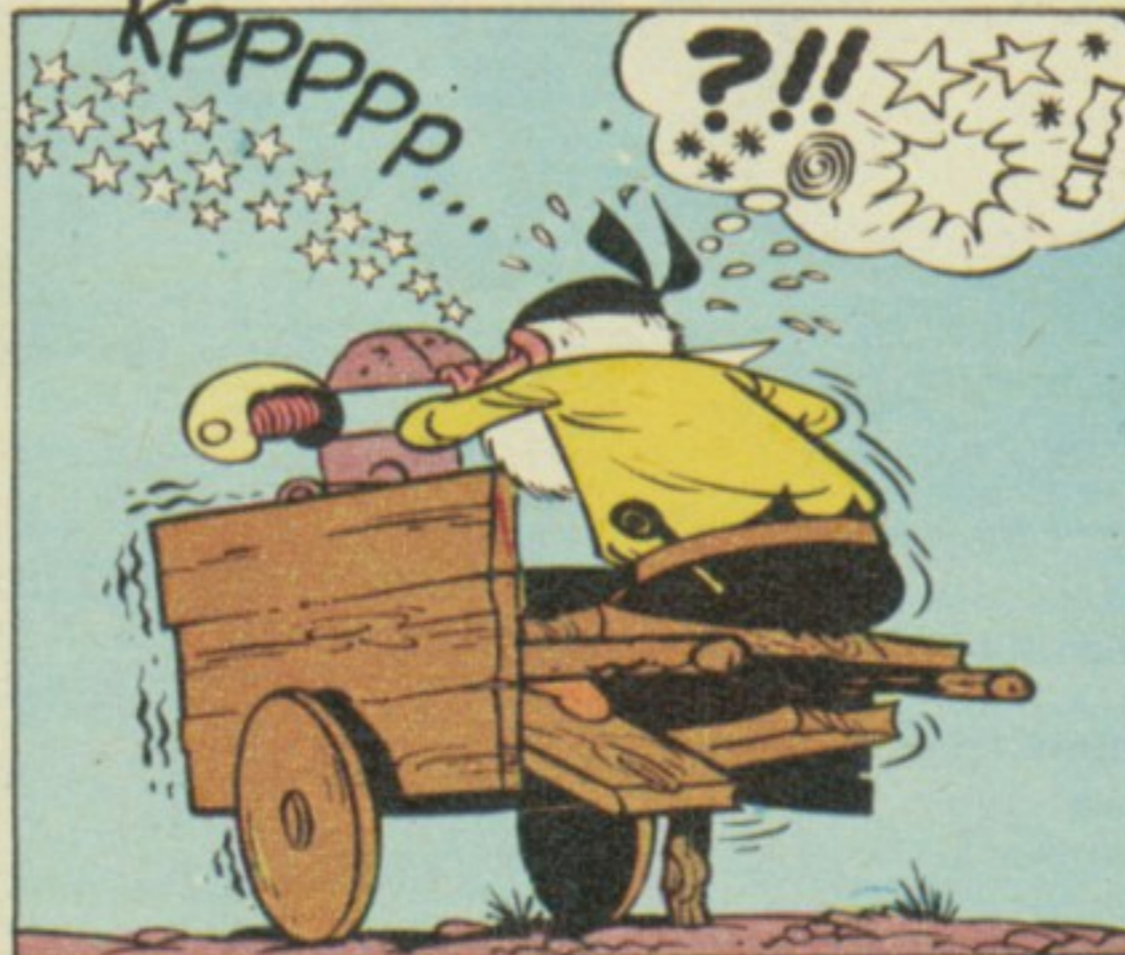
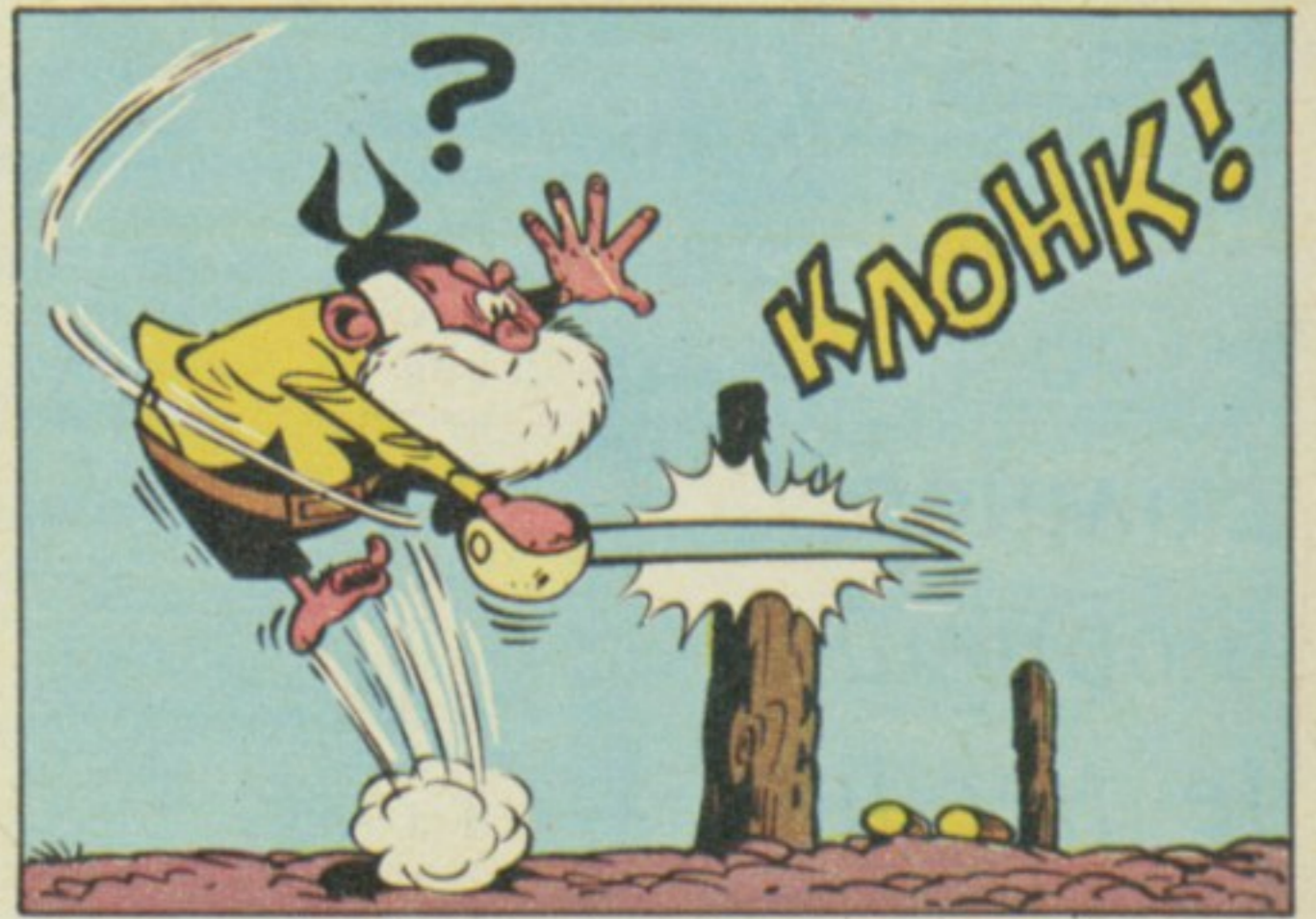
... ПОДАКО ЈЕ СПЛАШЊАВАЛО...

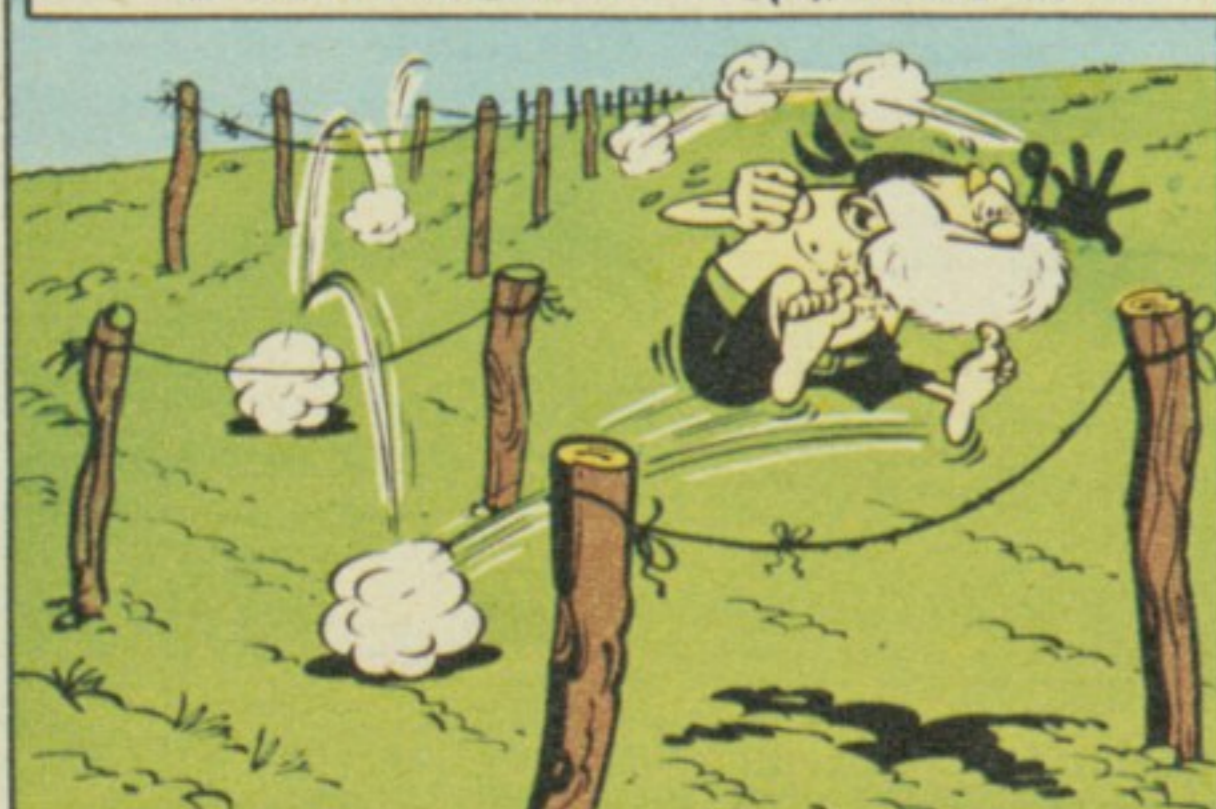
САМО ЈЕ СТАРИ НИК БИО УПОРАН...

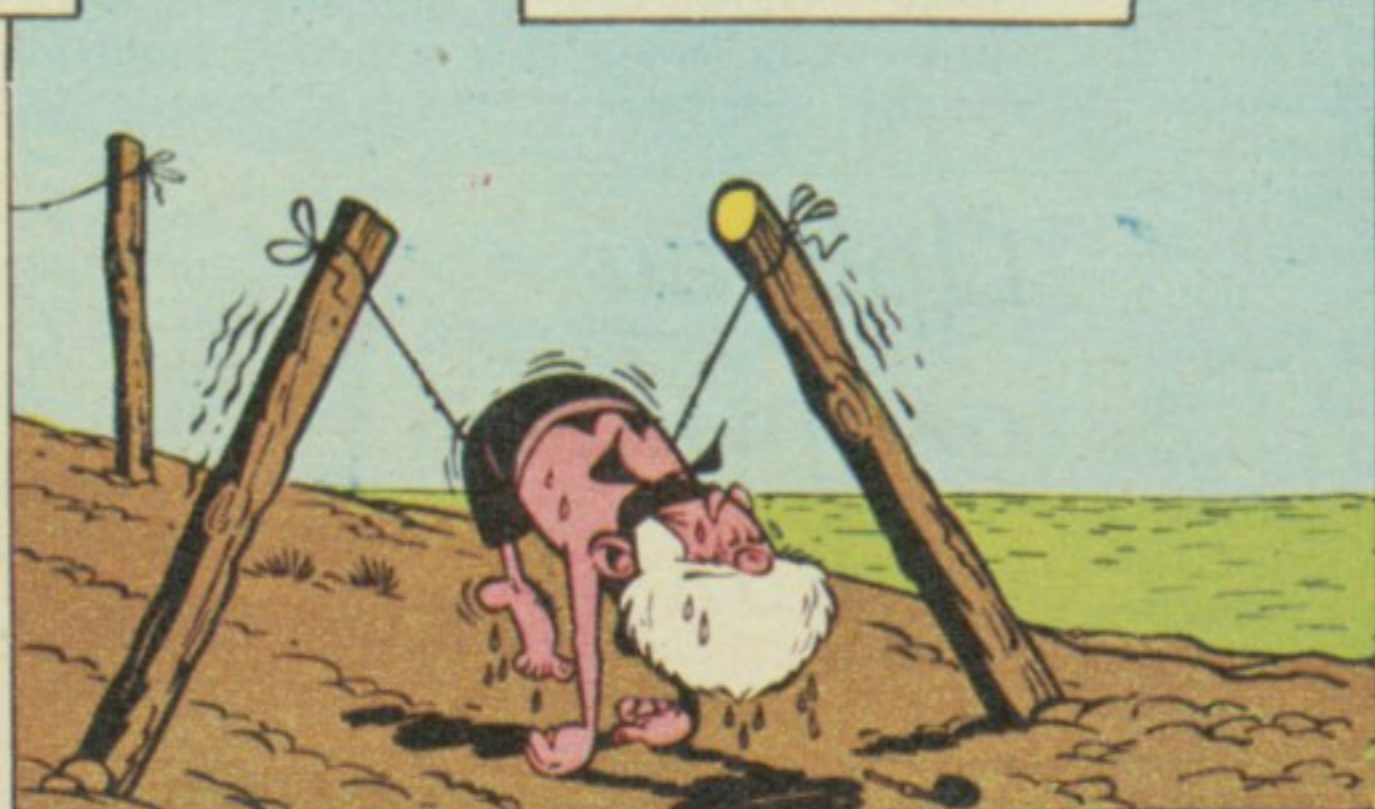
МИШИЦЕ И ОРУЖЈЕ СТАРОГ НИКА БИЛИ СУ У ПУНОЈ ФОРМИ. АЛИ, ОН ЈЕ И ДАЉЕ ВЕЖБАО...

СВОБОЈ ЖЕЉИ ДА БУДЕ ШТО СНАЖНИЈИ И ИЗДРЖЉИВИЈИ...

... СТАРИ НИК ЈЕ МАЛО ПРЕТЕРАО...

ТОМ ТРЕНУТКУ, У БЛИЗИНИ...

ПОГОДНО ЛИЦЕ

ЈЕДИНА НАДА БИО НАМ ЈЕ 15-ГОДИШЊИ ЗИ-
НАЈА. САМО, ХОЋЕ ЛИ ДЕЧАК УСПЕТИ?

Изненада смо се нашли у тешком шкрипцу. У наш батаљон тек што је стигао курир с наређењем из штаба банијског одреда: како знамо и што пре треба да ликвидирамо усташко упориште Бобовац на Сави. Напад је требало извести хитно јер су се код бобовачког усташког табора ника налазили спремни спискови Хрвата који помажу партизане. Ковачевић их је припремио ради покоља и, ако ми те спискове не запле нимо одмах, страдаће многи родољуби.

Наш батаљон под командом Николе Дробњака, заменика команданта, није се двоумио. Исте ноћи напали смо Бобовац, уништили посаду заробили Ковачевића, одузели му архиву а њега на лицу места стрељали.

САМО НАС ТИ МОЖЕШ СПАСТИ

Одмах затим батаљон се убрзаним маршом вратио у густу шуму код железничке пруге Костајница-Суња. Тек смо тад приметили да нас усташе опкољавају. Ситуација по нас не може бити гора. А уз то шта вреди што смо спискове имали у рукама кад нисмо успели да их дотуримо на право место — у штаб који би даље обавестио људе са списка да се на време склоне.

Одједном се командир Никола сети петнаестогодишњег курира Душана Зинаје, дечака са лепим, увек насмејаним лицем. По свему а особито по крупним, меким очима, лично је на девојку. Одмах га позва.

— Ту сам, друже команданте! — јави се дечак Николи и поздрави га стиснутим шаком.

— Слушај, Душане — поче командир. — Ти знаш да смо опкољени. Сигурно је да ћемо имати тешке и подуже борбе. Пошто смо се обрели у тако тешком положају морамо извести одред о томе и послати му веома важне спискове које смо ноћас запленили. Мислили смо, мислили и дошли до овог: једино ти можеш помоћи.

— Како, друже команданте?! — радознало упита Душан.

— Ти си још дечак. Лице ти је нежно и лепо као у девојчице. Зато ћемо те обући у женско одело. Даће-

мо ти и једно јуне које смо довели из Бобовца. Узми га за конопац и води према Суњи. Ако те усташе буду питале куда га водиш, одговарај да га водиш у Суњу да га продаш како ти га партизани не би узели. Верујемо да ћеш на тај начин не сметано проћи између усташа и срећно стићи у штаб нашег одреда, предати им пошту, казати шта смо урадили и у каквом си нас положају оставио.

— Хоћу, друже команданте! — одговори Душан задовољан што му се поклања толико поверење.

На брзину му обукоше женско одело. У сукњи, повезан марамом, био је права правцата девојчица. У недра су му ставили спискове и довели јуне. Душан га узе за узицу и поведе.

НИКО НИЈЕ ПОСУМЊАО

Уз пут су га усташе питале откуда иде. Свима је одговарао како му је Никола рекао. Без сметње је прошао између њихових положаја.

Одједном наиђе на четнике. Заустави га Милорад

☆☆☆☆☆☆☆☆

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Горкић, звани Горкан, четнички командант.

— Мала! Куд водиш то јуне?! — упита он Душана.

— У Суњу да га продам и нешто купим за кућу. Боље тако него да ми га узму партизани — спремно издеклемова Душан.

— Ако је тако, немој га даље ни водити. Јуне је добро. Даћу ти педесет хиљада куна, па купи што ти треба.

— Кад си тако добар, хоћеш ли наредити да ме неко отпрати до села Четвртковца — утањи Душан пошто прими новац. — Плашим се да ме неко не нападне. Тамо имам тетку. Она ће поћи са мном до Суње да купимо што ми треба за кућу.

— Хоћу! Кад си нам продао овако добро јуне, одредићу двојицу четника да те отпрате све до Четвртковца — одговори Горкан и одржа реч.

НИСАМ ЈА ЦУРА

Од Четвртковца Душану није претила никава опасност. У рекордном времену, сав знојав, задихан стиже у штаб одреда, донесе радосну вест о ликвидацији Бобовца, табора Ковачевића и о тешком положају у ко-

ме је оставио Трећи батаљон. Затим извуче из недрара списак хрватских симпатизера и новац — куње — добијен за јуне и предаде их команданту одреда.

— Браво, цуро! Одлично си извршила задатак! — рече му командант јер га ни он није познао.

— Нисам ја цура но Душан Зинаја, курир Трећег батаљона. Данас сам обукао женско одело да бих лакше извршио задатак! — мало увређено одговори Душан.

Сви су се насмејали. Штаб одреда хитно је послао спискове осумњичених Хрвата окружним комитетима Баније и Сиска који су их на време обавестили и тако спасли од усташког ножа.

Спасао се и наш Трећи батаљон. Ноћу смо се пребацили чамцима преко Уне и повукли на Козару. Усташе су упале у празну шуму.

Као награду за извршени подвиг Душану су у одреду скројили нову курирску униформу и наоружали га.

После недељу дана Душан се јави у свој батаљон са малом машинском пушком о рамену и са две бомбе о појасу.

А. К.

„АКО НЕ ОТКРИЈУ КО САМ И ПРОЂЕМ...“

ХА! ПОЗВАЛИ СУ И „ПАУКА“ У СВОЈУ ЈАЗБИНУ! А ОН ЈЕ НА МОМ ПЛАТНОМ СПИСКУ!

МУДАР СИ, СИНГАПУРЧЕ! КАД НАШ ЧОВЕК ДОСПЕ НА ЊЕН БРОД... С ЊОМ ЈЕ ГОТОВО!

УСПЕЋЕМО, САМО АКО ОН ДОБРО ОДИГРА СВОЈУ УЛОГУ!

У СИНГАПУРУ... ГОСПОДО, ЗАПАМТИТЕ ДА СВИМ ГОСТИМА МОРАМО ВЕЗАТИ ОЧИ! ТО ЈЕ ПРАВИЛО ИГРЕ!

ЏОНИЈЕВ ХЕЛИКОПТЕР ЈЕ УЗЛЕТЕО СА ГОСТИМА М... У КОЈИМА СЕ НАЛАЗИО И СИНГАПУРЧЕВ ШПИЈУН!

КАСНИЈЕ, НА БРОДУ...

ДОБРОДОШЛИ, ДРАГИ ГОСТИ! ОНИ КОЈИ НЕ ДОЛАЗЕ ПРВИ ПУТ ЗНАЈУ КАКВЕ МЕРЕ ПРЕДОСТРОЖНОСТИ ПРЕДУЗИМАМО...

ВИ, ЛЕПОТИЦЕ МАЛА, ДАЈТЕ ТАЈ ПИШТОЛ ИЗ ТАШНЕ! НЕ ЖЕЛИМ ДА СЕ НЕКО УБИЈЕ ЗАТО ШТО ЈЕ ИЗГУБИО!

ИЗВОЛИТЕ! ВИ СТЕ „ЧИСТИ“! И ЛЕПО СЕ ЗАБАВЉАЈТЕ!

ЗАУЗМИТЕ МЕСТА, ГОСПОДО! ИГРА МОЖЕ ДА ПОЧНЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У СИНГАПУРУ...

ХАЈ! МОЈ ШПИЈУН ЈЕ АКТИВИРАО МИНИ-ОДАШИЉАЦ! ИМАМО ЈЕ У РУКАМА!

БЕЈ ЈЕ 12 ЧЛАНОВА СВЕТСКОГ САВЕТА ПОД ТВОЈОМ КОНТРОЛОМ!

УСКОРО ЋЕ ИХ БИТИ ВИШЕ... КАО ПОСЛЕДЊИ ЖИВИ ПРИПАДНИК СВОЈЕ ВРЕСТЕ ПРИНУЂЕН САМ ДА НАПУСТИМ ДУПИТЕР!

ДА ПРИГРАБИМ МОЈ НА НЕКОМ ДРУГОМ СВЕТУ... С ЛОУДИМА КАО СВОЈИМ РОБОВИМА!

НИКАД! НУЛА Х ЋЕ ДОШ У ОРБИТИ! ЈЕДАН ЗНАК С НАШЕ СТРАНЕ И НАШ НАВИГАТОР ЋЕ...

БУДАЛЕ! САМО СТЕ ВИ САЗНАЛИ ИСТИНУ... АЛИ ПРЕКАСНО!

АЛИ, РЕД ПИРО ЋЕ СПРЕМАН ДА ПОКУША И ПОСЛЕДЊИ ПОДУХВАТ...

САСТАВ ГЕЛИДА ОВОГ ЧУДОВИШТА... КОЈЕ ЖИВИ У МРАКУ... МОРАМ ДА ПОКУШАМ...

ПОТЕГАО ЈЕ МАГНЕЗИЈУМСКИ ПИШТОЉ...

ЛЕЗИТЕ! СВИ ЛЕЗИТЕ!

УУУУУХ!

БЛЕШТАВА СВЕЛОСТ СЕ УГАСИЛА...

УМИРЕ, ДОКТОРЕ! КАКО СИ ЗНАО...?

НИСАМ ЗНАО, ГРЕГ! САМО САМ ПРЕТПОСТАВИО ДА БИЋЕ КОЈЕ ЖИВИ У МРАКУ НЕЋЕ МОЋИ ДА ПОДНЕСЕ ЈАКУ СВЕЛОСТ!

СВЕЛОСТ ЈЕ ДЕЛОВАЛА НА НЕГА КАО ШТО БИ УДАР ГРОМА НА НАС!

ДОКТОРЕ! ГЛЕДАЈ!

У СМРТНОМ ГРУУ ЧУДОВИШТЕ СЕ ПОКРЕНУЛО...

БИП! БИП! БИП!

СИГНАЛ! ШТАМЕ НЕКИ СИГНАЛ!

НЕ МОГУЋЕ! ЧУО СИ КАД ЈЕ РЕКАО ДА ЈЕ ПОСЛЕДЊИ ПРИПАДНИК СВОЈЕ ВРЕСТЕ!

ДА! АЛИ ОНА ДВАНАЕСТОРИЦА НА ЗЕМЉИ КОЈИ СУ У НЕГОВОЈ ВЛАСТИ? ЊИМА ЈЕ ПОСЛАО СИГНАЛ!

Песма негере

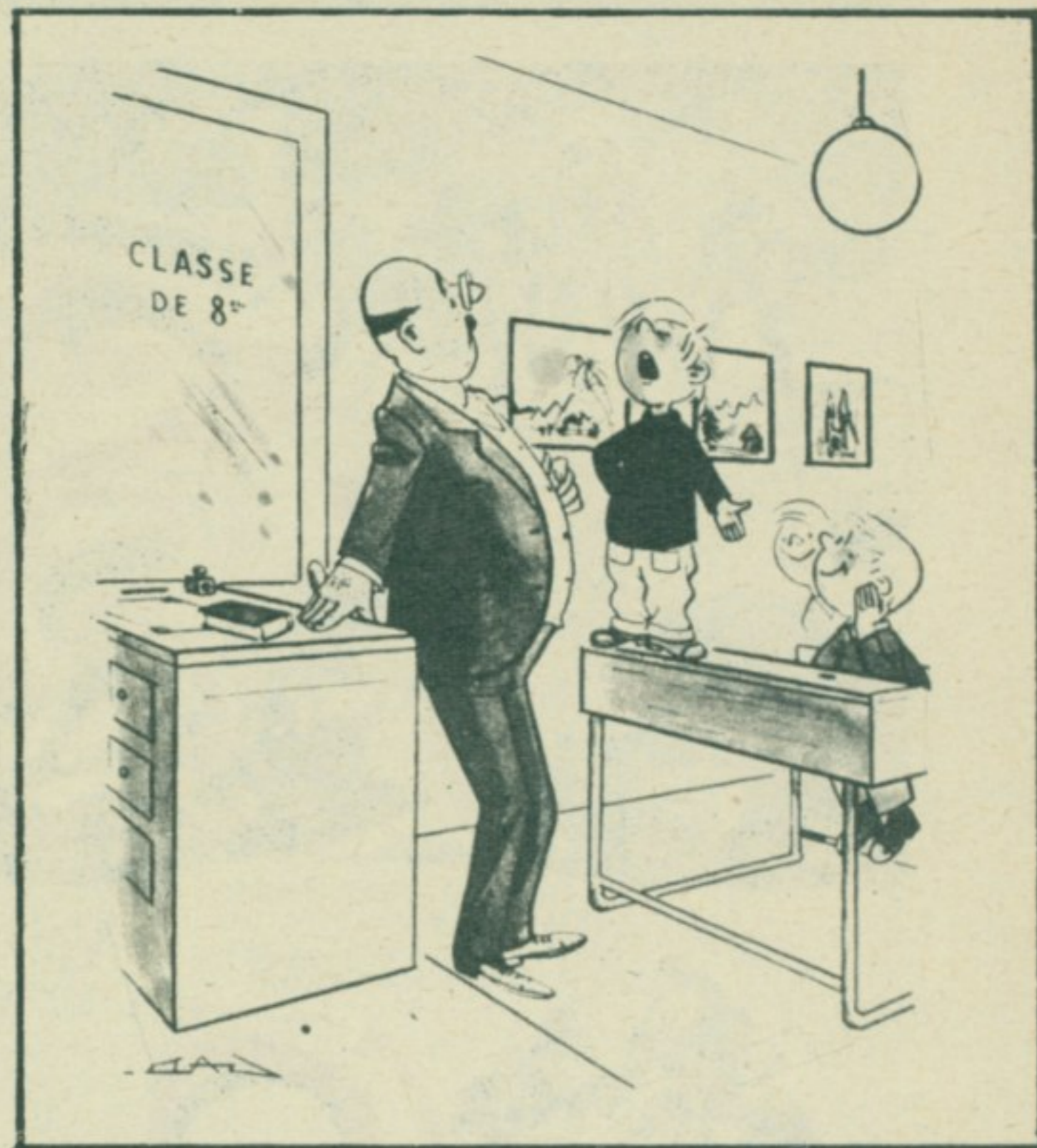
ЗА ИДУЋИ ПУТ НАПИШИТЕ ПЕСМУ О РЕЦИ, А МОЖЕ И О СВЕМУ ШТО ИДЕ УЗ РЕКУ: О ЛАБАМА, МОСТОВИМА, ВРБАМА, ЧАМЦИМА, ПЕЦАЊУ... ПЕСМУ ПОШАЉИТЕ НА ДОПИСНИЦИ И ЧИТКО НАПИШИТЕ ИМЕ, ПРЕЗИМЕ И АДРЕСУ.

***** ХУМОР *****

— Можеш ли да ми позајмиш неко татино писмо теби. Знаш, пишем писмо једној девојчици!

— Е, па добро, сад можемо да разговарамо на равној ноzi!..

Kandit Kandit Kandit Kandit

Kandit

DJEČJA ČOKOLADA

NOVI PRIJATELJ U NOVOJ IGRI ČOKOLADA - »dado«

DJESCO!

S »Dadom« igrajte novu igru i kušajte novu izvrsnu čokoladu. Tražite kod prodavača nagradni album »Dado«

NOVI PRIJATELJ U NOVOJ IGRI - ČOKOLADA

Kandit dado

Kandit Kandit Kandit Kandit

БЕЗ РЕЧИ

— Јесте видели, докторе? Мој муж у сну не прича него пише!

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

НЕ РАЗВЕЈАВАЈ
ПЕПЕО ПО ВЕТРУ
— МОЖЕ УПАСТИ
И У ТВОЈЕ ОЧИ.
(Пословица афричког народа
Ефик)

ЂАЦИ, НАСТАВНИЦИ, ШКОЛЕ!
УЧЕСТВУЈТЕ У АКЦИЈИ

КЊИГА МЛАДИМА 1969.

За ближа обавештења обратите се издавачком предузећу
„Мпадо поколење“, Београд, Француска 24

КАПЕТАН Кејт

КЕЈТ ЈЕ УСПЕЛА ДА УМАКНЕ ЉУДИМА СА ОБАЛЕ КОЈИ СУ СВЕТОСНИМ СИГНАЛИМА НАМАМАДИВАЛИ БРОДОВЕ НА ПОДВОДНО СТЕЊЕ...

ХЕНРИ ГРАЈМС ИМ ЈЕ ВОЂА! ОН ЈЕ И ИГРАО УЛОГУ ДУХА МОГ УЈАКА!

ЗА МАЛЕ ИСТРАЖИВАЧЕ

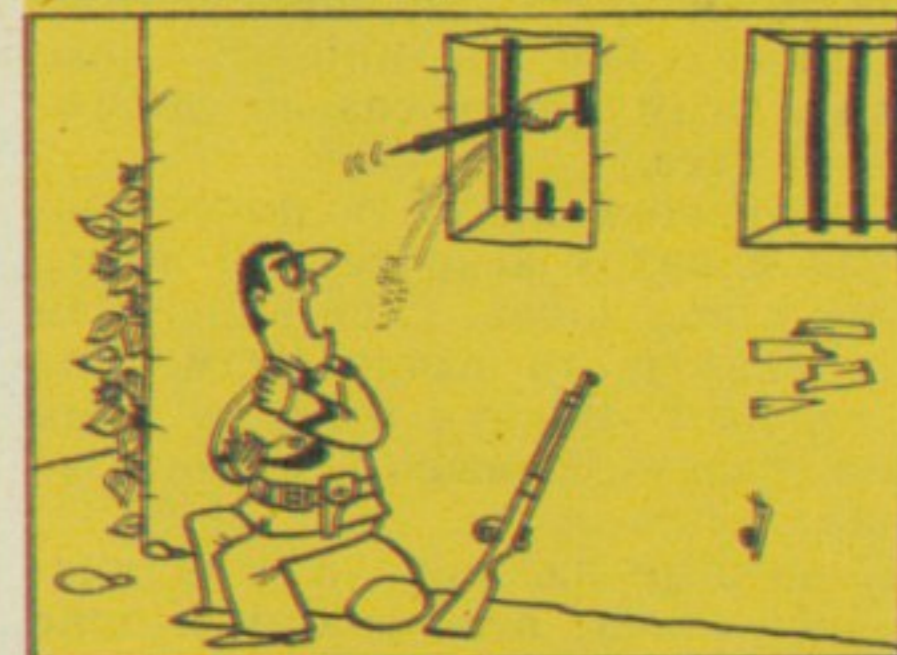
Можете ли да наведете имена тројице познатих поларних истраживача; четири животиње које живе у поларним областима као и име брода који је настрадао у судару с леденим сантама?

ОДГОВОР:

Овај одговор је: "Титаник".
1912. године у судару с леденом сантом, а брод који је настрадао је: кит, бели медвед, пингвин и норвешки лосос. Познате животиње су: Амундсен, Берд и Пола-Емили Виктор; познате животиње су: Амундсен, Берд и Пола-Емили Виктор; познате животиње су: Амундсен, Берд и Пола-Емили Виктор.

ШЕСТ СИТНИЦА

Ова два цртежа имају 6 истих појединости. Покушајте да их пронађете!

- РЕШЕЊЕ:
1. Трака на завеси и штит на чрвеној капи.
  2. Кружић на врху наслона леве столице и грб на капи.
  3. Минђуша и затварач на пушци.
  4. Лоптица украс на задној лампи и први цвет одозго на пузавици.
  5. Кружић на врху наслона десне столице и пуњева кућица.
  6. Црна на гвозденим вратима и окидач на пушци.

СИМА СПОРТИСТА

Нисам могао ни да сањам да ће ми се живот у циркусу толико допасти. У почетку сам чак био прилично нерасположен али сам убрзо променио мишљење. Сада ми је већ циркус у крви и не бих га оставио ни за шта на свету. То је диван посао, далеко бољи од било ког другог, поготово од новинарског. А да ме нису избацили из новина ко зна шта бих данас био. Можда уредник унутрашње рубрике или репортер, а можда и обичан коректор. Али, после свега што се догодило не волим ни да размишљам о новинарству!

Чуго у писаћој машини

За све је крив Трилк, Сибилијанац. Видео сам га први пут једног јулског јутра док сам седео у редакцији и покушавао нешто да откуцам на машини. Али, машина није радила и ма колико сам притискивао, ниједно слово није хтело да се помери. Подигао сам поклопац да бих видео где је квар али све је било у најбољем реду. За то време уредник унутрашње рубрике Оскар Фипс нетремице ме је посматрао. Било је мало вероватно да је то нека његова шала, јер он није имао смисла за хумор.

Слова су и даље била непомицна али сам, на своје велико изненађење, установио да ради само слово П. После њега прорадила су и нека друга и ја сам куцао оно што је хтела писаћа машина. Ускоро сам добио следећу реченицу: „Плаве птице певају по пољима.“ Поново сам отворио поклопац машине и угледао нешто веома чудно. То нешто је за трен ока нестало.

Ја јесам претходне ноћи био на једној седељци али није се много пило а осим тога и спавао сам готово 3 часа.

Још једном нагло подигох поклопац и видех како се оно нешто крије испод слова. „Хеј, видео сам те! Какав је то начин! Одмах да си изашао!“ Викнух му ја и једна мала глава уплашено извири из жица.

Личила је на миша али је имала зубе сличне веверичијим и црне блиставе очице.

— Само настави да куцаш, рекла ми је пискавим гласињем, биће то дивна песма.

— Одмах се губи одатле, имам посла — подвикнух ја немилосрдно.

На те моје речи чудно биће изиђе из машине и поче да ме посматра стојећи на задњим шапицама. Затим прекрсти предње шапце, махну дугачким раскошним репом и енергично рече „Не!“

— Иди до ђавола! — викнух гневно, угурах га у машину и затворио поклопац.

Ошћушћени сће!

У том тренутку мој поглед се сретне с погледом Оскара Фипса који је стајао изнад мене.

— С ким то разговарате, ако смем да питам? — рече он претешним гласом.

— Ево, погледајте и сами — одвратих и подигох поклопац. — Биће је мирно лежало на леђима и гледало нас.

— Не видим ништа — рече Фипс.

— Хоћете рећи да не видите животињцу у машини?

— Господине Вивер, сматрајте да сте отпуштени — рече ми Фипс уморним гласом. — Постараћу се да вам се изда последња плата. Од срца вам саветујем да се држите подаље од кафана или да што пре посетите неког доброг психијатра.

ПОКЛОН ИЗ СВЕМИРА

ЏЕРИ СОЛ

ЧУО САМ ДА СТЕ ЗБОГ ТРИЛКА ИЗГУБИЛИ ПОСАО — РЕКАО ЈЕ БИРКНИК. — ВЕОМА МИ ЈЕ ЖАО. РЕЦИТЕ ШТА ДА УРАДИМО ЗА ВАС И ИСПУНИЋЕМО ВАМ СВАКУ ЖЕЉУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

За наше новине то и није нека велика штета јер никад ништа људски нисте успели да напишете.

Пуне две године, док сам ишао у редакцију, свакодневно сам пролазио кроз један парк и завидео људима који су седели на клупама и уживали. Али данас, када сам остао без посла и могао и сам да седим и уживам, нисам осећао никакво задовољство.

Писац, од занаша

Таман сам, седећи на клупи, извадио примерак „Издавача и директора“ и хтео да окренем страну с огласима који су тражили новинара, кад крајичком ока опазих раскошан реп како ми поносно прилази.

— Торњај се од мене — зарежах љутито. — Ти си обична халуцинација.

— Нисам халуцинација, ја постојим. Погледај само како ми је диван реп!

— Али ја могу да докажем да ти не постојиш. Зашто те Фипс није видео?

— Ја лако постајем невидљив. Њему намерно нисам хтео да се покажем јер он у то никад не би поверовао.

— Ти, гаде један, теби је до шале а ја сам изгубио посао. Од чега ли ћу сад да живим?

— Не бери бриге. Ја сам веома талентован и нас двојица ћемо направити чуда. Писаћемо књиге! Зовем се Трилк.

— А ја сам Лари Вивер. Изгледа да ћу те се тешко отарасити.

И тако је почела наша „сарадња“. Данима и данима нисмо излазили из собе и Трилк ми је неуморно диктирао приче у машину, седећи љупко на мом рамену. Ја сам само куцао не мешајући се у његов посао. Уосталом, нисам се много разумевао у писање прича.

Када би се уморио од диктирања, Трилк је силазио с мог рамена и шетао по соби. С времена на време лизао би свој дивни реп и поносно ми га показивао. Тај реп био му је слабост.

Госћини

с њанеише Сибиле

Дани су се претварали у недеље и новац је лагано нестајао. Гада код кога сам становао прогонио ме је да му платим кирију.

Трилкове приче слали смо разним издавачима и часописима, али узалуд. Трилк је био убеђен да их чак и не читају све док нисам на

извесног успеха и хонорари су почели да стижу. Било је дивно гледати Трилкову задовољну њушку док је читао своје приче у разним новинама и часописима.

Једнога дана седео сам за писаћом машином а Трилк је нервозно шетао и диктирао ми. У тренутку кад сам га погледао, умало што нисам прогутао цигарету која ми је била у устима: мноштво малих бића сличних Трилку створило се, ко зна одакле, у мојој рођеној соби.

Трилк је пустио пискав радостан узвик и скочио међу њих. Онда су почели да се поздрављају додирујући се реповима, као да се рукују. За то време у соби је пискутало и брујало као да је плоча од 33 обртаја пуштена на 78.

Најзад је највећа од ових животињца пришла Трилку и добро га млатнула по глави. Мене је то одмах подсетило на уваженог Оскара Фипса. Трилк се покуњило и ћутао као заливен.

Када је Трилку одржао придику, вођа — јер то је очигледно могао да буде само вођа ових створења — обратио се мени.

— Зовем се Биркник. Ми смо са планете Сибиле III. Веома нам је жао због незгода које сте имали са овим немогућим Трилком.

— Није то ништа — покушао сам да га узем у заштиту.

Новац, не долази у обзир

— Трилк нам је одавно претио да ће побећи — наставио је Биркник као да није чуо моје речи — уобразно је да је веома талентован писац и обожава нешто што је нама Сибилијанцима потпуно страни а што ви овде називате литературом.

Затим се поново обратио Трилку:

ДАНИМА И ДАНИМА НИСМО ИЗЛАЗИЛИ ИЗ СОБЕ. ТРИЛК МИ ЈЕ НЕУМОРНО ДИКТИРАО ПРИЧЕ У МАШИНУ.

ТУЖНИГА И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ

— Ти добро знаш да нам Галактички туризам забрањује да се показујемо Земљанима и свим осталим становницима насељених планета. Претпостављам да ти је познато колико си закона прекршио и колико смо времена изгубили док смо те тражили.

— Али, имали смо успеха, господине Биркник. Трилкове приче су објављене — поново сам покушао да одбраним свог малог пријатеља.

— Чуо сам да сте због њега изгубили посао, зар не? Веома ми је жао. Ми то апсолутно морамо да исправимо. Реците шта да урадимо за вас.

— Па, мало новца не би ми било наодмет.

— То је, на жалост, немогуће. Строго нам је забрањено да се мешамо у економско-новчана питања других планета.

Биркник је заиста био тужан што не може да ми испуни жељу. Одједном, његово лице сину од радости.

— Сетио сам се! Ви Земљани сте веома сујетна раса и ми ћемо вам помоћи да postanете значајна личност. Променићемо вам метаболизам и хормонску равнотежу, повећаћемо хиљаду пута снагу ваших мишића и ви ћете постати најјачи човек на свету.

— Али ја ни најмање не желим да будем најјачи човек на свету!

— А да ли желите да postanете рекордер у дизању терета?

— Ни то.

Тада се Биркник дубоко замислио. Чак је позвао и остале да му помогну. После дужег већања обратио ми се сав озарен:

Тајанствени поклон

— Пронашли смо! Ми овде више немамо посла. Трилк, спреми се да пођеш с нама.

— Шта сте то пронашли? — нисам могао да се уздржим од питања.

— Нећемо да вам кажемо. Биће то дивно изненађење! Само нам обећајте да нећете никада никоме причати о нама.

Наравно да сам обећао. Трилк ме је на расанку тужно гледао а очи су му биле пуне суза. Ни мени није било баш лако. Сагнуо сам се и нежно га помиловао по главици.

— Здраво, мали пријатељу. Било је веома забавно.

— До виђења — одговори ми он плачно.

И Сибилијанци ишчезоше.

Неколико следећих дана није се ништа догодило. И таман сам поново почео да тражим посао, кад приметих да ми на задњем делу тела нешто расте. Одмах ми је било све јасно. Сибилијанци су ми дали за њих најдрагоценију ствар: дугачак раскошан реп чије се крзно пресијавало. Прво сам покушао да убедим лекаре да ми га одсеку, али они то нису хтели ни за живу главу. Желели су да ме испитују! После сам помишљао да се бацам у реку или да се обесим. Али, променио сам мишљење чим сам схватио колико се људи интересују за мене и мој дивни реп.

Сада зарађујем 25.000 долара годишње а да не мрднем прстом. Само машем репом. Живим дивно, зими ништа не радим, а лети наступам у једном циркусу.

Никоме нисам причао о Сибилијанцима, ионако ми не би поверовали. Једнога дана ћу отићи код Оскара Филса и махнути му репом испред носа. Шта је оно био рекао кад ме је отпустио: „Никада нисте ништа честито урадили.“ Чик нека он проба да махне репом ако може.

ПРЕКАСНО! ЦРНИ ЖАРЕБАЦ ДАО ЈЕ ЗНАК ЗА УЗБУНУ! ЛУДИ СУ, УРЛАЈУЊИ, НАВАЛИЛИ СА СВИХ СТРАНА АЛИ КОЊИ СУ СЕ ДАЛИ У ДИВЉИ ТРК...

ЗА ТО ВРЕМЕ, У БЛИЗИНИ...

КАКВА ЈЕ ТО БУКА?

ДОЛАЗИ ОДАНАДЕ!

ЛОВЦИ!

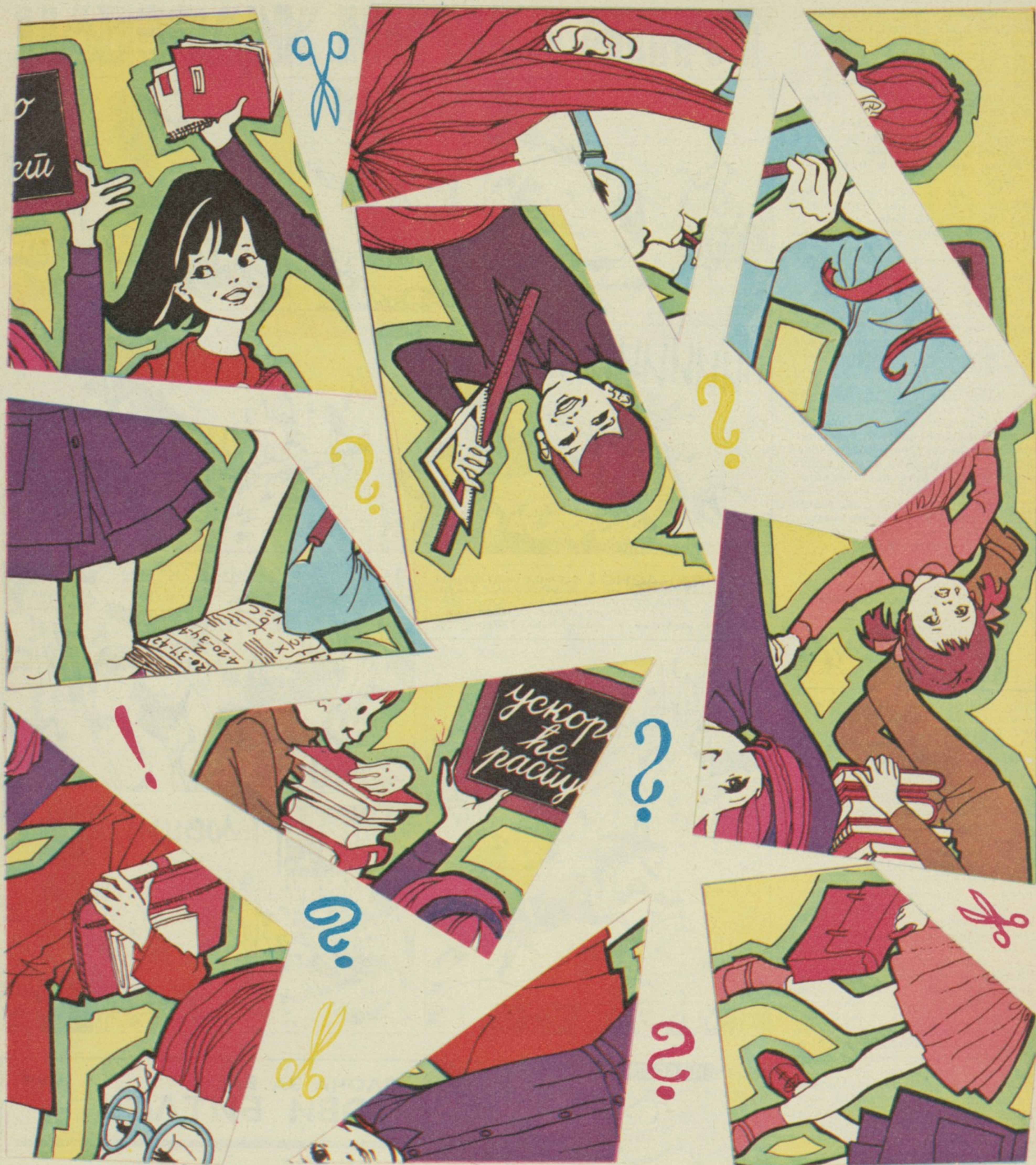
ПОДСЕТНИК

Изванредно лепе хаљинице од батиста и другог памучног материјала, за девојчице од две до осам година. Увоз из Мађарске. Цене од 25 до 35 дин. „Национални салон“, Француска 5.

ЗА ПОКЛОН

**ПЛОЧА ЗА ВАС
НОВИ БИТЛСИ**

После дуже паузе (неснимања плоча) појавила се нова синг-плоча популарних „Чупаваца из Ливерпула“ која је заузела место у сам врх топ-листе. Али, мелодија „Добити натраг“ (коју су компоновали Ленон и Мак Картни) није на нивоу њихових најбољих „хитова“. Чак, спада у оне просечне. Ипак, четири момка из ансамбла „Битлс“ исувише су популарни да би оваква „ситница“ угрозила њихову славу. Плочу је издао „Југотон“, а цена је 8,50 динара.

САСТАВИТЕ БРЗО!

Позивамо вас да решите један мали тест који ће вам показати јесте ли брзи и досетљиви.

Исеците све делове који се налазе на овој страни, залепите их на чврсти картон и покушајте да их саставите у целину. (Ако сте на телевизији пратили прву серију емисије „Знам, знаш“, онда већ знате како се то ради. Али и без тога, задатак није тежак).

Кад сте исекли делове и залепили их на картон, ставите сат на сто и баците се на посао.

Ако за три минута саставите цртеж, честитамо, добили сте оцену 5, за 4 минута добили сте четворку, за пет минута — тројку итд.

Игра ће бити много узбудљивија ако позовете другове и другарице и организујете такмичење ко ће брже да састави слику.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Имам 12 година и идем у VI разред. Желела бих да се дописујем са вршњацима који такође иду у VI разред. Весна Узелац, ул. ЈНА бр. 43, Борча.

Имам 15 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Хоби ми је скупљање разгледница. Хилда Мезин, Индустриска 40, Смедеревска Паланка.

Имам 10 година, желим да се дописујем са друговима широм наше земље. Скупљам разгледнице, плоче, слике наших и страних певача, навијам за Партизан. Ранко Цветановски, ул. 711-зг 51/1 Аеродром. Скопље.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у осми разред и имам 14 година. Скупљам: салвете, разгледнице и поштанске марке. Учим енглески језик. Даница Николић, улица Ослобођења 66, Кијево — Београд.

Ученик сам II разреда школе за примењену уметност у Скопљу. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље, Француске, СССР. Скупљам разгледнице и поштанске марке. Језик дописивања македонски, српскохрватски и француски. Круме Димитровски, ул. Иван Милутиновић бр. 33, Скопље.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Идем у VII разред. Сакупљам маркете и стари новац. Викторија Салма, Бело Благо, Јаношковица 45, Ванат.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље, који навијају за Црвену звезду. Милица Милићевић, ученица VII/1 осн. шк. „Зора Топаловић“ у Грабовници, з. п. Варлово.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Ученица сам VII разреда. Навијам за Партизан, а хоби ми је сакупљање разгледница и фотоса глумица и глумаца. Смиља Булвезан, ул. ЈНА бр. 52, Конак, Ванат.

Имам дванаест година и идем у VI разред. Желим да се дописујем са другарицама широм наше земље. Идем у музичку школу и свирам виолину. Тања Браковић, ученица VI/1, ул. Народних хероја 15, Никшић.

Имам 14 година, желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе Југославије. Налазим се у болници. Лукин Мира, Болница Ваковићи код Фојнице.

Желела бих да стекнем пријатеље широм наше земље. Скупљам марке, разгледнице и салвете, имам 15 година. Радмила Ђорић, Поп Ташкова 18/7 Београд.

Желела бих да се дописујем са другарицама широм наше земље. Хоби ми је скупљање разгледница, салвета и сличица „Земље и градови света“. Навијам за Партизан. Имам 11 година. Катица Стојков, Лоле Рибара бр. 14 Борча код Београда.

* укршшене речи *

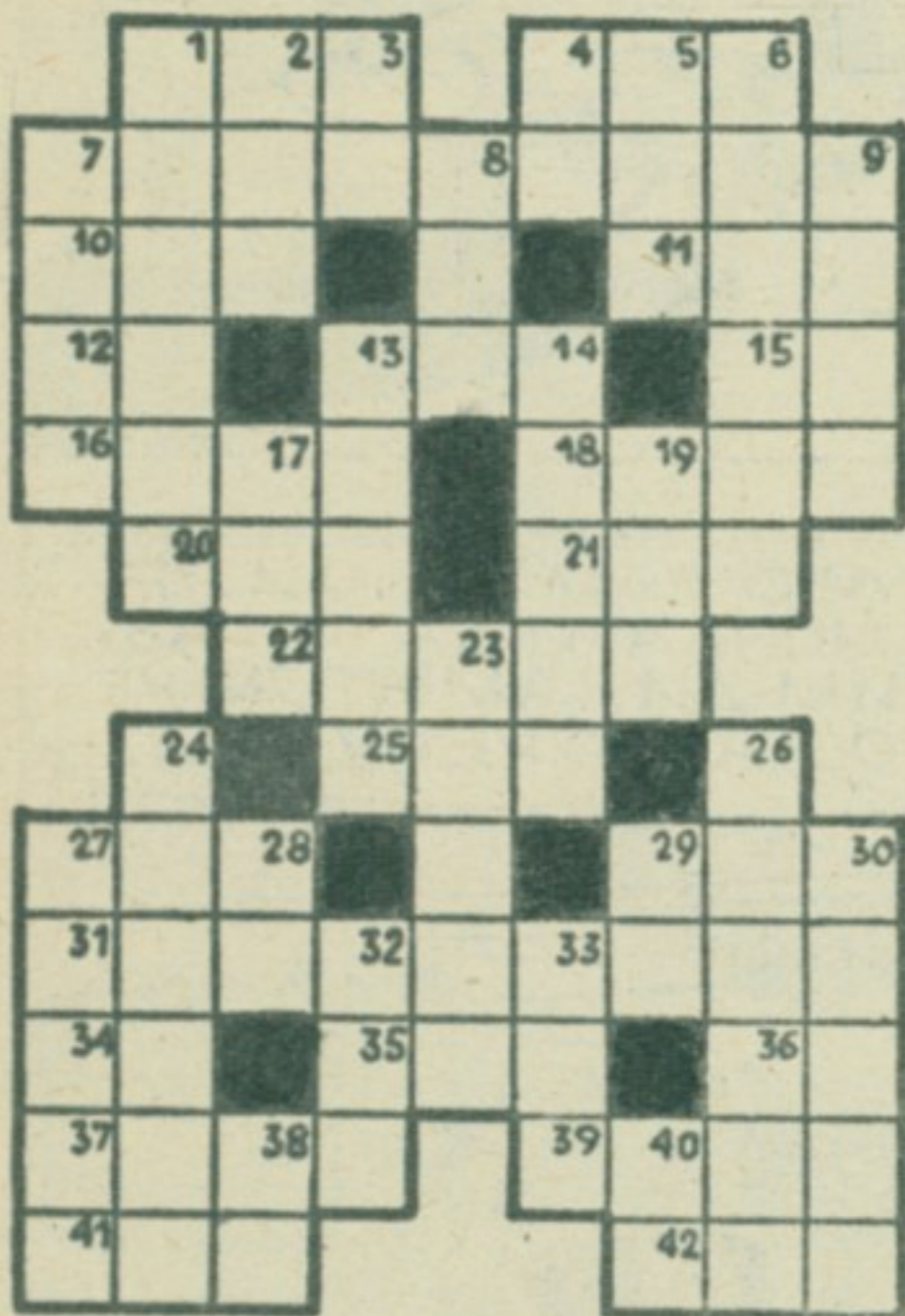
ВОДОРАВНО: 1) птица певачица, 4) врста мастила за цртање, 7) град на Јадрану, 10) аустријска новинска агенција, 11) врста папагаја, 12) музичка нота, 13) речна риба, 15) предлог, 16) држава у Азији, 18) већа текућа вода, 20) богиња срџбе код старих Грка, 21) узвик, 22) иловача,

25) речно острво, 27) народно коло, 29) фудбалски израз, 31) место погодно за купање, 34) два слова, 35) крволочна звер, 36) два суседна слова, 37) риба јаја, 39) пиринач, 41) острво на Јадрану, 42) стара мера за тежину.

УСПРАВНО: 1) летовалиште у близини Дубровника, 2) и један и други, 3) скраћеница за својеручно, 4) скраћеница за телевизију, 5) река у Босни, 6) топао и сув средоземни ветар, 7) шпански сликар (Салвадор), 8) орган чула вида, 9) део купатила, 13) музичка лествица, 14) речна риба, 17) престоница старе Арголиде, 19) грчко слово, 23) врста песме, 24) врста воћа, 26) особа на путовању, 27) рам, 28) узвик, 29) јеврејски књижевник (Шалом), 30) река у Енглеској, 32) аждаја, 33) име књижевника Андрића, 38) хемијски знак за рубидијум, 40) грчко слово.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) жаока, 5) мука, 6) со, 8) млина, а. 10) С(ветозар) Г(лигорић), 12) ара, 13) слике, 15) ла, 16) доклат, 17) Ист, 19) Татре, 20) ТАМ, 22) род, 23) кулон, 25) Кар, 27) епитет, 28) во, 29) Пиреј, 30) зид, 31) А(угуст) Ц(есарец), л, 32) Фоча, 33) ау, 35) село, 36) мрена.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа «ПОЛИТИКА» Новинско издавачко предузеће Београд. Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

УСАМЉЕНА

Драги Забавнице,

Молим те да ми одговориш како да изађем из своје усамљености. У мојој улици и околини слабо има девојчица мог узраста (имам 13 година) тако да немам с ким да се поигравам. Доста сам и заузета јер поред основне похађам и балетску школу. То је све лепо, али ја бих ипак желела да имам неку добру другарицу. Зато те молим да ми помогнеш и даш неки савет.

Б. Ж. Београд, Краља
Бодина 12

Објављујемо твоје писмо и надамо се да ће га нека твоја вршњакиња прочитати и да ће ти се јавити. Тако ћеш добити пријатељицу. Али, с њом нећеш моћи да се играш што теби изгледа, највише недостаје. Немој чекати да ти нека другарица приђе, покушај да се дружиш с неком девојчицом из разреда која станује у близини твоје куће или с неком другом која не мора да има баш 13 година, може бити и млађа а и старија. И таква другарства често могу да буду веома присна и дуготрајна.

ОДГОВОР МЛАДИМ БИЦИКЛИСТИМА

Поштовани другови,

Молимо вас да у рубрици „Мала пошта“ објавите адресу Бициклическог савеза Југославије.

Томислав и Златко, Бор

Адреса Бициклическог савеза Југославије гласи: Београд, Теразије 35

ШТА ЋУ С ГУШТЕРОМ?

Драги Забавнице,

Молим вас одговорите ми како да вредим кутију у којој бих држао

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА »ШУМИ«, ЉУБЉАНА, БИЋЕ ОБЈАВЉЕНИ У БРОЈУ ОД 30. МАЈА 1969. ГОДИНЕ

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ (18. страна) РЕШЕЊЕ

Ако је кривац намерно пуцао на часовник, онда је то урадио да би заустављањем часовника обезбедио себи алиби. Према томе, једино је собар Анри могао да се похвали да има алиби за време кад је злочин већ био почињен. Значи, он је пуцао на свог господара пола часа пре него што је пошао да однесе вазу, помакао казале на часовнику, затим их је другим метком блокирао.

гуштера. Напишите ми још и чиме се гуштери хране.

Ненад Бикички, Нови Београд

Гуштери и њему сличне животиње држе се у тераријуму који личи на акваријум само је наравно без воде и нешто је плићи. То је обично стаклена кутија чија би бар предња страна требало да буде од гушће мреже. Поклопац обавезан! На дно се ставља слој песка 10—12 см. У један угао треба ставити мало маховине која мора увек да је влажна. Гуштери се хране инсектима, глистама, гусеницама.

КАКО СЕ ПРЕПАРИРАЈУ ЖИВОТИЊЕ?

Драга редакцијо Забавника,

Желео бих да знам да ли постоји нека књига из које бих могао да научим све о препарирању животиња.

Петар Келеман, Зрењанин

Књига о препарирању животиња штампања је у Новом Саду. Писци су: М. Марчетић и М. Микеш. Треба да је потражиш по књижарама.

ЧУВАРКУЋА И БРАДАВИЦА

Драга редакцијо,

Интересује ме где могу да нађем биљку чуваркућу којом бих желео да отклоним брадавицу с десне руке. Spreман сам да платим.

Александар Арсенијевић,
Чачак, Бате Јанковића 81

Много једноставније је да брадавице отклоните сирћетном киселином. На палидрвце намотате мало вате и замочите у сирћетну киселину. Затим канете на брадавицу. То чините неколико дана и брадавица ће усахнути и нестати.

Биће, ипак, најбоље је да се обратиш лекару који ће вам помоћу електромулације безболно отклонити брадавице, јер је сваки начин помало опасан.

WALT
DISNEY

МИКИ

